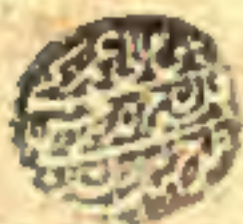

٢٤٧٩

بیت الرشید
القاهرة

2479

7150

442/1-2

Izmir

Salon...

جہل و جہل **بے** اسم شخصیت و چہارم **عقل** مراد الف الفیکے وی منفاد و منفاد **ع** و اعز **ع**
 و اوج الف الفیکے ویکہ جہل و جہل **بے** اسم شخصیت و نهم **ع** مراد الف الفیکے ویکہ جہل و جہل **ع** و اعز **ع**
 نود و نوذ شخصیت **س** و کوشه **ع** مراد الف الفیکے ویکہ وی منفاد و منفاد **ع** و اوج **ع** و اعز **ع**

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

خدا قلدی جهانی چون معما کم ابدی نام کی خبر ازین انظار معلوم این میسر نیست انی فلان در عین حال
شوم قبل از این انظار اید خبری اولور اجزاء نام قدسیر بنی بر نچه اعمال ابدی همان امر اولور علم انظار
جهانی حق قلوبالین ترکیب وجود انبیای و زردی تربیت و بعد انبیا کم اولدی موجود محمد انصاری و پی
اولر نه کس اکت و منفرد آیه صلوات الله علیه و آله انا بعد یونبع پر تفسیر سروری الحقیق
اقدام طلب فلان و الناس ارا ان الیه ولانا جانشینک او جانشینک فن معاد اولان رساله سن و
منعده کی مقاله سن ترک دیلای شرح و بیان و هر اسمک استخراجی بیان ابدی آنی کورنیا و ازین
و اهل دل اولان شرح رساله مجرب به غیب و آنک فی حلی بیاتیه اشارت اولاباطر فائز حلی
و دل غدیر به فتح مقدور اولوب اوسادله دن مسجع و علوم و بعضی شرح و حد منوم اولان و جلد ششم
و جل معنی فلسفی ماحضرت میر یوسف فی نظیر اولی قالی غایتی دقیق و نهایت عمیق و شرف
بلون شرحی غریب خیالی اولوب و بیات کسیر تمام فانی اولور فی معنوی حقیقه و غیره در تفسیر کمال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

حقان بیند و غیر که بتوا ابریده اند نه شک در دنیا دارد **مفسر** اینست بنگا و دو کجا جمع است **مفسر**
تا او پیش آمد بهر متعلق است بخواه با بجز بهر حیثیت علی لری تا به در دو پیشیا او پیش مقامی را در دنیا
مصرفه ملائمتی که بخندد و از آنجا که آن کس که بهر قیاس کرده اولاد از دنیا است متعجب
نست که مصرفه کنایه باشد از آنکه در دنیا در آنجا در دو بفرموده ایها در حق و از آنجا که ملائمتی

که کلدی گفت تا حی لولا که تفسیری دعا و زیاده با اینهمه کلمه: تفریدی آنی آنک که بی اسم مکرر اید
 علیه و آله و سلم آگاهانه تقبل و تسلیم الیه **اما بعد** معروفی که تغییر
 حقیر حسین بن محمد الحسینی را با بودن مکرمه معروف اولی که فخر حقیر حسین بن محمد الحسینی
 چند مقامی بود که در مثال بر سه معایس دارا بودی که در کتب از این تواترات آفتاب سپهر مکرمت
 و کمال غیر اوج عظمت جلال مکرمت و کمال ملک که نشکست عظمت جلال اوج غیرت که التفانی تو
نظم عذقه لست نطقت صاحب قران کامیاب سلفت که عن ای میلد بولجی صاحب قران
 حامیا للشرع قیاض حایق انتسا شرعی متعلیمی حایق انتسا فیض الودعی که اسم عظیم الشان
 و رفیع المکان ای اولی که انگشتانی عظیم مکانی رفیع آیدی نورسید دار از مطلع این معما
 طلوع می نماید کنش کی بومقاهه مطلعین طلوع کوی **امیر علی شیر** مهرماه عالمی اوج
 رفت کرد و جا عالمک کوی و آبی سن رفت اوجند برانش ماه و انجم را خاک رسکندار **التجلی**
 ایک یلبد کر کنگر تو کنگر اغانی چهره اغانی در التجا ای بوبت بدین امیر علی شیر صراطین اخراج اولی
 بر دین مراد عین مکتوبی در عین قفطنیک بر معانی کون اولی اعتباری ایلده ماه دن مراد لام
 غیر آیام اعتباری ایلده که او تورد و لفظه فغانک بی معنی اقل حرفی را بکتوبید بر بون ایشی
 معنی لفظه ری مراد درون عالمی لفظکن عین و لام کیده ری لفظن اولی امیر علی اولور و ایکنش ماید
 مراد نقطه لور و اولیه شی اولور و رکندار لفظنک خاکه بی حرفی ریاء مکتوبی در بون **امیر علی شیر**
 شیر اولور شیو علی شیر اولور شاوّه فوق الافهام و دعاوّه واجب علی الامام انک شایسته
 یوقر و در دعای حق اوزر و واجب **نظم** هست و صفش بر بون زحدا ادا انک صیغه فخر و ادافت

بمهر از لوبه دعا رسیدن محمدی فانی تو که سید فانی است که شوقی بود از سر لوبه واقع او است ابتداء رسد از کمال شوقین کمال دل و لبت در
مهرت به حیرتین شعله بود قدر از فانی میر علی به حضرت شکر غیبی جلال اید و لب منکر که آری آن میر علی به شوقین کمال شوقین کمال دل و لبت در

خواهند عاشق ناز و گرفتار **بجای دل** **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 چو طریق اختیار آید در که چشم در **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 انگاری لغت چون بجای **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 در **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 اول **بجای** **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 چون **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 بر **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 چو طریق **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 لفظ **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 اول **بجای** **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 مکتوب **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 دل **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 سر **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 نشان **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 یا در **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
نیم **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**

بیکر **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 و لفظ **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 اول **بجای** **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 نظر **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 و ما **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
این **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 و آن **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 عاقبت **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 ای **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 لفظ **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 حاصل **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 یا **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
شای **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 است **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**
 یا **نیم** **و** **از** **کن** **باز** **مطلع** **ناتین** **قائم**

[illegible][illegible][illegible]

هر که در شایع کلها گشت صفت بر و خدایان
انقد هر شاه و فلک و کجاست او بیای و شایان

خوش وقت دل اندم که شود بپیل او • صیدی که قنار و رفقاء ابیدی • از تنج
 خالیت عجب در دل او • فکر ابیدی اولد یعنی آن نیز اولد قنار لفظ صیدی
 که آنکس عین اولد فصدین اولور لفظ قنار • بونک بونک اولد فاعل الین اولور
 واکه بالفظ بیان ضم کرده شود • اینک موقوف کلمه که بمنزله نظر و تفسیر شد
 و بعد دلیل و معانی و منطوق شود چنانکه در اسم **آجا** ما در میان مجاز و تنج
 مست از صاف و در مجلس شان شسته ایم دست لفظ ما مجاز لفظ طاق
 اورده سیند اولی بجا سوار اولور صافی که میم و جیم که سبب در کید یک قنار
 و گاه باشد که بلفظ بیان آید نایند چنانکه در اسم **آدینه** میان آدی آیم بر آید
 یکی آتش که سقف خانه را سوخت خانه لفظ کد و راستند لفظ دی و لای خانی
 اولور خانه لفظ کد سقف مرفوع اولد چون یانه کین آدینه قنار **و شد**
 مرفوع که معنی وسط استعلا تواف کرد چون دل و فکر و میان و امثال آن
 و شاید که در تالیف امثالی بدان توسل جویند چنانکه در اسم **آب و لقا**
 هر چند که مردود دل بداند او را • هر دم به از نام خوانم او را میگوید • تله ماند
 زناش جویند • گفتن بکسی نمی توانم او را • دودن مراد آب و مکتوب در چون
 چون و لفظ کد دی و لا ابوا اولور و هزاردن مراد الف و دوا دانه مراد

این کلام که در میان ابی و تنج
 و در میان ابی و تنج

اسم در ابوالقاسم اولور و یک خرد • دودن مراد بر نقطه در که اولیله ابوالقاسم اولور
 و چنانکه در اسم **آخی** جام از جم نکند یاد و لی پوخته • پیش جانان کوی از حدیث
 جان لفظ کد که جم کین ای قنار و خدمت لفظ کد که شیخاء مکتوب در او را دودن
 اخی اولور و چنانکه در اسم **قوام** ام شب منم از زینب ترا کرده • اسباب لفظ کد تله
 آن به زبان که کارش کیم • دامن یکشاده و میان و کرده • نه دانه مراد قنار
 آنکه را در آید یعنی قنار و پیل یعنی قاف ابله میم که و تالیف لفظ و اولی قوام
 اول **فد** چون از پر شدن و غنچه کشتن و کیر چیزی در آمدن و قول چیزی در
 چیزی فهم می شود • هر یک از اینها را در تالیف امثال استعمال می توان نمود چنانکه در اسم
بایر ای نرگس تو زبده خواب از چشم • لعل تو کشود • خون ناب از چشم
 هر لفظ من خسته جگر دیار • سازم تپ و شود بر آب از چشم
 در یادن مراد خرد چون بوش و لا یعنی بملده ماکیدن با و را قنار و لفظ
 کین ایل طوله بار اولور و چنانکه در اسم **مکت** محبت نیم بپیل بر سر از کوی
 دارم متصیل • گوشه های چشم کوهر با غرق خون دل • بپیل لفظ کد بر پیل
 قوسه سیله مل در کوی لفظ کد که کاف و چون متصیل اولد ملا اولور و چشم لفظ کد
 گوشه کوی میم و میم در و لوهرده مراد لفظ در چون کین صم قنار و فونده مراد

دم در چون قلب اوله مراد اوله لفظ م بود که بجهت کبریا و اوله مراد
 اوله و چنانکه در این **تمام** در لغت شایسته است که در این **تمام** کلمه
 غده مراد هم در که ما لفظ قبله تمام اوله و چنانکه در این **تمام** کلمه
 در **تمام** کلمه است که بعد از مراد آن مراد کلمه است لفظ که قلب اوله
 هم اوله و ما لفظ که ترا کین اوله قبله تمام اوله و چنانکه در این **تمام** کلمه
 و چنانکه کوردن و شکافش و کشادن چیزی چیزی و مانند چیز دوم و اوله
 می کوردن و تا بیفتن از این **تمام** کلمه است که در این **تمام** کلمه
 و کلمه که کوی مشق پیش کردم. آخر همان مرم مقبول کردم. شب فکرت
 پیش بکاز من پرده شود. فی الحال باه دل و پیش کردم. لفظ کین و این
 لفظ که قلب اوله مراد اوله لفظ کین و این **تمام** کلمه است که در این **تمام** کلمه
 و بوجهی مناسب این مثال در این **تمام** کلمه است که در این **تمام** کلمه
 بزرگی از وی مانند بالا برکی اندر تکرار نیست. کل کلمه و این مراد و این مراد
 و بپراختن مراد حرف در کلام او در زیر غلبت بر حرف لفظ ماردن و بپراختن
 آشفته اوله کمال اوله **تمام** میان دو حرف و در ضمن کلمه مندرج باشد
 بمنزله مقامیست پس چون خواهند که لفظ بجای آورده شود و می باید که

از آن لفظ جای مقام و محل مناسب و مثال آن تغییر گشته و در چنین صورت می تواند
 بود لفظ واحد در محلهای متعدد و این را باید چنانکه در این **تمام** کلمه
 می زنم در سخن مراد است تا آید بدست. دامن شوی که سخن غمزه اش توام
 سخن لفظ که در این سخن مراد است تا آید بدست. دامن شوی که سخن غمزه اش توام
 و چنانکه در این سخن مراد است تا آید بدست. دامن شوی که سخن غمزه اش توام
 زاده عشق کثر. مراد اوله مراد مراد و می تواند بود که الفاظ متعدد در این
 مختلف متغیر کوردن و برین تغییر می باید که چنانکه در این **تمام** کلمه
 چنانکه در این **تمام** کلمه در سخن مراد است تا آید بدست. دامن شوی که سخن غمزه اش توام
 در اوله در دوم **تمام** کلمه. سخن لفظ که در این سخن مراد است تا آید بدست. دامن شوی که سخن غمزه اش توام
 او را به در و او کین دست یعنی مراد اوله و کین در لفظ کین و این کلام در
 سید عالم اوله و چنانکه در این **تمام** کلمه است که در این **تمام** کلمه
 مواضع شایسته است تا شایسته چنانکه در این **تمام** کلمه است که در این **تمام** کلمه
 می شدیم کلامی **تمام** کلامی در این **تمام** کلمه است که در این **تمام** کلمه
 نماز آن منم. گفت پیش آبرسم اسم بر اخلاص و ای نهاده در رسم کجا شو کجا
 است لفظ که در این **تمام** کلمه است که در این **تمام** کلمه است که در این **تمام** کلمه

ابر اولور و لفظ ای رفم کفطک برین باطنی یعنی ذایله کا اور تسنید الف و برین
 ایاق یعنی هایدیم اور تاسیدن با قوی را هم اولور مجموع ابرایم اولور و پویه
 قضا در راج لفظ واحد کتد در یکی از مواضع متعدد می تواند بود که ذکر آن موضع
 بطریق کرده شود که متعین گردد اما آه استحضار بود که ضروریه چنانکه در اسم
مستاف جایم بوز جای خود ز شوق تو پریده در منزل اول ز سفر دوی تو پریده
 جای لفظ لفظ جاده پیچیده می مکتوبه فلور سفر لفظک نیزه اوله سین ایله ناک
 اور تسه در تو لفظه مراد انت در انگ بوزی الف مراد اوله و لام مسافر
 اولویم ایله مسافر اولور و الله لله الحمد **سمط ثانی در علی استقامت**
 فان حرف این فن عبارت از نقصان کردن حرفی بیشتر از لفظی که ایند راج فیه
 باشد در نظم معاینه بن عمل از ملاحظه چیز که بر غایت حرفی بیشتر که از دیگر
 اعتبار بیفتد و آن منقوص است و لفظی که استعمل باشد بر منقوص و غیر آن
 و آن منقوص منه است و آنچه باقی ماند نقصان منقوص از منقوص منه و آن
 حاصلات چنانکه در اسم **جلال** دهان بکش که بس شایسته
 در می افشان از آن درج لایلی لای لفظین لفظ در حایلوب یعنی اولیده
 ذال و خزیدن یا کید جلال فلور **فاد** گاه باشد که منقوص را در ضمن منقوص

متعین سازند و از در اعتبار بیند از ند چنانکه در اسم **حسب** این کوشای
 منت چون نیست جاودانه سریر زندس روی از آن میانه عین لفظک
 کوشه لری منم و تار چون ابدی باقی اولیه حق فلور سرور لفظک
 که شین در چون اول که فک او تاسیدن اولاحسن اولور و این نوع تصرف
 اسقاط یعنی گویند زیرا که درین صورت منقوص نیست ساقط می شود و گاه
 باشد که منقوص در غیر منقوص منه تعین پذیرد و حکم کید چنانکه در اسم **قطب**
 قد جاتان و طوبی را دو مشمر یک خوان هر دو را و از دو بکنند قد طوبی
 لفظین لفظ دو یعنی قد لفظین قال و طوبی لفظین فاو کید یک قطب فلور
 و این نوع تصرف را اسقاط مثل فائد زیرا که محل تصرف درین صورت منقوص
 نه عین او **فند** چون در اسقاط مثل منقوص نه عین او باید راج باید ابر او
 در ثانی قال بهر یک از افعال منقسمه می تواند بود خواه بر سبیل استعلا
 چنانکه در اسم **مساعد** من سال می شمارم تا و عن داری ای مه هرگز و فاکند پی
 زین و من سوختم و لفظ سال جیابن لفظان هر که طار و الف قمر
 و من دن و یا بجی عد فلور مجموعی طار و اولور لفظ چنانکه در اسم **غیاث**
 غریبی را ناکر زنانه شبها رساند پیرا و ج ثریا لفظ غریبی تحلیل اولیده

عزای را دیگر اور چون لفظ غری را نیز اولاً غی قلور تید دن ترا دالف در ترا
لفظین او بی نامکتونه در چون الف کما اوله ایش اولور مجموعی قیاسا ولور فرق که
منقوص است در ثانی حال بطور نتیجه استبدال یافته و برین قیاس است استبدال
منقوص بسیار اعمال تحصیل و قوا بر سبیل غیر استبدال که منقوص در ضمن
لفظ دیگر آیمده با غیر متعلم را آید و برین تفسیر اغلب در تبیین منقوص طریق
انتقال است بکبر بر شفاط مثال اول چنانکه در اسم **منقوص** زدی سر و صیغه
قدیم سر برداشت. افواج نکر کسر قدح زر برداشت. پوشید همی
از حبات چوبیا. اطراف نصاب زان صنوبر برداشت. سنی لفظنک و دی
سین و اور تلک من قلور نصاب لفظنک طرافی و ب در صنوبر لفظنک
بوناکی قلدر یکصد رجب صنوبر قلور مجموعی منصور اولور مثالان چنانکه
در اسم **نور الله** دل جوئی نور شد از دوری آن روی چو ماه. **نور الله**
شمع دل سوخته را سوخته از شعله آ. دل در دبال در بون اولان
با مکتوبی لفظ نور اولی نورال اولور و شمع لفظنک در میم در یانگی شمع
قلور شعله لفظنک شمع کید مکه قلور مجموعی نور الله اولور و می شاید که مثل
آنچه از غیر منقوص او آیمده است بر منقوص من بیغز آید و مجموع را استفاط نمایند

اسمی

چنانکه در اسم **اسمی** یاد پاک از مرچه دارد غیر باقی مسخی که ندانم فیمش میتم
درین معنی **اسمی** لفظی بار لفظ غیر حرف لرزیدن پاک اولی الف مکتوبه قلور باقی
تخلیل اولش در قیاس دیگر مجموعی اسمی اولور و گاه باشد که تبیین منقوص
بر او کرده شود که لفظی یاد کسدر نظم که مثل باشد بر منقوص و غیر آن
و قانی اولاً منقوص و توهمی از وجه اراده کسدر که هیچ از و در منقوص
نیست چنانکه در معنی گذر شده و چنانکه در اسم **اسمی** در مذنب از ذوق
چیزی نیست. جز عشق تبیین چیزی نیست ای در دل آن شمع و ما
کرد مطلب **مهر** که انجازه و فایز نیست. لفظ ای لفظ شوخ اخذ
اولی شوخ اولور و شوخ لفظنک که لفظ و فخر قلوری اولیه شیع قلور و قوه
حرف یا بیشتر از منقوص منقوص منه مگر باشد می شاید که اعتبار بر فزین کسدر
و آنرا تبیین کرده از وجه اعتبار استفاط نمایند چنانکه در اسم **نور الله**
چو کشت نارون ای جان قرین لاله خوشم. بیاد عارض و قد توانا ز مهر دوشم
لفظ نارون کشت اول یعنی قلب اولی لاله لفظنک قرین اولی نور آن لاله اول
لفظ نارون مهر و لفظنک تخلیل اولش در لفظنک و یکدیگر دیکل و لور معنی نور
آن لفظنک نور و لاله دن الف کما اوله ایش اولور و اما السب

نسخه
کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی

اشاره به تعیین آنچه انداختنیت کرده شود تا هم مقصود آسان باشد بتر کرد
چنانکه در اینم **باب** چو ستر و نیت برابر باشد و فور نخستین معنی همان شد از برابر
نه دن مراد دارد او کوردی آی دن مراد او یکی را در چون لفظ برابر در او یکی را
کیده با بر فلور **فد** منقوش چو را در مان جان بر سبیل استقلال مذکور کرد
می باشد که ترتیب و جهت وجود استقامتی موافق ترتیب و وجودی و جهت
چنانکه در اینم **مفید** چون با به خود که رونق نور برورد که به هم غم دل شد
از صد کرد **فد** لفظ غم که قلب لامع اولور و حدیث لفظیدن که لفظ قد کیده
بیت فلور مجموعی مفید اولور و می باشد که نباشد چنانکه در اسم **خوا** **کلاه**
سروری که ز سبیل طش ریحان شد و دوباره غمل در ذاکه ز عاشقان بی سامان
پیش از کمال دل خواست بحد آرد او را بکار چون دست نیافت افتاد ز پای آفر
تا آن شد این مسکین دل انگیز است ده قول **کلاه** بقر لفظ فاست که فید را
خواست بحد اولور بونا در فی لفظ کنار اولور لفظ دست بونا در دو شیک خواجه
کنار اولور و کن لفظ کن با پی را در دو شیک کنار اولور و لفظ **کلاه** کلید اولور
لفظ **کلاه** در دیگر اولور کن لفظ کن لفظ **کلاه** اولور **کلاه** اولور مجموعی
خوا به **کلاه** اولور اما در امثال این صورت است که اشارتی با قبل و ترتیب

واقع شود چنانکه در اسم **صدیق** آن ضم میخواست قید دل دل من و برید
صدیق است از قید چون خون خوار می باشد دید لفظ قید قلب و لفظ دل
اولور و لفظ من قلب و لفظ حق نم اولور چون ضم لفظیدن نم که صدق قلور
منقولان قید لفظ **صدیق** صدیق اولور و از بدایع صور تعیین منقوش است
که منقوش با مقصود در ضمن یک عبارت بیک طریقه اندراج باید مثلا یک حرف از ا
ایم باشد و یک به با غیر یاد و در و یا زباده و اشاره شور با آنچه انداختنیت ضایع
در اسم **قطب** جان دم نقد از طریق پیش یک دست که نر نقد یک کرم
یکی نیست یکی است نقد طریق لفظیدن بر حرف اولی و حرف اولی قطب
اولور **فد** می توانی بود که تعیین منقوش فاستقامت آن از منقوش من
یک عبارت مؤیدی کرد مثلا لفظ فاستقامت و کوه و محدث ذکر کت و نقصان
حرف آخر فاستقامت چنانکه در اسم **سعد** در دست کوه دل جز هر نیست چیزی
و آن نیز میزد پیش نشان پیشی لفظ دست کوه اولی تا حذف اولی
دست فلور بود فی قلب لفظ سدا اولور در آن فراز و معنای معانی ده
عین و عین مکتوبی که لفظ اولی سدا اولور و لفظ فی قلب و لفظ اولی
و معنی امثال آن را یاد نمایند و استقامت آنچه میان دو حرف اول و آخر باشد

چنانکه در اینم **لوسف** از سبوی های چوبل پدید در میخانه زود بر گردید
لفظ سبویوش اولیحق یعنی چمن اولان پاکید یک سولور و قلب اولیحق و س
اولور و در لفظند مراد فی در قلب اولیحق یف اولور یوانک ایله اولیحق یمن
لفظ و س یف لفظنک یمنه کبر یک لوسف اولور و چنانکه در اینم **نجم**
یکج مدرسه آن راه صرف خوان باین نهاد کوش بی دوش و جام می **نجم**
برای نام جو کردم سواش از فی و جام **نجم** گفت که فی ناقص است و جام
لفظ فی ناقص اولی حرفی که یاد کرد یک نوه فلور و لفظ جام اوف اولی
اچن اولاه می فی که الف در یکد یک جمع و میم فلور مجموعی نم اولور و کاباشد که
لفظ از فی که معنی و بی ابتداست نقصان حرف اول فوا صد چنانکه در اینم
نجم در خمازی نازه شد بعد الله نهال و سکه بودار منوم بصلان خشک
لفظ فیت که از بی یعنی اولی و اولاه حمت فلور لفظ نازه تحلیل اولمش در حرف
تا لفظ زه اولدی دیگر اولور حمت لفظن حرف تا لفظ زه اولی **نجم**
و همچنین بلفظ ابدی که مفهوم اوبی انهاست استقاط حرف آخر قصد کنند
چنانکه در عمل تا لفظ در اسم فصیح الدین گذشت و برین قیاس هر لفظ که دلائل
گذر آسان چیزی دلالت کردن ظاهر توانیک بدان در استقاط لفظی که موع

باز آن چیزی نوشل جویند مثلا لفظ شاد و شادان که مشعر است
بنا بودن غم ذکر کنند و استقاط د و حرف ع و م فوا صد چنانکه در اینم **نجم**
چون دل با بول منکان د و حمت شاد شد غم شمن کارش مازن مراد
غم در بی ماء مکتوبی در و منکان لفظنک یما که یعنی و چند اولاه حرف
میم مکتوب در و غم شاد اولی یعنی لفظ غم فی غم اولی و زه فلور **نجم**
حرف اولور **نجم** از بدایع اسلوبی که تعیین منقوض و استقاط آن از یک عبارت
مستفاد کرد و نوشل جستن است بقرار جن و کیفیت که موقوف دانسته
ایشان عارض من شوق چنانکه در اینم **نجم** دندان توان بر لب خندان **نجم**
آزار بجان در دندان **نجم** نام لب خون با کویک چنان کاند کفتن لب
بدندان **نجم** نام لب دندان حرف شفته در و مازن مراد آیه شفه لفظنک لفظن
طواق دیشد دیکم حرف فاصفا و لما یخ اولی شفه لفظن فاصفا اولی
شبه فالور لفظ ابراهیم غمنا با اولور **نجم** به نام لب لفظ است و شکر نیست لفظ
بر و همی که لب لافقی دندان شود من با استقاط حرف که ممکن نیست چنانکه در اینم
نجم مرید بودی می و جام ای ساقی ذکر لب تو عیش مدام ای ساقی
که چنان کم از آن یها یاد که زوی شرد زبان بکام ای ساقی لفظ لیا بر و جلد لفظ

اولی که در طاق ایر شیه لام که صدقند غیر اید اول چون آنها لفظند لام حرف اولی
 بها قلور **فد** هر لفظ که بوجهی از وجهی از وجه دلالت کند بر چیزی و زوال دوری ^{نظایر}
 آن می نماید که در عمل استعاط بدان توسل جویند چون کلمه **فد** و هر چه بعین آن باشد ازاد
 استثنای چنانکه در اسم **اشرف** اشک من نی روی مکنون تورفت از حد بیرون
 روی نما و زید فو آمد شد بدل اشکم خون کلمه کون لفظ که بوزی کاف در اشک
 این اولی اشی قلور و لفظ رفت حد من یعنی آفرید اوله ما من اولی و قلور
 مجموعی اشرف و می تواند بود که کلمه بی یا منقوض یا منقوض من شان از آن تحلیل
 حاصل شود مثال اول چنانکه در اسم **امین** وقتیکه ساز چنگ نهی **باک** ^{دانه}
 کنی دل از چنگ نهی در سایه بارون نیمی خیمه پیش در دامن بیدم می کل رنگ زنی
 لفظ بیدم تحلیل اولش لفظ دامن که دم سزا اول الف و ف و قلور لفظی که این
 اوله امین اولور و چنانکه در اسم **مبارک** باغبان چون بید قد تو قاش با همان سرور
 بید کوم باشد لفظ بید و سر و تحلیل و ترکیب اولش در همان لفظندن که الف
 یکین به من قلور مثال فی چنانکه در اسم **زاهدی** زاهدی را کس بود بوسه بر تاج زوی
 پاکش از دیرش گزونا زاید مانست فوق لفظ امین یا تحلیل و ترکیب اولش لفظ
 راه بی که اولی ایه قلور و زرق لفظ که می زاد را باشد از راه اولی راه اولور

و در صورتیکه سرور یک اولور
 لفظ منقوض یا تحلیل و ترکیب
 و لفظ منقوض یا تحلیل و ترکیب

و در لفظ که آیا می زاد چگونگی کید و چگونگی قلور مجموعی زاهدی اولور **فد**
 از جمله آن کلمات که استعمال آن در علم استعاط شمرده تمام دارد کلمه کم است چنانکه
 در اسم **ابو یوسف** ای می روی تو کم بشود فسون دل گزوه تا گزوه ابرو نهاده
 افتاده شد و چست **جوه** مدون مراد را در ابروی لفظند را اسکرا و لیج ابو یوسف قلور و لفظ
 فسون قلب اولیج نو سقا اولور و ابرو ده مراد فون در فون بها اولیج و سقا قلور مجموعی
 ابو یوسف اولور بسیار اند که کلمه کم بواسطه تحلیل استعمال یابد چنانکه در اسم **ابراهیم**
 ای نموده طلعت را بیدل انکم شن و دامن کیسوی تو چون حال شان در منم شدن
 آی لفظ که لفظی الف در لفظ آریا باقی اولیج باب را اولور و لفظ انکم تحلیل اولش
 بابا لفظند لفظ آب کم اولیج برا اولور و کیسوی لفظ که **یک** یا مکتوبید در مع لفظند
 اولیج بهم اولور مجموعی ابراهیم اولور و تواند بود که از اباده تحلیل و ترکیب حاصل
 آید چنانکه در اسم **مبارک** گفت دجفان چون می زنا گشت کجا بر نهاده غیر آن
 و اندک بر تارک نامک مباد لفظ نامکم و لفظ مبارک تحلیل اولش در تارک لفظند تا و
 مکتوبی اسکرا و لیج از که اولور و آنک پیرنه لفظ بکتور یک مبارک اولور و لفظ کم
 درین مثال بواسطه انحلال حرف کاف از کلمه نامک و ترکیب با هم منیر حاصل آن
 و ازین قبیل است این مثال دیگر در اسم **نجم** چون در قدش فاده اشکم **ار** خود

نمایند که کلمه در لفظ اولور

آن زمان بر شکم پیش

پیشه ناکه ز شوق نام آن نه کریم . انهم کومین اگر تو اشکم بینی . لفظ اشکم افعی بن
 تجلیل اولوب من و افریم منبر ایله ترکیب کسدر اشکم بینی دیکله اولور شین ضیاع
 رابع در انهم لفظن یعنی انهم لفظنک ایس یعنی اولنه اولاه منزه که یعنی اکسیر کوز سن
 دیکله اولور اوله بنم فالور پو شین که لفظ اشکم درین مثال یسه جن ایجلال بقداست
 منزه و شین و غیره کافا که باهم ضمیمه ترکیب کلمه که حاصل آن و این مثال دیگر **ایم** **ایم**
 باد چون بر لب نهاد آن مست و با اشکم نمود . جام می منبر تک زاده صدر شک در شکم خود
 مست لفظنک ای میم در چون باد . انک و زنه و قله باد هم اولور و با اشکم نمود لفظن
 تجلیل و ترکیب اولوب با اشک اشک که غمده اشک کوزیدی دیکله اولور چون باد هم لفظنک
 باجه اشک و داد هم اولور و معنی بنا خدر عبارت با اشکم هر یک از تجلیل و ترکیب کلمه از
 واقع شدن است **فد** و از جمله طرق استعاط طریق نهی است خواه بر سبیل غزل و کلام
علی زامد که بزرگ و خود نمایند کسی . بر سبیل من عاشقیت **خس** غم و غم
 از می علی بیم مدار . گاه نیز غله های زیبا نیست کسی . **ع** علی لفظنک هم طویقی یعنی
 با و با و هم حذف اولی یعنی علی قلور و خواه بغیر خطاب چنانکه در اسم **عادل** کو افیا زاویه
 سعادت و کرمیاب . تمامست این چنانکه کرمیاب کرمیاب کرمیاب کرمیاب کرمیاب کرمیاب
 و سعادت لفظنک و می بین در چون اولیه عادل فالور و مایه در اوله لام در غایت

اینها را در
 اینها را در

فی لفظنک تجلیل و ترکیب اولوب لفظنک اول شین که با علی موم کی اولایم اصل ایله
 قلی جرد اولور و دلا و کید کید می فلور که مراد مکتوبه در چون لفظنک مکتوبه اولور
 هم اولور و چنانکه در اسم **صلح** بر زخم و دآع شد آراستگی است . **ر** روضه
 بن کشاده و **ب** مضرع تازی بن صادق جعفر بن بود که قمر لفظنک اچیش روزه
 صادق مکتوبه در بونین مکتوبی مراد در و قیاس اولان قاف مکتوبه در کشاده و رسته برین
 مرتبه اشارت دارد اولیه صادق اولور و شاید که تعیین حرف باعتبار مخرج آن باشد
 چنانکه در اسم **صلح** ساقی که بنی کلمه دل شکن داد . دو شم زلب می بکنی داد . می زو که کوم
 زلبش و **جلبش** خواهد دل شکن مرا شکن داد . بیثانه دن ملک جعفر طراوی
 اوله که تجلیل لفظنک لب مرا که یک مرقیم و لام در هم شفوی و لفظ اعتباری ایله و شکن
 لفظنک در فافزرا که شکن و جعفر طراوی و چنانکه در اسم **صلح** ای کزده که بخت و جان
 خوی . کلام دل خویش از لب جانان جوی . کز دست و بدوصال مجوس تر **مهر** حرف
 کوین لبش نهان کوی . بیثانه دن صالح جعفر طراوی بود که وصال محبوب لفظنک شفوی
 اولاه حرف یک و او در و بر ممد و یک با در چون نهان اولایم اولور و تواند بود که
 بطریق پیام بعضی ز مرقف لفظنک اراده نمایند که تعیین آن بقیمت اسم باشد چنانکه در اسم
صلح از لب دل غریب یک حرف خفیه **ش** مست از دیار باران افتاد و در **ش** بونید
 جعفر طراوی بود که لفظنک یاران تجلیل اولمش و باراه لفظنک یا لفظنک سوزد یک اولور اولیه
 در فالور خفیه لفظنک می حرف لید که اسم قرینه بجای صادق مکتوبه در صدر اولور و شاید که مکتوبه

اینها را در
 اینها را در

کمره انتیستین بینا ذین آغاز برهینیا مصرع ثانی دال موقوف بود که لفظ
 انداز و زیاده غلیل و لشد برین اندر کوشل از برین از لفظی بره آید و زنه که مراد اند
 لام در از اولوزی بایستی آن اولاد حرف با دیکر و اولاد ل و اولور مقصود بالتحلیل
 غلیل زیبا است و بعدم استقلال ترکیب در زبان جز در تحلیلی و جز نتواند بود چنانکه در اسم
 کرده تیر غمز است از و زو کین در دل شیدا ریمیلی نازین مصرع ثانی
 شایع جز طریق بود که لفظی شیدا و زه غلیل اولشد لفظ دارد و حی ترکیب لفظ حاصل شد
 در دل سی شیطنتک اینچند داند و زایل می بیند می موقوفی پوزه بی لفظک اینچند دارد
 ابدی بی بی یعنی موقوفه لفظی چونچه لفظک اینچند بافت اولاشای اولور و بعدم استقلال
 یعنی چنانکه در اسم نامه من یافته طر چون مشکتاب رسته جان مرا ساخته برج پای
 مصرع ثانی دن با بر جطر طریق بود لفظی غلیل و لب و فو ترکیب لفظ حاصل شد لفظی
 یعنی با دجی و با بکی دیکر اولور با بکی بایست بر لفظن با و ع لفظا با بکی با بر اولور
 و چنانکه در همین اسم جای و علان و د مکر عبق کی شد که جایش ای رفیق
 مصرع ثانی دن با بر جطر طریق بود که لفظک غلیل و لب مجا ترکیب لفظی چون لفظک
 در کن جایش دیکر اولور چون لفظ در محاقبه عبارت دال یاری زبر در اولور معنی دال مکتوب
 را و مکتوب اید فو و به دیکر اولور چون شماری دال با مکتوبی اولوب آن بر معنی پوز و اولاد
 فرق که دال در اولاد که مراد آنک مراد فو که با لفظ در معنی دال که با لفظ غلیل اولاد با بر اولور
 به همین ناز که مراد غلیل لفظک است و لفظ جاکر کب یافته که آن اشارت شوق بهجا کردن

در لفظک مراد به تحلیل
 دال و زنه اولور

مستند و او عاقله اید که ترکیب اولوب و اولاد که اولاد و اولاد
 مقصود بالتحلیل و لفظک غلیل و لب مجا ترکیب لفظی چون لفظک
 مقصود بالتحلیل و لفظک غلیل و لب مجا ترکیب لفظی چون لفظک
 مقصود بالتحلیل و لفظک غلیل و لب مجا ترکیب لفظی چون لفظک

لفظ که نو دای آن عبارت الیاری زبر در است چنانکه در اسم
 کلون دال از دور باید نصیبی یافون مصرع ثانی دن و می موقوفی بود که لفظک
 و اولور لفظی غلیل و لب و فو ترکیب لفظ حاصل شد لفظی
 دیکر اولور اولاد لفظی غلیل و لب و فو ترکیب لفظ حاصل شد لفظی
 فو است اما تحلیل بسته حرف با استقلال ترکیب با و ان زیستن ای فوایه فوایه
 بن من ابدی یافت به یکان نازیت مصرع ثانی دن علامه جطر طریق بود که لفظ غلیل و لب
 آفرین اولوب می مکتوبه فو لفظک نیکان و زیست غلیل و لب و فو ترکیب لفظ حاصل شد لفظی
 که بین و زنه یعنی اید لفظک یعنی اولور و زنه که لادرا و اولاد اولور و بعدم
 استقلال یعنی چنانکه در اسم برج از طرف رخ کشود کنار گوشه ابرویم نمود و بار
 مصرع ثانی دن اسدی جطر طریق اولور که لفظ ابرویم تحلیل و لب و فو ترکیب لفظ حاصل شد لفظی
 بز که ابرویم کند مراد در گوشه جاکر لفظ و کز لفظ و کز مراد سحاب و لب و کز به سپهر اولور
 لفظیم که الحامه موقوفه را که کز و بوند دخی بر کز مراد در کز به سپهر اولور
 کنه مراد در گوشه یادر محو می لفظ اولور اما تحلیل مجا جزی با استقلال ترکیب چنانکه در اسم
 زبر کز فویش و عدل لسان زواران بوجه جیل سکن براتنا باران
 مصرع ثانی دن برهان جطر طریق بود که لفظک لفظی با و لفظ غلیل و لب و فو ترکیب لفظ حاصل شد لفظی
 بری با و رباط می مناسب بری لفظ و بری با و رباط بری لفظ و بری با و رباط بری لفظ و بری با و رباط بری لفظ
 اعتبار و انتیستین باراء سکن حرف اید لفظ ای لفظ و ان دیکر اولور و بعدم راه لفظک

مقصود بالتحلیل و لفظک غلیل و لب مجا ترکیب لفظی چون لفظک
 مقصود بالتحلیل و لفظک غلیل و لب مجا ترکیب لفظی چون لفظک
 مقصود بالتحلیل و لفظک غلیل و لب مجا ترکیب لفظی چون لفظک
 مقصود بالتحلیل و لفظک غلیل و لب مجا ترکیب لفظی چون لفظک

[illegible]

س
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ
لو اننا لم نكن من الخاسرين

664

مقام ابریم یخ و پیو آتش نقره و ثانیه حبشی چو طریق استیلاچی اولدر که
ولدره و اولدره فی و کر که انکس لی شین و رجه و یخ و میونی ده لافقه حاقو که
آنره حاکمیتویدر پیو آتش و ده مرله آتش کبی یخ و و یکدر آتش کبی آتش اضا
کبخی آتش خلیل و لیب حوق با آتش لفظنه (ت لفظنه تدریس اوه بی اولور
چوقی جیل اولور وضا که و راسم **صدس** این ده افسره و راجام می آتش بود

موسم سوامة در صاف طرح خوش بود مصراع ثانیة صدر هو طریق مسیحی ای (اولی که
مرامده و آمد و کلمه می در دقت لفظی صافی یعنی حرف (اولی قاف در صدر
صدر چون در لفظی می پرده صد و آ صد را و نور و چنانکه در اسم یادم و آید

مهر و زرب و چشم بره و زکوه و پینه ده و ماکنار را نوع و کرم مطهر و نمائیدن
یارم و آری از جوق یارم کس و از جک مطهر و اولر کی ده ماده مرقد و رکنا
نقطه بر نوع و کند و معناسی مرقد و اولر و بر نوع و تحلیف بر اولر و ناکه

ویک اور نام کی لفظ یا روام لفظ تک کناری کے لفظی چوہہ یا روام لفظی پدم
 روام و (باز) سو لفظی طر یا روام لفظی کناری کے پدم و نام کی
 لفظ یا روام لفظی کناری کے پدم چوہہ لفظ یا روام (باز) روام

وچنانکه در رسم **آب** زینج کاهه از بدن نه گرفتیم چون کاهه حرمست نام تو گرفتیم
معلمه تا نیده آیت جو طریق مستخرج اول در کاف طه است غلبه اول و با اول طه

باشی و گاه لفظکین باشی مع مفتوحه و یکد اولور او ویدیه لفظ بال لفظ بال اولور که
آند که آید اولور و لفظ گاه ماه اولور که اولور آند که لفظ آید اولور و آید اولور
و چنانکه در اسم شاه نویان جا که در بحر نوکر و می نیم خود را بود رکف و شنی و نیم

نموده شی کو شه و ابروی نو یک هر روز حیاله ماه نومی بیتم بیت نمایند
نزداه چو طریق استخوانی دود لرزش غلیظ روغن وی ترکیب بولوب شی مفوضه
با کوشه و ابر و نمود یک دود بولوب کوشه و ابر و دود مراد الفرجه و شی مفوضه

الف ایام و شمس اول و رخیال لغتک بر مانی لامر رجده اول ماه نو کورد
یعنی نوزد اول حیاه اول و رخیال رجده ماه نو کورد بوقت برج ماه غلبه اول
یعنی نه هجرت و زود یک اول و رخیال شمس نوزد اول و رخیال

ایلیاس نیست در لوح دل من غیر نقیض نام دوست این که مر سونام به صیغی غایب است
معروف غایب است ایلیاس مؤثرین لیسوی (و لور که لفظ این ماده لیس و رایس لفظ کلیم
بر حاتم الفریکت است این مراد و کذا لفظ و صیغی غایب است ایلیاس

لؤلؤ و برنجی که در جوفه لفظ اسم اولوی صمدزل و لا الیاس اولور و صمد
 و در اسم **یها** برکه و شاه است این کبرشتا در پی منج مرام باب و مولود و الف بالایم انا نام

نقطه لری بی برنگ و زرد (وقت یعنی تراخت نقطه) وقت نقطه بر لوب بالا و لور
و هرگاه که با نقطه الف هم لفظی باشد یعنی با الف می آید و لور و لور و لور

مفتی محمد امین رضا خان صاحب
آریزوکی (پنجاب) صاحب
ذیل اعلیٰ قاضی شریعت

15

مكتبة

به شکل اول این دو حرف است یک هم نهان دارم از این جهت
 نامیدن این چنین چهره لحم (اولی که آهنگ لفظی و بی فواید و بی
 کید یک آهنگ ظهور و تاب بدین شکل در چهره یاری گزیده و نیم کلور دودا
 بر او با مکتوبید و نیم لفظی کند و بی مراد چهره آهنگ لفظی اول داده
 بدله با مکتوبید و لفظی هم اول این چنین اولی از آنکه بی است چهره بی نهان
 شود و نیم مکتوب از دو حرف بی مراد است و از نیم حاکم لفظ بی یک حرف
 به حاکم حرف تبدیل باید و شش بد که تبدیل در ضمن احداث حرکت باشد و چنانچه
 در اسم ادم بی و تاب چنین آن دو تبدیل رعا مدار بر قد ششاد و زلف یکتا
 معراج نایده آدم چهره این است و اولی که لفظ مد آر تبدیل اولوب ششاد لفظی
 قدی که لفظی آنک او زرنه مدکتور و یک اولی و زلف که دالدر چون آید یعنی
 مفتوح اولی ششاد اولوب ششاد لفظی اوچ حرف تبدیل اولوب ششاد لفظی
 لفظ او و یک اولی اولی آدم اولی پوشیده نماند که اشاره شده بود و ششاد
 لفظی ششاد که داده اسم است و شاید که جزء مبدل باز بحر فی یا بیشتر مبدل
 کرده و چنانچه در اسم محمدی خویش را خاک کرده مدی کند این بی آخر مکر کرده
 معراج نامیدن عذی چهره این است و اولی که لفظ کروی تبدیل اولی ششاد لفظی
 آخر که با در چهره مکر لفظی تبدیل اولی مکر اولی و مکر لفظی لفظی که چون
 دی لفظی تبدیل اولی عذی اولی و شاید که دو حرف که محیط بی باشد لفظی

به شکل اول این دو حرف است
 نامیدن این چنین چهره
 کید یک آهنگ ظهور و تاب
 بر او با مکتوبید و نیم لفظی

معراج نایده آدم چهره این است
 قدی که لفظی آنک او زرنه مدکتور
 مفتوح اولی ششاد اولوب ششاد لفظی

حرفی مبدل شوند چنانکه حرف اولی که لفظی بی حرف اولی محیط باشد
 حرفی ثانوی بی حرف ثانوی و چنانکه در اسم هود ده حرف را بی حرفی اولی و اولی
 زهر بنی خود را مد سافت خار که مدلی نایده هود و حوط بی لفظی اولی و اولی
 لفظ خود را مد سافت خار که مدلی لفظ خود را لفظی اولی و اولی
 اولی که با مکتوبی ها مکتوبی اولوب و اگر نماند لفظ مکتوبی و اولی مکتوبی
 لفظی هود اولی و چنانکه در اسم ملک ششاد لفظی اولی و اولی
 حده مکتوبی لفظی هود و اولی مکتوبی بو مقایز و و ترکیب ششاد که اولی
 و چنانکه در اسم امام بی ششاد لفظی اولی و اولی سر لفظی اولی و اولی
 حرفی نیاز مند گز بود حرفی اولی که لفظی اولی و چنانکه در اسم دای و بی
 کسی را سبب کلام و نظر مکرر آید بزلف و روی و چشم و بینی و پدیکتا
 معراج نایده مدی و بی حرفی لفظی اولی و اولی لفظی اولی و اولی
 اولی لفظی یوزی لفظی و چشم و و اولی و اولی و اولی و اولی
 و اولی لفظی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی
 اسمی لفظی لفظی اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی
 و اولی لفظی لفظی اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی
 یک اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی
 نماند بی نامی مبدل شود حده لفظی که در معانی بهر آن مذکور شد

به شکل اول این دو حرف است
 نامیدن این چنین چهره
 کید یک آهنگ ظهور و تاب
 بر او با مکتوبید و نیم لفظی

به شکل اول این دو حرف است
 نامیدن این چنین چهره
 کید یک آهنگ ظهور و تاب
 بر او با مکتوبید و نیم لفظی

معراج نایده آدم چهره این است
 قدی که لفظی آنک او زرنه مدکتور
 مفتوح اولی ششاد اولوب ششاد لفظی

مقصود بالتفهم عكس و حرف زل و باست و زل که مخفی است بر سبیل تعلیل و احوال
و چنانکه در رسم **تاج** از اخبار آهش اندک و نیا و آرم و سوس را سحر را خواهم
از و اما که خود شنیدیم بوییده تا به جعفر طریقی است و اولی که خود شنیده مراد
شما اعتباری ایامی مکتوبید و سبک انگشته که عاده و غزل قلم او چه در حق حاصل اولی که
شکای بود و سه و او جبهه و آرم و جبهه از جبهه نام و اولی که تا به اولی که از و اما
سوی جبهه ایست و اسقمانه رفیع و حاکم شود و چنانکه در رسم **خاندن** عینه که آه سحر
سبب قشای بر سحرمانه عاده می و بی ز که خاله بر طرف و قشای مانده خاله جبهه
طریق است و اولی که در آنکه عاده جبهه آه قشای عینه که مکتوب است فقط سحر که در آنکه
جبهه اولی که فقط خاله و یوسف و اولی که اولی که در آنکه سحر که در آنکه خاله
است که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که
بر آنست که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که
تسمیه تلخیص تر آوی و اشارت که کتابت تعریف استعاره و تشبیه صواب **تخصیص**
و تخصیص عبارتست از آنکه حروف که مصولاته مقصود باشد یعنی از آنکه
یا نحای بعضی مژگور شود و بنوعی از آنکه قات **م** متعین کرد و تخصیص عبارت
از امر اولی که **و** تخصیص اشارت با حرف **ن** تخصیص و تخصیص عبارتست از آنکه
مفاد که آنکه مصوله مصوله اولی که آنکه مصوله مصوله اولی که آنکه مصوله مصوله
تقراتین متعین اولی که آنکه مصوله مصوله اولی که آنکه مصوله مصوله اولی که آنکه مصوله مصوله

تفهم عکس و حرف زل و باست و زل که مخفی است بر سبیل تعلیل و احوال
و چنانکه در رسم **تاج** از اخبار آهش اندک و نیا و آرم و سوس را سحر را خواهم
از و اما که خود شنیدیم بوییده تا به جعفر طریقی است و اولی که خود شنیده مراد
شما اعتباری ایامی مکتوبید و سبک انگشته که عاده و غزل قلم او چه در حق حاصل اولی که
شکای بود و سه و او جبهه و آرم و جبهه از جبهه نام و اولی که تا به اولی که از و اما
سوی جبهه ایست و اسقمانه رفیع و حاکم شود و چنانکه در رسم **خاندن** عینه که آه سحر
سبب قشای بر سحرمانه عاده می و بی ز که خاله بر طرف و قشای مانده خاله جبهه
طریق است و اولی که در آنکه عاده جبهه آه قشای عینه که مکتوب است فقط سحر که در آنکه
جبهه اولی که فقط خاله و یوسف و اولی که اولی که در آنکه سحر که در آنکه خاله
است که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که
بر آنست که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که
تسمیه تلخیص تر آوی و اشارت که کتابت تعریف استعاره و تشبیه صواب **تخصیص**
و تخصیص عبارتست از آنکه حروف که مصولاته مقصود باشد یعنی از آنکه
یا نحای بعضی مژگور شود و بنوعی از آنکه قات **م** متعین کرد و تخصیص عبارت
از امر اولی که **و** تخصیص اشارت با حرف **ن** تخصیص و تخصیص عبارتست از آنکه
مفاد که آنکه مصوله مصوله اولی که آنکه مصوله مصوله اولی که آنکه مصوله مصوله
تقراتین متعین اولی که آنکه مصوله مصوله اولی که آنکه مصوله مصوله اولی که آنکه مصوله مصوله

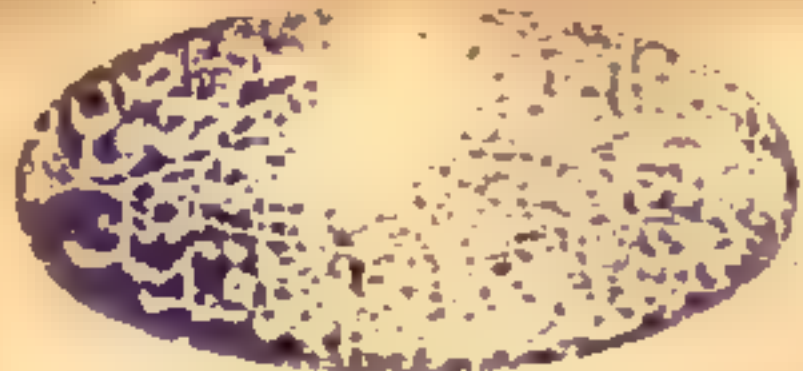

و همین مذکور شاید که بر سبیل تعلیل باشد و ذکر اولی که تعیین یاد که تسلط طریق اوز
اولی که در اسم **ملا** دوش از آنست و لم مردم - تعلیم شد بدید از آنست هم تعلیم ظاهر اولی که
بر سبیل آرد و جبهه مصلی نمایند و ملا جعفر طریقی اولی که از آنست هم تعلیم شد بدید از آنست هم
لفظ عینه شد بدید تکرار اولی که تعلیم اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که
علی شد بدید اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که
فریدون ز فریاد من گشت کرد و آن که کون - که خوانند در سحر شدن فریاد کرد و آن
معراج ثانیه دن فریدون جعفر طریقی بود که آن معراج اولی که اولی که اولی که اولی که
اولی که ترکیب بوی بفرخواست رسید یاد کرد و آن اولی که اولی که اولی که اولی که
دفعی اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که
باشد و عشق دل کوامست بر آن عاده که یک بادی بیناست ترابره دل
شاید و ره گشته غیان **ب** بت نمایند عاده است جعفر طریقی اولی که اولی که اولی که
عینه در لفظ شاید تعلیل اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که اولی که
اولی که بر نوبت دل شادان البت که اولی که بر نوبت لفظ دل شادان اولی که اولی که اولی که
و چنانکه در اسم **تقی** بر ضد که می خیانت باقی باشد تا فخر دین می بی مذاقی باشد
مشهد که آتش بوزن تراست **ا** از آنست دل شراب شاق باشد **ب** بت ثانیه که معراج
آفرینده جعفر طریقی بود که شراب شاق تعلیل اولی که بنا بر ترکیب از آنست دل شراب شاق
حاصل اولی که آنست که قبل از شادان اولی که آنست که شادان اولی که آنست که شادان اولی که آنست که شادان

بسم

ای که در اول من نشسته که بنشیند بر کوه و در میان هم زبانی به نوشتن لفظ زمان بحسب احوال
 کوشه و بیرون مراد خانه مکتوبی چون لفظ هم زاکل و زره اول و آخر اول و آخر من مراد
 و لفظ مان و زره که اول و آخر امان اول و آخر و لفظ با شکله اسم خریفه را نشسته با جمع ذکر کس و زاده
 مشیات خوانند و با کوه در اسم **مفتوح** من نیم از نا خوشی خوش نشویش بدین آفاق کشته
 پندل خوش لفظ من بحسب اول و آخر و حوقم ایون نفاق و خوش دیک اول و آخر
 اولیه قافان اول و آخر بر قافه مراد قافه مراد صبا صبا صبا صبا صبا
 مقصد اول و خوش لفظ کس بی قافه و چون صد آندن بر اول و مقصود اول و خوش و کوه در اسم
یحیی کوه برای زدن این محنت کس اگر آتش دل علم بگردون بر کس کوه از دایا بگرد
 لفظ دایا و آتش بحسب اول و آخر آن ترکیب و بستان مراد سخن در انکه به قافه چون
 ای بار دوه و بی بی بی اول و آخر و قفیم دوم که ایشارق به است فاراده اسم به کوه در اسم **کاف**
کافی بر دانه از بیع خوش آید و با کس نیم بر کس سوخت بود غایت خوشی لفظ رفیق اول و آخر
 رخ لفظ کس را بی خریف دیک اول و آخر اولیه لفظ نیم اول و آخر و قفیم دوم که سوخت اول و آخر
 که لفظ کس نیم قافه چون یانه قافه و کوه در اسم مکتوبی مراد اول و آخر خوشی لفظ کس غایتی که با کس
 چون آندن اسم مراد اول و آخر و چون کافان مکتوبی مراد اول و آخر مکتوبی مراد اول و آخر
 کاف اول و آخر و کوه در اسم **قاسم** یا چند و با کس نیم بر کس سوخت بود غایت خوشی لفظ رفیق اول و آخر
 این و خوش از ان صفا بنشیند است تا از مشیت زلف و بی به نامی لفظ ابر و صفا بحسب
 بولیش و بی لفظ زده چون مراد و کس دیک اول و آخر مراد اول و آخر اعتبار به اول و آخر

یعنی اول و آخر
 و کوه در اسم

زاکه زاده چون زلف لفظ کس و مکتوبی اول و آخر و کوه در اسم مراد اول و آخر
 اسم مراد و کوه در اسم کاف به باره با از ان بنشیند است و لفظ ابر و کوه در اسم مراد اول و آخر
 مراد لفظ اعتبار به اول و آخر مراد اول و آخر و کوه در اسم مراد اول و آخر
 بحسب قاسم اول و آخر و کوه در اسم **قوی** زده قافه که آن بی قافه و کوه در اسم مراد اول و آخر
 راست آفرین که بودی قافه و کوه در اسم مراد اول و آخر و کوه در اسم مراد اول و آخر
 و مراد اسم لرین بر حرفی الف و س و با س و اول و آخر در کوه در اسم مراد اول و آخر
 پوه حرفی اول و آخر اول و آخر لفظ کس بی قافه و کوه در اسم مراد اول و آخر
 از ان اسم حرفی لفظ کس بی قافه و کوه در اسم مراد اول و آخر
 یافته باشد از کس اسم اول و آخر و کوه در اسم مراد اول و آخر
 مقصود کوه در اسم **قوی** زده قافه که آن بی قافه و کوه در اسم مراد اول و آخر
 حرف از ان نام صبا لفظ کس مراد اول و آخر و کوه در اسم مراد اول و آخر
 اول و آخر کوه در اسم الف اول و آخر و کوه در اسم مراد اول و آخر
 کوه در اسم مراد اول و آخر و کوه در اسم مراد اول و آخر
 لفظ مراد کوه در اسم الف اول و آخر و کوه در اسم مراد اول و آخر
 راده اول و آخر و کوه در اسم مراد اول و آخر و کوه در اسم مراد اول و آخر
 حرف حاصل لفظ کس نیم بر کس سوخت بود غایت خوشی لفظ رفیق اول و آخر
 بنیان غایتی که با کس نیم بر کس سوخت بود غایت خوشی لفظ رفیق اول و آخر

یعنی اول و آخر
 و کوه در اسم

یعنی اول و آخر
 و کوه در اسم

یعنی اول و آخر
 و کوه در اسم

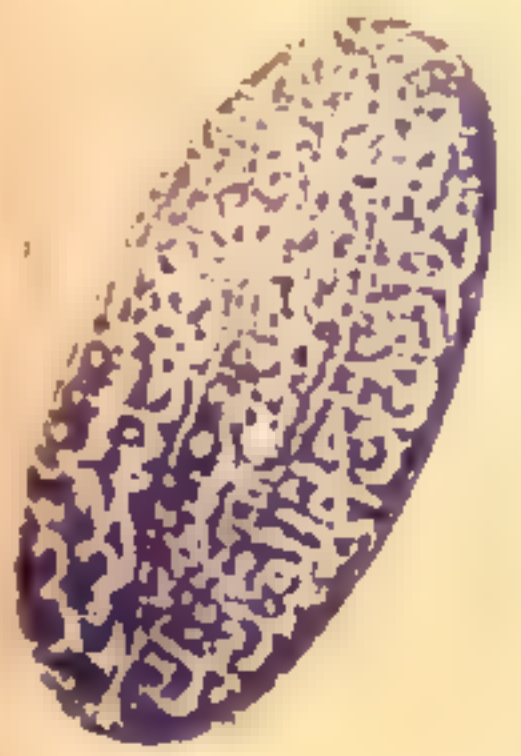
در اسم **اولی** یعنی پیش از آنکه در زبان بر روی بگوید و یا در بگویند مراد حسن
 آنکه نوری دارد و لفظ با دخیل اولی و ثانی ترکیب بگوید و مراد اولی و ثانی و اولی و ثانی
 اولی و ثانی و اولی و ثانی مراد ام در هر دو مراد شمس اعتباری یا بسین مکتوبی در حقه ام آنکه
 او در اولی و ثانی و اولی و ثانی مراد وی در مجموعی و در اولی و ثانی و اولی و ثانی **امام**
 نام صاحب طریق شهر سر شد و بگوید یا بگوید لفظ یا بگوید اولی و ثانی و اولی و ثانی
 را در یکا و اولی و ثانی مراد ام مراد اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی **معین**
 و مادام که بخواهد بماند یا بماند یا بماند یا بماند یا بماند یا بماند یا بماند یا بماند
 لفظ کرم خلیل اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 لفظ شمس خلیل اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 و دوی لفظ کرم خلیل اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 افکنده جویش از بر و زیر یافتن در لفظ کرم خلیل اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 بر اینگونه کیده بر قلوز که مراد علی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 از آن لفظ خلیل و مراد الف که مرکبی است در کتب و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 او اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی

بخان آمد و در آن میهمان میهمان میهمان میهمان میهمان میهمان میهمان میهمان
 میهمان میهمان میهمان میهمان میهمان میهمان میهمان میهمان میهمان میهمان
 قبله چشم اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 باطنی مانند اسم **علاء** یا ربار و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 باقیش از هر نام که لفظ کرم خلیل اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 یکی در هر که مراد فی لفظ کرم خلیل اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 و از آن لفظ کرم خلیل اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 نگردد باشد چنانکه در اسم **موسی** آنچه از کتب است از آن لفظ کرم خلیل اولی و ثانی و اولی و ثانی
 مثل نشانی که زلف اندن در مورد و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 و چنانکه در اسم **عزیز** آنکه نشانی از پیش روز بروزم بهتر منویم هست که زلف اندن در مورد
 اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 آنکه از روی یعنی عین او در لفظ کرم خلیل اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 چون مرقد عین دن است اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 در کتب و تفسیر آمده آن مرقد که است عین کمال است یا که بود اگر نباید دانست
 کمال شایع اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 نقطه اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی
 دیگر که در لفظ کرم خلیل اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی و اولی و ثانی

در این دو تباری بین الکاتب
 در این دو تباری بین الکاتب

دوی ماه دن مراد شمر اعتباری است و در مسعود لفظیک شمری عود در سوی وی که بار
 مسعود لفظی عود که یا به بدل اول مجموع شمری اولور و چنانکه در **ایم قل مزید**
 مراد بشده که جان غم و غمناکی است **امذیك اجل** فکند از پایش از طایفه اهل عشقند آخر
 استغفاره دلی نیست که در جایش عشق لفظیک از بی قادر و لفظیک استغفاره اولی لفظ
 اولوب قیلد اولور و لفظیک که تحسین اولور و ترکیب یک اولور و ترکیب مراد چون لفظ قیلد
 مراد لفظیک بله معنی اولور و رتبه با طایفه اولور و چنانکه **ایم مزید** لفظیک شمر دلی طبع
 ماه بجای نش **جمع** فیروزه جوانکار کند بر خواش **ماه ده** مراد لام و طبع لفظیک بود که
 طاهر اولور و زین اولور و لفظیک فیروز که لفظیک از این روز به کید و شغل اولور و جمع
 قبل و بجا به یغنا اولوب لفظیک اولور و چنانکه **ایم مزید** لفظیک بدل تو به یکن سنجیده
 مردم کند از نو از نو **ماه ده** که دل به چیز قلب است از **ماه ده** لفظیک است از این
 دل قلبیک مراد دلی مراد لفظیک از بی که اولور و مراد اولور و چنانکه **ایم مزید**
 ز شغل عود پیش **ماه ده** که بین این روز را اولور و مراد اولور و مراد اولور و مراد اولور
 ناده مراد اولور و لفظیک اولور و لفظیک اولور و مراد اولور و مراد اولور و مراد اولور
 یازده ده دیر را اولور و لفظیک اولور و چنانکه **ایم مزید** لفظیک داشت این
 ده دن خویش نهاده می نماید از بی **ماه ده** لفظیک نهاده که این کوثره خاص اولور
 و بر کره ده و لفظیک لفظیک که لفظیک دهانه زده که دالدر صومعه نهاده که دوده قلوب
 مجموع ماه و اولور و چنانکه **ایم مزید** لفظیک که لفظیک دهانه زده که دالدر صومعه نهاده که دوده قلوب

بر کره لفظیک که قبل از لفظیک اولور و بر کره لفظیک که قبل از لفظیک اولور و بر کره لفظیک که قبل از لفظیک اولور
 حرف یا آخر اولور و بر کره لفظیک که قبل از لفظیک اولور و بر کره لفظیک که قبل از لفظیک اولور
 چون آخر اولور و چنانکه **ایم مزید** لفظیک که رستخام و عام بعاش آگاهی نش
 نام با اگر امش نامش لفظیک رسید و لفظیک لفظیک که یکناره فرون سوزش مهر از نامش
 نامدن مراد **ایم مزید** مراد شمر که سبب کوثری دلی در چون **ایم مزید** لفظیک که مراد
 یا نو یکین لام قور و بر کره مراد مراد سبب ملغوبه در چون سبب ملغوبه در سبب کوثری
 زیاده اولوب یکین بن قلوب مجموعی امین اولور و چنانکه **ایم مزید** لفظیک که است بار قبان
 باران خود انفسه بهایش ای جان بازار که کردی لفظیک یاد شد در **ایم مزید** لفظیک که ز بهیم
 دلی نهان بازار **ایم مزید** لفظیک که چون یکین بد قور بر کره اولور و نهان که لفظ
 که و لفظیک اولور و بر کره لفظیک که مراد **ایم مزید** لفظیک که چون لفظیک از این اولور و مراد اولور
 فتن در **ایم مزید** لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که در وی مردم **ایم مزید** لفظیک که
 کشته غبار از **ایم مزید** لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که
 مطلوب اولوب لفظیک اولور و لفظیک اولور و لفظیک اولور و لفظیک اولور و لفظیک اولور
 از مراد لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که
 خاص اولور و لفظیک مراد **ایم مزید** لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که
 لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که
 و چنانکه **ایم مزید** لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که **ایم مزید** لفظیک که

و چنانکه در اینم **خواه** خوانند فاد پیش تو خورشید رخسود ای پادشاه حسن چو خواجه چرخ
 لفظ خواهی و جایی علیل اولوب خواند فاد پیش تو خورشید رخسود ای پادشاه حسن چو خواجه چرخ
 یعنی مای مکتوبه ج یعنی هم مفتوحه کور یکج حاصل اولوب چرخ خواه اولور و چنانکه در
حاکم در ضمن لیل دایم داشت تحت در نظر **را** اند کام دل نهان می دید نهان جایت
 کام لفظ کتب کی که الف نهان و بجای کم فلور و راندن لفظ کتب نهان کی کم اولوب یعنی
 بر مانی که را مکتوبی در لفظ کم اولوب و بر مانی که دال کم اولوب یعنی اکسیر کان اولور
 مراد ف قوس و قوس لقی فاه مکتوبه در و بار لفظ کتب نهان کی که را مکتوبی در لفظ کم اولوب
 اولوب مجموعی کم اولور و چنانکه در اسم **اوجدی** یا زبان آن نه ارجه فاند نه پیشتر
 قومی که بهر چو باران پیشتر **بار** لفظ لکنی که داده حرف لکنی که فاه لکنی که یا لکنی که
 مراد اولور که مراد فی اوله اولور و لفظ قوس علیل اولوب قوس لفظی که کورد یکج اولور
 مراد شاعری یا سبب در قوس لفظی که متصل اولوب قوس اولور که در قوس لفظی که کورد یکج اولور
 و باره پیشتر که اکثر صفا الیه یا مراد اولوب مراد فی اوله ام در
 دیگر مرده مراد سبب در چون ام تو که متصل اوله ام اولور و ام در در مجموعی اولور
 و چنانکه در اسم **نوبی** در دلم فاکرده چون جان فامتن آن ازین قدا و جان شیدا
 باشد جایشین لفظ باشد علیل اولوب اولوب لفظی که فادی که الفدر چون قون مفتوحه
 الکجایشین یعنی فایم مقام اوله اولور و جان شیدا در عبارتده چون لفظ فامتن
 اولوبی فلور مجموعی نوبی اولور و چنانکه در اسم **شاکری** شوقی که از خادیل این نظر

در متعارف یک اولوبی که در فاد پیش تو خورشید رخسود ای پادشاه حسن چو خواجه چرخ
 در متعارف یک اولوبی که در فاد پیش تو خورشید رخسود ای پادشاه حسن چو خواجه چرخ
 در متعارف یک اولوبی که در فاد پیش تو خورشید رخسود ای پادشاه حسن چو خواجه چرخ
 در متعارف یک اولوبی که در فاد پیش تو خورشید رخسود ای پادشاه حسن چو خواجه چرخ

هر قبل و بعدی بطریق ذکر شکست و لیری لفظین بر دل لفظ در اوله که شکست اوله شکست
 اولور و بر دل یاد اوله شکست بکین **شاکر** فلور و چنانکه در اسم **شرف** شرف یعنی شرف
 بر فرق غیر شرف او یکج خواهیم **سربانه** راست انوار شرفش اگر بودن سر سرازیری خواهیم
 انوار لفظی که مونس اوله لکن بری الف یعنی لفظ سر لفظ بود علیل اولوب بر سر که الف
 چون حرف را اوله و هر سر که لفظ سر فامتن اولوب ساقط اوله اولور و مصلح اولور فاه
 اولور که حرف شین یونان اوله اوله اوله اولور و چنانکه در اسم **نوبی** نوبی یعنی نوبی
 بین اید جان **تا** بسوزن و دیگر لفظی ازین آن **تا** لفظی که فادی که فاه لفظی که فادی که
 فی که بهر نوبی اولور **فایم** مجموعی می کشد پیش خود آن **دلتوان** می نماید روی هم پیش
 اویم که گذار **نه** دن مراد فاه در یوزنه مراد فاه و اولوب لفظی که فادی که فادی که
 و در مانی که گذار اولوب یعنی ساقط اولوب و اولوب لفظی که فادی که فادی که
 کید مکی فلور که مراد فاه ام در مجموعی قوام اولور **سویا** که در اسم **آدم** مختب غمهای
 دی بر سر کوهی **شد** تا شاکر آن باده که مر سویی بر جنت **لفظ** تا شاکر
 اولوب شاکر در کتب لفظ تا لفظی که مر طرفی که تا و الف مر دو لایم مکتوبه فلور و باره
 طرفی که بار مکتوبه و فاه دو لایم اولوب اولوب طرفی که و لکن شاکر اولوبی شاکر
 مقدم اولوب اولوب اوله ویم صکره اولوب آدم اولور و چنانکه در اسم **سکندر**
 از طرفی بعین قور لایم شین صف **بما** این دل شکست شریکند هر طرف
 شکست لفظی که لایم مر لایم مکتوبه در و لفظ شریکند قبل از لفظ شریکند طرفی

در متعارف یک اولوبی که در فاد پیش تو خورشید رخسود ای پادشاه حسن چو خواجه چرخ

و چنان که در اسم **فانیل** نشود از خامه اش یک حرفی چشمه و جاع فاصدان بر شیده
 بر پهلوی هم بنماده داغ لفظه صد و سید خلیل اولوب دان ترکیب لفظه قاض
 اوزرده اولاکه مراد لاهدر قاض اولور داغ که نقطه در چون لفظه در یک سید
 ایزد کورده بر لفظه قاض اوزر ملو و بر نقطه صاده اوزده اولوب فانیل اولور خا که
 در اسم **قیش** آن کیش که همان گرفت فیض کیش خورشید بود یک زخیل و خشمش
 کو پهلوی پیچورده اشرف زمان باشد بنماده سر جای قدش لفظه اشرف
 و زمان خلیل اولوب کو پهلوی پیچورده اش را فرمان اولور در یک نقطه در چون
 بر بری با شیره فر لفظه اولور اولور و لفظه باشد خلیل اولوب سید لفظه
 باش ایاق برینه فویش اولای معنی مال کیدوب برینه شیخ اولایش اولوب عمومی فویش اولور
 و چنان که در اسم **نجم** در مای شکم که بر شوکه روند خلطان بر کوی تور و اوزرده
 بدوی توخم آن کوا که بود آنک در دوری چنان که باید گردند و لفظه کوز
 تار چون لفظه ختم تا شتر اولایم اولور آنک لفظه لری که نقطه کرد در آرایه ایاق اولوب
 کر که یکی اید یک نیم اولور و چنان که در اسم **کج** و داغها بر درل کامه چپ
 قد و راست صنوبر ز غلامان کین بر داغ دن مراد لفظه در لفظه مای و فویش
 دل مای مکتوبی در آنک اوزر لفظه کی و نقطه اولوب کج اولور و مای مراد می
 الی بیس مکتوبی در اول لفظه قری الفدا اولور و اولوب ر و اولوب مکتوبی و
 و چنان که در اسم **نجی** سید مکتوبی که خالاست بر فویش میل شقیع بود همیشه بسویش
 سید مکتوبی قی یاغی و جذای ایاق مناسبت مستعمل در

در اسم فانیل نشود از خامه اش یک حرفی چشمه و جاع فاصدان بر شیده
 بر پهلوی هم بنماده داغ لفظه صد و سید خلیل اولوب دان ترکیب لفظه قاض
 اوزرده اولاکه مراد لاهدر قاض اولور داغ که نقطه در چون لفظه در یک سید
 ایزد کورده بر لفظه قاض اوزر ملو و بر نقطه صاده اوزده اولوب فانیل اولور خا که

در اسم فانیل نشود از خامه اش یک حرفی چشمه و جاع فاصدان بر شیده
 بر پهلوی هم بنماده داغ لفظه صد و سید خلیل اولوب دان ترکیب لفظه قاض
 اوزرده اولاکه مراد لاهدر قاض اولور داغ که نقطه در چون لفظه در یک سید
 ایزد کورده بر لفظه قاض اوزر ملو و بر نقطه صاده اوزده اولوب فانیل اولور خا که

در اسم **فانیل** نشود از خامه اش یک حرفی چشمه و جاع فاصدان بر شیده
 بر پهلوی هم بنماده داغ لفظه صد و سید خلیل اولوب دان ترکیب لفظه قاض
 اوزرده اولاکه مراد لاهدر قاض اولور داغ که نقطه در چون لفظه در یک سید
 ایزد کورده بر لفظه قاض اوزر ملو و بر نقطه صاده اوزده اولوب فانیل اولور خا که
 در اسم **قیش** آن کیش که همان گرفت فیض کیش خورشید بود یک زخیل و خشمش
 کو پهلوی پیچورده اشرف زمان باشد بنماده سر جای قدش لفظه اشرف
 و زمان خلیل اولوب کو پهلوی پیچورده اش را فرمان اولور در یک نقطه در چون
 بر بری با شیره فر لفظه اولور اولور و لفظه باشد خلیل اولوب سید لفظه
 باش ایاق برینه فویش اولای معنی مال کیدوب برینه شیخ اولایش اولوب عمومی فویش اولور
 و چنان که در اسم **نجم** در مای شکم که بر شوکه روند خلطان بر کوی تور و اوزرده
 بدوی توخم آن کوا که بود آنک در دوری چنان که باید گردند و لفظه کوز
 تار چون لفظه ختم تا شتر اولایم اولور آنک لفظه لری که نقطه کرد در آرایه ایاق اولوب
 کر که یکی اید یک نیم اولور و چنان که در اسم **کج** و داغها بر درل کامه چپ
 قد و راست صنوبر ز غلامان کین بر داغ دن مراد لفظه در لفظه مای و فویش
 دل مای مکتوبی در آنک اوزر لفظه کی و نقطه اولوب کج اولور و مای مراد می
 الی بیس مکتوبی در اول لفظه قری الفدا اولور و اولوب ر و اولوب مکتوبی و
 و چنان که در اسم **نجی** سید مکتوبی که خالاست بر فویش میل شقیع بود همیشه بسویش
 سید مکتوبی قی یاغی و جذای ایاق مناسبت مستعمل در

در اسم فانیل نشود از خامه اش یک حرفی چشمه و جاع فاصدان بر شیده
 بر پهلوی هم بنماده داغ لفظه صد و سید خلیل اولوب دان ترکیب لفظه قاض
 اوزرده اولاکه مراد لاهدر قاض اولور داغ که نقطه در چون لفظه در یک سید
 ایزد کورده بر لفظه قاض اوزر ملو و بر نقطه صاده اوزده اولوب فانیل اولور خا که

اسم من كان في القوم
اول القوم

زنج ترکیب بولوب یعنی حاصل زنج که دانه در و آندن مراد نقطه در بین اول و
اولیاق شین اولوب عیب اخطا اید اولیاق شعب اولور و چنانکه در اسم **سعيد**
از توبه بی صوفی مانع میشود **خامد** میکند باد و سه سیمین شین **ماده** اسم
شین عیب لفظ در برنده اولان بار چون منسوب کینه سعید قلور و اوج سیمین
اوج نقطه در چون آمدنی صبه سعید اولور و چنانکه در اسم **خسام** ثواب تشبیهی را که با
بیای زنی قلم چو تیغ بر داری لفظ تشبیه غلب اولور و در ثوابش ترکیب لب و آتش
حاصل اولوب و در لحن خسام مراد در و ثوابی که نقطه لری مراد لیه جسام اولور و آب که مراد
صافه مراد در صفا اول در سیدر جام اولور و چنان که در اسم **حامد** بر من ساقی بن
مست لری و سپهر زر نگاره پیش سلس جاتهای خورد بر من اعتبار **ما** لفظ جانها
غلب اولور و دست دن مراد بد و او یک یار چون لفظ جام اولان جان اولور و این
کوکل خادق مراد نقطه در چون اعتبار سزا و لایق ناقص اولانیم حاصل اولوب جان اولور
و چنان که در اسم **حسن** و سلس من گذار مثل بود و سیر **رخسار** لعل بر خندان
آن منسوب **ما** لفظ لعل رخساری کاف جمعی چون لفظ سیر اید اولان که لعل
که مراد نقطه در حسن لفظ لعل که کوسه لیه حسن قلور و آن لفظین منسوب دن مراد
القدر اولوب حسن اولور و چنانکه در اسم **روح** آن رخ که شد آینه و قادران را
بنمود و طرب فرود نمودن را بوجه سطر نهان در آن رخ دیدند در پیرد کشید
آینه یاران را چون لفظ لعل هر طرفه که لعل و اولور طریق برین لفظین

اولوب روح اولور و لفظ کشید و یاران غلب اولوب و آینه ترکیب بولوب و در
کینه دایره یاران حاصل اولوب آینه لفظین یا چینی سوز جبهه دانه قلور که مراد آندن
نقطه در چون روح لفظین نقطه بر دینه چکرین روح اولور و چنان که در اسم **رضا**
بار غمت که کوه نیل و در تابان باری خوشفت بر دل آینه بعل نهاد لفظ باری
و آینه غلب اولور و این خود در بلب اولان لفظ اص صابر و یک اولور
اولور رضا اولور و لفظ غایت دلی نهان اولور و در خت اولور که مراد آندن نقطه در او
طلبه صفا اولان لفظ او ذریه **ما** لفظ اولوب رضا اولور و چنانکه در اسم **زین**
مای که بدل طرب نازید از وی کر جان طلبد عجب نیاید از وی گردون زرافان را
عوض کند که نقره طلب نماید از وی آفتاب دن مراد من که بون من لفظی مراد
انگیزی آن اولان من در چون حرف را اولان زین اولور و در مراد در
و لفظ طلب غلب اولور و نقره لفظین را که طاوله نقطه اولور بین لفظین
لب که مراد در چون غلط کوسه زین اولور و چنان که در اسم **عزیز**
چشم کشا جود و بی طلبت رخشان باره رخ کوهر دار و شین برای آن بکار
چشم دن مراد عیب در چون زی لفظین آبله عن اولور و چنان لفظین طلعت
را در رخ لفظین کوهر دار یعنی نقطه لول اولان چیده چون اور شین اولور و در
مراد آندن نقطه در چون نقطه را لعل اولانیم و چنانکه در اسم **عادل** که بود اول
زان مری غافل که بی روی زرد سویا بل از آن در قیامت جان و جسد

اولویائی ترکیب و لو بصره لاریانی فتور زاه لفظیک نشی زاه در پیر
مخوم مران اولور **پیر** قتل کای اشک را بر تارای بمیشین تابیند پنجاهن کونا
آه نازین همه ادع نقطه نواوزیه کتوره لروانه عکس کوسر و رام مقصود
اولور و خاکه رام **پها** این جنج بکند پای کز از منشی **بامت** او و عوی بالادستی
انزیشین غایت کوتاهی افتاده بساه در پستی **الف** مود و یکدی چون اوکند
غایت قصه یارک با و ماسورین کوشتر بومیات اوزده به و الی متصل اولویالین
و یمنه نقطه اولایما اولور **استعاره و تشبیه** عبارت است از ذکر نقطه و اراده
خرافه یا بیشتر واسطه مشابهت طوطی خط بنویس آن که مشابهت مشهور باشد
یا ظهور خیال با شکله ذهن از ذکر کور باقی انتقال نماید چنانکه اسم **مملوک**
خویشند و خست که از پیش پست کران **یارب** بود زوال و دست بردار
باشد و بالیکر شبیه بر او چشم یازاه نمیکند میوست دران **عزله**
مراد لفظی باله و یکشبیه اشارت در بر لایک سقوط کند که مقصود بالمشقوط لام
اوزه ویر بلاله دن تراخون در علان اولور و لفظ یازاه و میوست خلیل اذین
یعنی علان لفظیک از حی و زره که کار یایی سورلی بی اولای یمنه یا یمنه نکونی اولای
بهاون اولور و لفظ دست دران و او مشوه آه ایچند دیگر اولور چون **پها**
مقصود بهلا لفظیک ایچنه اولای بهلاوان اولور و چنانکه اسم **قدایی بر دی**
فوتدگی که یارسان دارد مجلس جمال خود ستور دارد **پاشی** سر خود چون
بهد بر پایش

بهمان اولی کتوب بر کتوب که در کتوب

آه سر و پای سرور بردارد **قود** لفظیک پاشی خا و ایمنی حال در چون خا دال اوزده
قود خا اولور و سرودن مراد اندر خا اولور بر کتوب وی لفظیک پاشی که و او در فالر
کیدر چکر خدای اولور و بر کتوب لفظ دارد عجب اولوب وی لفظیک پاشی برد لفظی ارد دیگر
وای لفظیک پاشی که و او در برد لفظیک تبدیل و یمنی مخومی مزای بر دی اولور و چنانکه در اسم
شاه بی دل شدن است کشته از خود قانی **مردم** بمقام دیگر از خیرانی از بی مطلب
هم نشان گردان **طلبی** از بی یابی نشان سرگردانی لفظ نشان منادی اولوب
یعنی لفظ نشان بی خرم شدن خرم شدن مسیح است دیگر اولور نشان لفظیک بی
مردی و یمنی و نکر ساقط اولوب شاقطوب لفظ سر کز آبی خلیل بهشتی لفظیک دن
سر نشان خار غل تشبیه ایله اولای شاه اولور و چنانکه در اسم **شیر و ارد**
معد باغ و جنت قرآن اراد **بلی** بنوا با د زبان بکشاده **بکر** سویی ملک
مست سر و ش و سر سو **بر** طریق چمن چو خادمان استاد **مل** دن مراد و زود و لفظ
سر و خلیل اولوب ش ترکیب بوب بر طرفن سر یکی دیگر اولور سر یکی سر و اولور
و بر طرف بر سر و اولای و اندن که مراد اندر شرف اولور و چمن طریقی و ده در عود
اولور و چنان که **شیر و ارد** خدارا جان من بر نظاره **سوا** لفظی با نهاد و بان
بر کتوب لفظن **چیم** و نمیشد و آیدن لفظی به که سواد آنک تصدیقه اشارت در و بر کتوب
دخی لفظ سواد که آنک خای آیه تبدیل و یمنی و یاراد که لفظ مشبه لفظ معانی
ایا مقصود اولی و طریقتی به متا تشبیه الفای و اقی اولی چنانکه اسم **امین**

بهمان اولی کتوب بر کتوب که در کتوب

بهمان اولی کتوب بر کتوب که در کتوب

آخری افتاده سر بر آسمان افروخته **سربپای** و نهادهای زمین برداشتی **م**
 لفظ سو که اول لفظک ایلی او زنه که واده قوه سرو اولور که مراد اولور و نهایی
 لفظک باشی زاده چون قالیدر ایلی اولور و چنانکه در **از شیر شقیع** یافت
 بحر لفظک نشان پای آن دیکر بنیادی سودن رخسار زده ش بر نشان بیکر **رخسار**
 در ش مبارتی که مراد اولور اولور لفظک زده ش بحیل اولور سودن لفظک اولور
 مقوم بی ز لفظک رخساری دیکر چون سودن لفظک دال حرفی ز اولور
 اولور که مراد لفظک زده ش لفظک بکافی که زاده اولور دیکر اولور اولور

اولور و لفظک نشان معنی یغی بر در جوی زده شیر اولور **مختیار**
 دوش منسوب جوی بی ای کازیش **یاختی** و مراد از است قوه لفظک جوی **م**
 لفظک ایلی بحیل اولور لفظک و مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که
 مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که
 و چنان **سرب** کسی را که خط سبز او **سرب** مراد است بر خط **م**
 سرب مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که
 اولور و چنانکه **سرب** بدایت معنی آن صنم قوه خود را و خوردن
 قوه بحیل اولور که قوه خود لفظک جوی که مراد اولور اولور اولور
 مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که
 لفظک جوی که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که

اولور و لفظک نشان معنی یغی بر در جوی زده شیر اولور

اولور و لفظک نشان معنی یغی بر در جوی زده شیر اولور

صفا
 مشاهده جوی لفظک بکفوت **بر صغیر** رویت بقم مراد اولور از صغیر یا دیدن این
 بر صغیر خاک مشک قامت افرو **صغیر** لفظک چون حرف را زیاد اولور با و طو
 صف قور و قامت لفظک بوزی که قامت چون کایر لفظک زیاد قبله قامت اولور که
 الی ز اولور صفا اولور و مراد صیم و مال شبیهی ز لفظک که مراد است **م**
 خیال بوی او کرد دایع دل ظاهر **رأید** و ز لفظک مست فضا نواقر لفظک بحیل
 اولور صیم حاصل اولور و ز لفظک خط اولور ز اولور مراد لفظک جوی که مراد
 چون قوه بتبدیل اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که

مراد دال در مجموعی جدا اولور و شبیه جوی سرب چنانکه در **سرب**
 ای دل غم این و آن کز آری چه شود **مراد** ز کز آن بدست آری چه شود **م**
 ای ز مراد که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که
 اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که
 اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که
 مجموعی سرب را قور مقصود لفظک از لفظک که مراد اولور که مراد اولور که

دی با و شری بی لفظک کز خیل خوب دیوان مرکز آید جوی زنیارک **نیایین**
 و لفظک که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که
 لفظک زنیارک اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که
 اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که مراد اولور که

کرده از جهت دودین خویش را جانیست
 کندوی الک و نه ایله نه بر کوزه مراد عین در کوزه مراد صادر عین اولور
 مقیاس مشبه بهیم در چنانکه اسم **قباد** اه از غم منوع ستم امونیه افرانه قاشیغ
 افرانه ناسق مردمان آدم و کوم که بناد ماستن مشتاق رخن سوخته و مشک
 علیل اولمش در تشبیه بولش میم که بناد بلیک اولمش و واشارت اولمش انک مرقد
 بنیدینه یعنی میم بومر و تشبیه اولمش آن لفظ که بایه یارب قاف قلوب میم بناد اولمش
 اولمش قلوب اولور و چنانکه در اسم **آدم** انکس که رنجدار و ی دلهای نیک مردان
 هرگز نخواهد آسود فلان خود نکزنان آسود لفظنک که کلاهی بین و داور اول
 دلهای نوازند یعنی بین و داور اولور اولمش اولمش لفظ و ان که اول دلهای نوازند
 یعنی دلی اولان ابلی کدر اولمش و فلان اولور که مراد میم در آدم اولور و چنانکه
 اسم **عمر** در شمس چرخ کس دلی نکزارد و چشمت که سرگردن دلهای دارد
 لفظ بریدن دلهای علیل اولور یعنی چشم که عین نه بر لفظنک ناشی که باریدن
 لفظنک دلی مال اولمش و فلان اولور که مراد میم چون مر لفظنک بایم اولمش اولور
 غیر لفظنک چنانکه در اسم **نک** غایب را که کرم و بانش از دود وصله مردان
 مدعی فمرد را چون سک بنک و بشت و نک از دود فمرد که دیشنا و بیتی
 فمردی و بیتی دلی اولور که دیشنا و بیتی بود و بیتی اولور که شکل بود که بیتی
 علیل در دود لفظنک بای کس کس لفظنک بیتی اولور که بیتی اولور و چنانکه در اسم

و در کوزه مراد عین اولور
 و در کوزه مراد عین اولور
 و در کوزه مراد عین اولور

سکان یارار که مقایسه مستقیم اولور اولمش سکانه انمنه دوز لفظنک بایه میم
 زریه شد و بسا آه رشتن بایم که شد سکان لفظنک بایه میم مراد اولور
 و کوزه لفظنک مراد میم چون الف لفظنک بایه میم اولور اولور لفظنک اولور
 میم اولور سکان اولور و چنانکه در اسم **ناصر** داشت از دوی تو قصد دل نهان
 آنچه نهان بود باری شد عیان لفظنک لفظنک دلی لفظنک و قصد لفظنک دلی
 صلد بون نهان اولور اولور که مراد انک انک لفظنک اولور لفظنک دلی
 اولمش اولور نهان اولور که مراد انک انک لفظنک اولور لفظنک دلی
و اعمال عیالی بش اسلوب بیتی اسلوب بیتی اولور عیالی اولور عیالی اولور
 اسباب بدن و انک مددی و نکزنان نوع تصرف چون چنان که در اسم **حبیب**
 لفظنک شمس شمس بیتی چشمازی زری رشارن اشارت لفظنک لفظنک
 که سکر در طار و دلی لفظنک که مراد میم دوزن لفظنک و مراد لفظنک زری
 علیل اولور و دلی اولور و چنانکه در اسم **مسیح** شمس شمس بیتی
مسیح شمس شمس بیتی چشمازی زری رشارن اشارت لفظنک لفظنک
 لفظنک اولور که مراد میم دوزن لفظنک و مراد لفظنک زری
 لفظنک لفظنک اولور که مراد میم دوزن لفظنک و مراد لفظنک زری
 لفظنک لفظنک اولور که مراد میم دوزن لفظنک و مراد لفظنک زری
 لفظنک لفظنک اولور که مراد میم دوزن لفظنک و مراد لفظنک زری

و در کوزه مراد عین اولور
 و در کوزه مراد عین اولور
 و در کوزه مراد عین اولور

در کشور جان تا شده خورشید غایب شد نام تو قدری کم باشد قدر لفظت که مراد
 چون اکتفا و لا قدر که مراد الف و لفظ باشد تحلیل اولی در شداید و یک
 اول اکتفا که لفظ شداید اولی مجموعی رعدا و لور و چنانکه در اسم **مستعوی** نیست
 و درش از ششم بنام خورشید را تر ساخت لفظی که کشادی پس بر آفتاب است
 لفظ کشاد تحلیل اولی و دی ترکیب قلموبی که اسر در هم افتد چون آنچه کین
 مش قلم و کلامه مراد و در در کوکب و او و دال در آفتاب و مراد و عین و مراد
 و دال گویند بر آفتاب و مراد مقدم اولی مستعوی و در چنانکه در اسم **اب** در که در وقت که
 مراد به ششم شب چرخ در لکه را دارد و ششم من آخر خورشید بکال زمین بود
 کال آخر ششم را **لما** آخر ششم را مبارکه ماده اسم در که اشک صورت آنرا است
 منتهی ایله لفظ کال و خط می یابد و همیشه لاخر ایله که امر و دهم لکه می ترکیب
 وقف بر بقای ایله مذکورنا و لفظ یعنی آب که کوکب اختیار ایدم بر لکه پس کمالی
 در کمال و لور که مراد آب در و شمرده مراد لور ایله و در چنانکه در اسم **موسحت**
 سر و پشت مانند سر زمین تا آواشید سرکش است پس لفظ کشه تحلیل
 اولی و ششمی کی دیگر و لور ششمی کی بهی که تا آواشید سرکش است در که اولی
 مو اولی و لور **حمید** آناه که لفظ کتبه عیسی نفس اند و هرگز از اول
 یقین کرده پسند و جز مدح تو بر زبان نراند از آنکه هر یک نهایت تر بررسند
 مدح لفظیده سرخست تر به نهایت که یار انتقال بوله الا آخری که خوف که انگشتی

مناجیه این شمش اولی که مجموعی او زره مقدم اولی **سجی** باشد به دیوار بگوید و را
 آنکه در بی کمرست شامان او را **جوا** بهی و سرفی که بود **جوا** شد فکر نام
 آه **جوا** دلده مراد حشاد چون بی سرو پا اولی شمش قلموبی که آنی استیم و
 چاکرا حاشا و لور حاصل اولی و حاشی در آفتاب اولی و ششمی یک لور که
 یار می اولی و ششمی **رک** مرکب نیست با صمیم ناز پس خویش
 مایم و کج مختصری شمشین خویش **مختصر** لفظت که چانی را در چون کند و شمش
 اولی که لفظ که مختصر اولی کال و لور **مختصر** یک لفظ که بدین طرف و لور
 یک لفظ که در طرف یک لفظ که مراد الف در طرف که ماه لفظت که یار اولی
 بر لفظت که لفظ اولی و لور و طرف که ماه یار ده می مراد اولی و لور
اولی بهی تو زره عدم ای جا غریب **اولی** است یا شوار نه چیزه چون مذکور
 آنکه نازی ای دل میزد که سلامت بود آیت پیر دل لفظت که مراد اولی است
 ایله فان اعتبار اولی و لور و لفظت که ایله کماله اشاره و آنی اولی و لور
 نعت و سلامت ایام لفظت که یقین گوشت و شمش که عینده او مراد و و بند و نیت و شمش
 ششم مقدس و ششم اعتباری گوشت و شمش که یقین گوشت و شمش که عینده او مراد و و بند و نیت و شمش
 میگرد است **جوه** امثال یار شمش است **در** فی کس قی و اولی و لور
 اعتبار اولی و لور یار شمش اولی و لور لفظت که یار اولی و لور لفظت که یار

آنکه نازی اعتبار اولی و لور و لفظت که ایله کماله اشاره و آنی اولی و لور
 نعت و سلامت ایام لفظت که یقین گوشت و شمش که عینده او مراد و و بند و نیت و شمش
 ششم مقدس و ششم اعتباری گوشت و شمش که یقین گوشت و شمش که عینده او مراد و و بند و نیت و شمش
 میگرد است **جوه** امثال یار شمش است **در** فی کس قی و اولی و لور
 اعتبار اولی و لور یار شمش اولی و لور لفظت که یار اولی و لور لفظت که یار

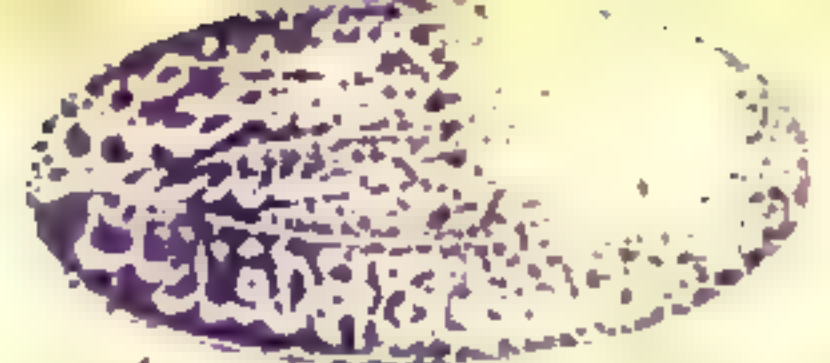
اولیٰ فی لفظ یوئیل اولاً سامعتم فی مؤخر اولیٰ سماع اولیٰ وضا که در این بی
 سکه کاه منشی را باشد نقل فادیدم جانی غانی که خود را ساخت خاک آن قدم
 جان خلیل اولیٰ جانب لفظ لفظ جانی و یک اولیٰ ادبیه نب تصور کند
 یعنی باید لفظ جانی که یاد خون فکر قدم یعنی غنی و لا بی اولیٰ **برهان**
 خون جوکت از چشمم بزم ریخته صاف بخا دیدم آن دم ریخته لفظ می یادیم
 خلیل اولیٰ هادی ترکیب لفظ می ضافی باده اعتباری یا اولیٰ وادی اولیٰ
 یعنی که کونی بی اولیٰ و دیدم آن لفظند دم دو یک لفظ اولیٰ مجموع کاه اولیٰ
جای ای ز فیض تو امید ابل غریب را جویم ناپید آن که بود غاری ازین فیض و کرم
 امید ابل غریب را در و امید ابل غریب را لفظ امید و اولیٰ رجاء امید
 حاصل اولیٰ و لفظ ناپید خلیل اولیٰ و بی دان ترکیب لفظ رجاء امید لفظ
 نمی مفهومی بی بیل یک اولیٰ و رجاء امید لفظ چون غریبان اولیٰ یعنی اولیٰ در پی
 و آخر حریفی کین جای تلور و تا یغایتی جانی که در این **خالد** هست تقویان
 پاگان و دی پایان دوست خدمت پاکان زهر و دی پایان نکوست
 لفظ خدمت خلیل اولیٰ و لفظ خدمت کبابی لفظ کاه اولیٰ مکان اولیٰ و بی دقت
 مراد الم چون آخر مراد اولیٰ تلور فذ لفظ که ال لفظ مکان اولیٰ فاد اولیٰ
منصور زبیر تورخ آن دلبر پسندید شد اظهار مرا عکس نور در دین
 نور در دین لفظ عکس لفظی در نور اولیٰ دین در مراد صادر صاف

فدایم اولیٰ منصور اولیٰ و لفظ مرا خلیل اولیٰ و لفظ منصور اولیٰ
 اولیٰ منصور اولیٰ **نوی** منج بر اوج ملک و بحر خیم اشک بار
 ماه من بین جانب بوج استای با دار لفظ منج و استای خلیل اولیٰ جاش
 ترکیب اولیٰ جانب جاش نابی خلیل اولیٰ و لفظ جانی و اولیٰ آنکس بی لفظ نابی
 اولیٰ توانی اولیٰ **دوست** عتلت تمام کلامه و ن زان کلک خان پرور
 بیانی سوی دل آمد و نام خوش مستمر لفظ نامها خلیل اولیٰ لفظ نامها
 اولیٰ و فله مراد الف چون مها لفظ الف حقه مراد لفظ مراد اولیٰ
 لفظ لفظ نامها خلیل اولیٰ خلیل اولیٰ و لفظ سوی دلت مراد دال مکتوب
 و بر کس لفظ که مکتوب اولیٰ و لفظ دلت اولیٰ و لفظ دلت اولیٰ
شاه بایست از ابر حیات دیگر روح افراید پیوسته زبان مدح مشه بکشاید
 در شوق جو نقش بنیای نیر ابد بفر خط آن شه باید بکنده مراد الف و ز
 سیح و لفظ بای چون محو شمار لفظ سینه دال اولیٰ و لفظ دلت اولیٰ
 ای در پیر از هر کز و هر راست نتوان زد زخم قریب لای حبت و زلفش آورد فلف
 فله مراد الف و بای لای حبت ده مراد حاکم و زلف ده مراد دال و بای که فله
 یعنی الف و فلف لفظ ایمنه اولیٰ و دال فلف ایله باز فلف اولیٰ **نوی**
 بستام دل در فضای کوی و باشد کون بنده را جایی که هست از زو فیه حبت
 او لفظ فله مراد فله اولیٰ و لفظ اولیٰ اولیٰ و لفظ کوی لفظ اولیٰ و لفظ اولیٰ

فدایم اولیٰ منصور اولیٰ و لفظ مرا خلیل اولیٰ و لفظ منصور اولیٰ
 اولیٰ منصور اولیٰ
 ماه من بین جانب بوج استای با دار لفظ منج و استای خلیل اولیٰ جاش
 ترکیب اولیٰ جانب جاش نابی خلیل اولیٰ و لفظ جانی و اولیٰ آنکس بی لفظ نابی
 اولیٰ توانی اولیٰ
 بیانی سوی دل آمد و نام خوش مستمر لفظ نامها خلیل اولیٰ لفظ نامها
 اولیٰ و فله مراد الف چون مها لفظ الف حقه مراد لفظ مراد اولیٰ
 لفظ لفظ نامها خلیل اولیٰ خلیل اولیٰ و لفظ سوی دلت مراد دال مکتوب
 و بر کس لفظ که مکتوب اولیٰ و لفظ دلت اولیٰ و لفظ دلت اولیٰ
شاه بایست از ابر حیات دیگر روح افراید پیوسته زبان مدح مشه بکشاید
 در شوق جو نقش بنیای نیر ابد بفر خط آن شه باید بکنده مراد الف و ز
 سیح و لفظ بای چون محو شمار لفظ سینه دال اولیٰ و لفظ دلت اولیٰ
 ای در پیر از هر کز و هر راست نتوان زد زخم قریب لای حبت و زلفش آورد فلف
 فله مراد الف و بای لای حبت ده مراد حاکم و زلف ده مراد دال و بای که فله
 یعنی الف و فلف لفظ ایمنه اولیٰ و دال فلف ایله باز فلف اولیٰ
 بستام دل در فضای کوی و باشد کون بنده را جایی که هست از زو فیه حبت
 او لفظ فله مراد فله اولیٰ و لفظ اولیٰ اولیٰ و لفظ کوی لفظ اولیٰ و لفظ اولیٰ

او که کوی فطنته اوله کاد اولور و لفظ کون غلبه اولوب کواي فطنته کافون
 بیک اولور بولای اولور و چنان که در اسم **لای** ای جای غلبه من
 خود و سبت نم بیندین من اگر از عقیق نایب و جیشی بن آراسته بر قد متین
 لفظ جش غلبه اولور و ترکیبش در معنی لفظ کاد ای که فاعله لفظ فی انگ
 م عماد ای نه اولور **جید** بال از دین در جلای که یار خندم و خمد زدی
 لفظ جدای غلبه اولور یعنی ای لفظ جید فاعله کاد من دیک اولور اولیه جید اولور
بشیر کر مطلق تعازی به است نشان دو جانب دیر سوره پر مغاب
 گویند بر استی بود زاهد شهر شید است و بر استی نیست بدان
 لفظ شید و راستی و نیست غلبه اولور بدست و استی ترکیبش در معنی لفظ
 شیری که اگر لفظ دست و استی اولو بشیر اولور **علی** از آن در ترکیب چیزی
 شیع خاک صخره زیر سر خواست و باید و پاک **د** شیع لفظ کاد ای پیش
 چون با آنک التین اولو شب اولور و شب ن یاد سیل اعتباری ایله لامه نام که
 ای فطنته اولو علی اولور و چنانکه در اسم **چوکان** بانی آمد آن پسر بانی
 بانی چون مراد میدان در اولیه لفظ کاد میدان اولوب می ترکیبش اولوب که محل فطنته
 هم اولور که دایم اولور سر بار اولوب ایمن اولور **امام** اولور دل شکسته ما از روی
 جان با فادیه ما خاک کوی تو لفظ جان چون آیدن دو شمه فاعله جایی خاک
 کوی تو اولور کوی فطنته چاک یار یاده مراد ام و چون ام لفظی ماعظمه بر اولو امام

این کوی فطنته اولو کاد اولور و لفظ کون غلبه اولوب کواي فطنته کافون
 بیک اولور بولای اولور و چنان که در اسم **لای** ای جای غلبه من
 خود و سبت نم بیندین من اگر از عقیق نایب و جیشی بن آراسته بر قد متین
 لفظ جش غلبه اولور و ترکیبش در معنی لفظ کاد ای که فاعله لفظ فی انگ
 م عماد ای نه اولور **جید** بال از دین در جلای که یار خندم و خمد زدی
 لفظ جدای غلبه اولور یعنی ای لفظ جید فاعله کاد من دیک اولور اولیه جید اولور
بشیر کر مطلق تعازی به است نشان دو جانب دیر سوره پر مغاب
 گویند بر استی بود زاهد شهر شید است و بر استی نیست بدان
 لفظ شید و راستی و نیست غلبه اولور بدست و استی ترکیبش در معنی لفظ
 شیری که اگر لفظ دست و استی اولو بشیر اولور **علی** از آن در ترکیب چیزی
 شیع خاک صخره زیر سر خواست و باید و پاک **د** شیع لفظ کاد ای پیش
 چون با آنک التین اولو شب اولور و شب ن یاد سیل اعتباری ایله لامه نام که
 ای فطنته اولو علی اولور و چنانکه در اسم **چوکان** بانی آمد آن پسر بانی
 بانی چون مراد میدان در اولیه لفظ کاد میدان اولوب می ترکیبش اولوب که محل فطنته
 هم اولور که دایم اولور سر بار اولوب ایمن اولور **امام** اولور دل شکسته ما از روی
 جان با فادیه ما خاک کوی تو لفظ جان چون آیدن دو شمه فاعله جایی خاک
 کوی تو اولور کوی فطنته چاک یار یاده مراد ام و چون ام لفظی ماعظمه بر اولو امام

اولور **عاد** برز بر خورشید اگر چه منیر و مادی گرفت ام آن چیزی که بالای فی
 جا گرفت **نیر** لفظ نیدن مراد فخر و خورشید که عین و چون انگ و زریه اولو آخر و نیر
 کسره اولوب عین مکسوره حاصل اولور لفظ نام اولو نسنه که انگ لاییدن اولو مدد
 چون المایز اولو عاده اولور **بی** در خط سبزه زریه بان منست با شنی دو خال نهان
 خاش فطنته که نقطه کز تو اولوبی خاش قلوب با شنی اولور با کمن بی لفظ با شنی
 نیر اولور **اسم** چهره را از این پوشد زامینه و جد و خال روی میانه
 در کوهه قلم از بادل کبر لفظ کاد زکاد و سیه قلم و کولام و الفی و کسینه اولو
 طریقه عامه بکند و کبر لفظ کاد بونی که داند اولو طریقه عامه اولو ملاذل اولور ملا که
 ام اولور اولو عالم اولور **بابا** یا فانی بی سرفا نور رخت در دل خویش
 در دلتی فاعله میرا بیدی منیر **خوش** در دن مراد بانی انگری که افه چون آنی
 بابا اولور میرا که عین در طو ابدی بی آن منیر اولو ای قلم و منیر لفظ کاد کندی
 لام صا و کد آن اولو علی اولوب مجموعی ماعظمه اولور **لوش** خط و آگش جان نوا کرد خاک
 لیت تو بی او و خوش خوش این خود من مراد توخ در حق کنوا و این ای که خار
 خورده بی سینه تبدیل اولو یوس اولور و تو لفظ کاد که تو در آن اولو یوس اولور
اش شاد استم نم روی باز کیدی جان نازه سرفا قامت سیم بی چیزی که بود
 ز کلین دیر کفر **شمس** سایه سرفا و قد روی سیمی **کلمش** لفظ کاد کون دینش
 شمسایه ترکیب بولش بی نون سرفا تو کیتی فاعله افه و من لفظ کاد کون دینش

این کوی فطنته اولو کاد اولور و لفظ کون غلبه اولوب کواي فطنته کافون
 بیک اولور بولای اولور و چنان که در اسم **لای** ای جای غلبه من
 خود و سبت نم بیندین من اگر از عقیق نایب و جیشی بن آراسته بر قد متین
 لفظ جش غلبه اولور و ترکیبش در معنی لفظ کاد ای که فاعله لفظ فی انگ
 م عماد ای نه اولور **جید** بال از دین در جلای که یار خندم و خمد زدی
 لفظ جدای غلبه اولور یعنی ای لفظ جید فاعله کاد من دیک اولور اولیه جید اولور
بشیر کر مطلق تعازی به است نشان دو جانب دیر سوره پر مغاب
 گویند بر استی بود زاهد شهر شید است و بر استی نیست بدان
 لفظ شید و راستی و نیست غلبه اولور بدست و استی ترکیبش در معنی لفظ
 شیری که اگر لفظ دست و استی اولو بشیر اولور **علی** از آن در ترکیب چیزی
 شیع خاک صخره زیر سر خواست و باید و پاک **د** شیع لفظ کاد ای پیش
 چون با آنک التین اولو شب اولور و شب ن یاد سیل اعتباری ایله لامه نام که
 ای فطنته اولو علی اولور و چنانکه در اسم **چوکان** بانی آمد آن پسر بانی
 بانی چون مراد میدان در اولیه لفظ کاد میدان اولوب می ترکیبش اولوب که محل فطنته
 هم اولور که دایم اولور سر بار اولوب ایمن اولور **امام** اولور دل شکسته ما از روی
 جان با فادیه ما خاک کوی تو لفظ جان چون آیدن دو شمه فاعله جایی خاک
 کوی تو اولور کوی فطنته چاک یار یاده مراد ام و چون ام لفظی ماعظمه بر اولو امام

عری دل من بدین نعم می گذرد با خود در کجای من می گذارد و میخواست
 رخت بپوشاند و بخود شد از آن دو ماه چون آفر خواند که ایضا مراد لام مکتوبه و قر
 چون با یکدیگر محو می شوند اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول
 اول آن قلوب محو می شوند اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول
 ماه من چون بدین در دیدار خویش دیدم در دیدار خویش ایله در که کند و
 کوز من و مانند مراد لام که بون من مکتوبه مراد و لام که کند و بون کوزیه یعنی
 لام مکتوبه اولیه ام قلوب و دیدن دن مراد عین در او که کند و بون کوزیه یعنی عین
 مکتوبه کس من قلوب محو می شوند اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول
 متا که ذکر اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول
 زید کانی شد بدین میخانه و اختیاریه یک شریک و دو شریک که چون میخانه
 بی دو یک کید خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب
 کور مراد خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب
 یا خاموشی مد معنی اگر نیکو میایدی المال از خانه و از زبانه یا ستر و شمشیر
 خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب
 لعلک لام مکتوبه یعنی مکتوبه سی و یک و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب
 دل جنت دوا می دهد خود ایان حاصل شد از به کس و آری خانه کجایان زمان
 عاریت حکیم نیست غیر از نامی لعلک کجایان غیب اول و لام اول و لام اول و لام اول
 ناله

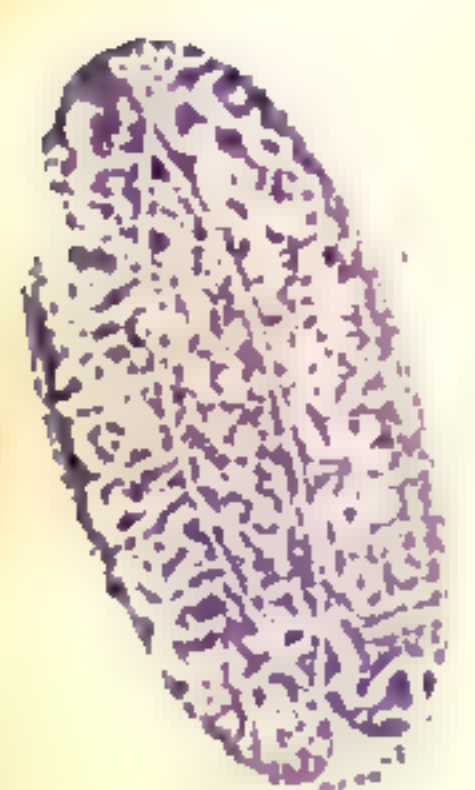
این بیت از غزل است که در این کتاب درج شده است و در این کتاب درج شده است و در این کتاب درج شده است

زمان لفظه لفظان بر که حجاج اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول
 یک قلوب زید اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول
 چون کرد ملاک کس نیست دیگر آن سر و روان تیغ خالک کرد ملاک لفظ غیب
 اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول و لام اول
 لعلک کانی شد بدین میخانه و اختیاریه یک شریک و دو شریک که چون میخانه
 بی دو یک کید خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب
 کور مراد خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب
 یا خاموشی مد معنی اگر نیکو میایدی المال از خانه و از زبانه یا ستر و شمشیر
 خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب
 لعلک لام مکتوبه یعنی مکتوبه سی و یک و زید کانی خانه قلوب و زید کانی خانه قلوب
 دل جنت دوا می دهد خود ایان حاصل شد از به کس و آری خانه کجایان زمان
 عاریت حکیم نیست غیر از نامی لعلک کجایان غیب اول و لام اول و لام اول و لام اول
 ناله

این بیت از غزل است که در این کتاب درج شده است و در این کتاب درج شده است و در این کتاب درج شده است

لغظ دغان و در با غلیل اولوب دن که نم در حرف را اولوب شانه که مراد اذنه
 نشد پیر آنکه اولوب ختم اولور **فرخ** خوش بود منتکام زیبا آن رخ بچین قره
 بر نه آن رخ کشیدن دانه از مشک تره قمری که فرغ غلط ابرو رخ قار رخ لغظک
 بهر راز دانه ها ترکیب می شود مرخ آن که کشی دانه ها اولوب دانه های دانه تره نشد
 چون رخ لغظک را اوزنه اولو مجموع فرخ اولور **قرا** آبت قرا از ما هر زمان
 شل قرا شانه می سازد نهان لغظ قرا شانه غلیل اولوب مثل قرا در شانه دن
 مراد نشد پیر نهان اولور اولور **مد** **قصر** در اینم **آبل** کو عاشق زار
 ناین بیمار و خساره زود خوش را نتوان **بدر** قرا در و بر خاک رستن
 بر دامن آن بت جو بند رنسان به لغظک و اولور و اولور اولور اولور
 لغظک که با دانه اولور و مداری میم مفتوحه دود بین مد اولور که مراد لامل
 اولور و بت لغظک خساری و مفتوحه آل لغظک ناین که لامل رانک و نینه اولو آل
اولور و آرا چون با در ساندی خیر یار مراد بودی مد آن خبر دل زار مراد
 نامد مد و آه بر و ن از حد من **خواهد** که بسوزد دل بیمار مراد مد و لغظ که نامد
 اولو این مد لغظک اولو آل قور و لغظ که که نامد اولو این مد اولو این مد اولو این
 مقصود قور و لغظک که که هم در چون تر لغظک یا نین کین مجموع دانا اولور
بها هر سو نهان پیدا ما چه حاصل به بعد بوی آرزو منی در دل بهر لغظک ناین
 راز نهان اولوب به قور آرزو ناین که القامه مد سوز اولوب که منید دل ناین بهر لغظک
 بهر اولور

شهاب زلف را صورت مقصود بود پیش مقصود زلف را نمود
 زلف دن مراد چشم و چشم صبا بن بهر صورتی شد مراد آن آبت و آبت
 این مراد در مقصود لغظک زلف که کال و قور اولو مقصود اولو لغظک مقصود
 اولو مجموع شهاب اولو **ظهار** و **ایرار** چنانکه در اسم **اولین** نیم رخ یلدار کبریا
 آبت • کویم غم و در دود بدید از این • ناکفته خوش کشته قوامم بکشد
 نیم لب و نهان کبریا آبت • خوش لغظک ناکفته اولو و اولو چون دینه و نینه
 اولو خوش اولور اولو لغظک که مراد مقصود مراد آنکه به اولوب خا اول نم
 تبدیل اولوبی که لغظک دود و یک اولوب اولور **مندی** پیش می که دل غم
 خون کرده • احوال دل زار غم پرورده • کنتم ننه دی و میج ناکفته ناین
 زان پیش اگر چه داشتم در بده • لغظک دی لغظک ایله دینوب بهر لغظک ناین
 مندی اولور و یک که مراد پرورده اولوبی مندی اولور **قرا** بهر وقت که مشک
 جان منت • ماسی به سان برم چه جای سخن است آرزو ناین زنت نهان خوش
 آن چه که کن را و میان وقت • مینا تر لغظک آبت که ناین چون تر لغظک نهان
 اولو را قور و لغظک آبت که ناین میان نهان اولو را قور و لغظک آبت که ناین
 قور و لغظک آبت که ناین میان نهان اولو را قور و لغظک آبت که ناین
 ناکفته دل از خوف خدکش آفت نکذاشت بیدار اثر خانه قور لغظک که قور و لغظک
 چون دینه منی لغظک آبت که قور و لغظک آبت که ناین اولو را قور و لغظک آبت که ناین
 بهر لغظک ناین

چنانکه در این **نور** تا یکی دل غم خورد و میوز لعل ^{نور} پیش و شایسته سیر زان
 در می زهر **نور** لفظ نوش غلبه اولوب و شاید ترکیب بوب پیش لفظ و شاید که سیر
 اولوب یعنی شمه نون که مجنون در بار که معروظ اوله دیگر اولور و زمره لفظ که دردی
 زار اولوبه نور اولور **جانی** که تو دل غیش نهانی دارد و ذکر تو عجز خاوندانی
 دارد **دل** که مخاطب گوید و غم نوبه گوای خطابش آنکه جانی دارد **جانی** فاعل
 یاغی که بای تکلیف در چون خطاب لا اکتفا قبله کنی معروظ اوله که در و دیگر
 در این **نور** یکی که طلوع تحت سما چون یکی زمره زمره گشته دگر کون **نور**
 لفظ یکی ماده اسم در زمره که از اندن کسر چون دگر کون یعنی معروظ اوله و زمره
 معروظ اولور چون که لفظ معروظ اوله که یا لفظ معروظ اوله زمره عبارت قی حاصل اولور
 حرف نه چون که لفظ اولور در زمره اولور **نور** تا نخسته دلان یا بند و از
 مردم ز خوش نغاب کشایداد در طرف نغاب بکار اید که بود بعضی از آن بکار
 مایل کشاد طرف نغاب و چون معروظ اولور و لفظ اولور و لفظ اولور و لفظ اولور
 اولور آن که گویند که نوبان اولور و معروظ اولور که فاعل اولور و معروظ اولور و معروظ اولور
شیر جای خود در محفل باز آفتاب آسمان بین چون معروظ اولور و معروظ اولور
 معروظ اولور و معروظ اولور و معروظ اولور و معروظ اولور و معروظ اولور
 اولور و معروظ اولور و معروظ اولور و معروظ اولور و معروظ اولور
تغریب معروظ اولور و معروظ اولور و معروظ اولور و معروظ اولور و معروظ اولور

مقصود نور بدل قلبه نور خورایه و جمیع و ذبی به و کاف که مشرط اولور و معروظ اولور
 اولور استن بابونک عکسی اولور و چنانکه در این **بابا** دود از تو منم ز جان خود مانن جزا
 فی دل برار مانن فی صبر بجای **بند** که توان فشانم لم قتل لفظ اشک
 فی در خود و حقه افکاره ز **بابا** ام مراد فی یاد چون اندن بر نقطه و معروظ اولور
 و هم که در معروظ اولور که در قلوبا لفظینک اید که دوشه بر نقطه اید قلوبا و
 بابا اولور و چنانکه در این **بشیر** معروظ اولور و معروظ اولور و معروظ اولور
 بشان را پشاهی لفظ پشیر ماده اسم در لفظ معروظ اولور و پناه غلبه اولوب و لفظ
 و تا یکی ترکیب لفظ یعنی ای لفظ پشیر زمره دید که لفظ که سندر معروظ اولور
 شین اولور و دوشه معروظ اولور که لفظ کوب مر فک و در معروظ اولور و اولور و اولور
سیر ان نوبه عالی که زمره پشیر مر داشته دست عالمی از زمره پشیر حاصل زمره
 دست مر داشته **اکثر** زمره کوزه دوشه پشیر **لفظ** دوشه غلبه اولور
 فاعل ترکیب بولوب یعنی ماده حاصل که فاعل چون فاعل یعنی غلبه اولور و لفظ
 اولور اکثر زمره که لفظ در چون فاعل زمره زمره دوشه پشیر که سندر
 یوز اولور و لفظ اولور **رجب** هر قدم بار زمره پشیر **در** معروظ اولور و معروظ اولور
 دل داشت نهان در پیش فشانم شد از چپ راست **پشیر** و معروظ اولور
 از آن معروظ اولور **چپ** لفظ کت زیاده انجوری معروظ اولور که فاعل چپ اولور
 و لفظ راست غلبه اولور یعنی لفظ زمره اولور و زمره اولور و زمره اولور

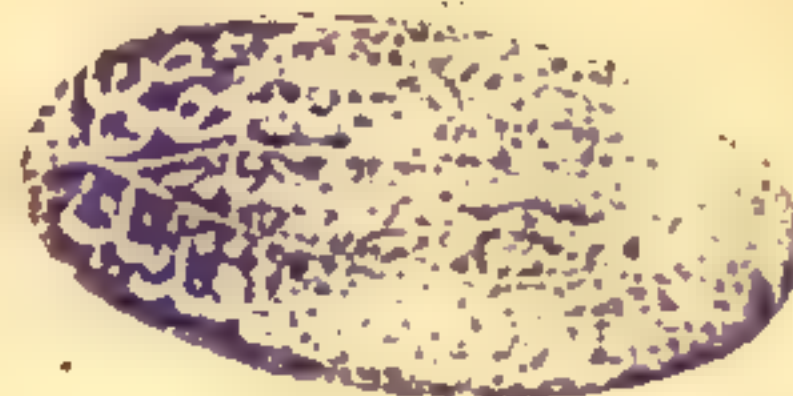
اوله راء مکتوبی فلو به رجب اولور **حرف** ای ذل که بر سبک کس در قوف یار
 کو به که گرفته است بشکین ز بهار **این** و این اشک به نهایت که راست **ساکین** در
 مگو که بیزد بسیار **دانه** دن مراد جت در چون نهاده بیز اوله خای مکتوبی فلور
 و لفظ کو خیل و پیشه تر لفظه ساکنیم حرف اولسون و طوبی و که بسیار
 بین ذل که لفظ می اولیه مجوی فن اولور **کیا** جان این تلاوت تمام اولور
 بشکین کاست ذل برام از لب **چون** بایل غلین لب و گفته شده بسیار
 رسد بکام از لب **چون** با معنی بکمی با ص و بکین لفظ کدی کافی عجب چون انگ
 ای لا یکن اولور کافی عجب و مصلح ثانی دن فم اولور که کافی عجب و لا یکن کات
 عن بیک طماخ تا بیری لو نور اوله کجا اولور و جاکه دام **پیر** زمان ای دل غم دین
 آغشته خون با جاز باز بر در و کز گفته خون **عبدی** علیل او ش در
 یقه یار لفظه لفظ یا لفظ یا ولوب بید اولور با حوز ایله انگ که با در چون لفظه
 آرد بر اولور **قرا** که آن پادشاه حسن که ذل با بر و دوز در ی که زیور تاجش خود
 تاشن نه مرطیف ملو نمود **چون** بکر و کز کوربه تاجش از و د **نه** دن مراد
 قرطی ای لفظ جلوه چون مرطیف کوشش که تر که تر فلور قافی مکتوب و بر ط قزده
 مکتوبی را در و جلوه لفظن تر طیه با در اولیه قراجه اولور و جیم خیز ایله
 تا که چمد چون قراجه لفظه اولان جیم بر لکه لفظه آرد قراجه اولور و جیم علی **چون**
 ای ذل که آن منظر الطاف و نعم **کز** بکیم بسروزی گفته علم **قرا** از خود کیست
 کس خاص مجسم

چون عام بود و لفظه از کج کرم **چون** لفظنک آخری که دال در خون کی لفظه تبدیل اولور
 جو که اولور کافی عجب ایله کاف کافی عجب اولور که کس خای عجم لفظه فم اولور
 جو که اولور **تتم** مقادیر مکتوبه که مکتوبه اشارت شویلا اولور که ایله ده **تتم**
 وصاله بر وجه تفریق کوشه **لور** قزده طاکه حاصل اولور نه قزده ایله و معنی که
 متعین قلبه باشم **لور** نام تو به پیش دین خود کرم نظری در دن دل بود **دین**
 او که دال در دن لفظنک دال اولور اولان دن لفظه اولور که قلب اولور که دل بود
 لفظه فم اولور نور اولور **حرف** و بوسیله تبدیل عجب و ایله سی ایله در **انوار** از و
 زبانه بنی که بود **اوشن** که نام تو قزده بود **برام** که بنده که لفظنک سی کجا
 تبدیل اولور قزده که لفظه حاصل اولور قزده **عبدی** علیل او ش در **قرا**
 و نام تو به پیش منور یا بند قزده از آن کجا به که یا بند **آن** نام که در فزیت **فکر**
 جو ویش اگر خوانده شود در یا بین **لور** و ویش علیل او و ویش ترکیب و ویش
 جو ویش اعتبار دن غیر معتاد در یعنی **لور** اگر ویش لفظه غیری لفظه
 در ویش اسمد در یک اولور و جاکه **ایسم** **تتم** شوا تم ازین عشق بهمان کنش
 بیز که می توان نشان گفتن **پیر** **آن** نام که ز دست بهار عجب بهمان
 قوام کویم نمی توان گفتن **پیر** **لور** علیل او و ویش یعنی **برام** که آنند لفظ
 بهر نام اولور و لفظ من بهمان اولور **پیر** **ایسم** اولور و یا که بوقر و غیر
 اولور اولور **ایسم** ضلوی متعین اولور **ایسم** **قرا** از و اسطی نام
 تو لفظنک زار

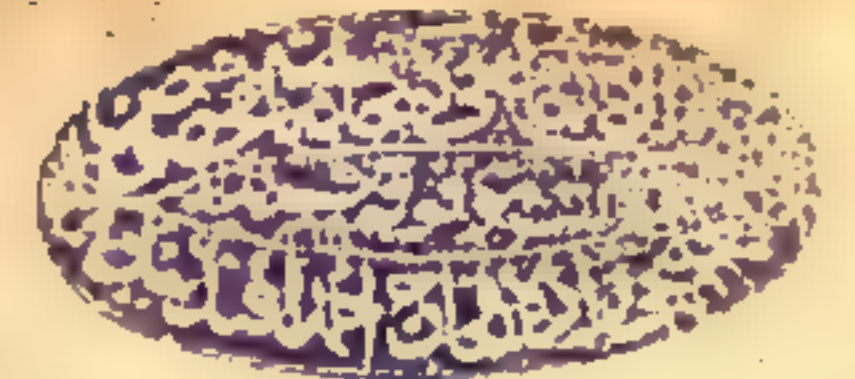
97

av

an

حد اول حد که ذاتی معانی غیر مساوی حق شکل و کنی لغوی اوصاف بهات اید بلکه
 و کل قابل الله **بیت** لاله خنده الف و ش اول حد که کلین در
 اسمی ذکر ایدم قلب اید لادن متقل و مدح اول حد که سخن ذکر اول حد و خود
 عاشقان اول مصطفی در مقصود **محمد بیت** زلف و اخوی شوقه بن اول حبیب صحر
 قلب اید عایم او تو رکن مد اید ختم ایدم صلی الله علیه و علی اله اجمعین **انا بعد**
 بوجیه و دوم بسته سروری طاهر نکه اهل لادن بعضی یاران و طالب لادن خلیطان
 اید محبت دکن و معاجبت معی ایدوب لادن بوجیه امر و اشارت
 و برام بود و جلد دلالت اولدی کم بوفن متا بر کمال بی تمنا در که اهل خود و قضا محروم
 و ناپیدا و یا خود کیا کرکی قلیل و بوفلیک اکثری خیل در و بوفده رساله مولانا جامی
 قول و اعن تعلید وای بولنده اما اکثر غلی پوشیده و ستور اولوب جلد سنگ گشت زعفر
 یارانه معذور اولوب قائم نوا کرانی ترکی دل اید بیان و هم ایک طریق استخراجی عیان
 تلک قبل بوفتر دنی جواب و یرب و اغذار خطاب ایدوب متا برفن شکل و اعطاء
 غیر قابل سنت در مام اولرگاه اولور برام ده عام قاور بوجیه خود قبل البقاء در یک

اندر فنی مقدورک اولن در مسؤل و بذل و در انکست شدن ما مول یوب و بواثرین
 اولور بر نعل ترشکا دعای خیر اولور ایدن ثمر و بوالح اید یک مقدور اولانی در نعل انک
 مردت کور یوب و تعطیل اولن اوقات و معطل طور یوب رساله مذکور
 متنی سر حد چر یوب و ترکی دل اید مناسکت شرحی یاز یوب و مرتیک اولامعنا ی
 شرحی تحریر اولوب بعن اسم مطلق یک طریق استخراجی تقریر قلندی ارباب فضل
 و کالان و اصحاب احسان و اخلاص لادن مسؤل در که مواضع خطای فضل طنبوب
 بلکه قلم غفور و سرله اصلا چر یوب و دعای خیر یاز و ایکه امت دل نکلن شاد ایکه غایت
 اید در **بسم الله الرحمن الرحیم** بعد از کتابش مقال سوزا چر دقن مکح
 بنابین حجت مال مالی بارک اوکش اید و اما می را که بر عالم که معای حقیقت دانش
 انک و انک حقیقت معانی در طالب اسم لرباس لرزه چون خابن اما در کسوت نما
 اسم حقیقتی کبی متا کونده جوق نایش بافت کوشرک ک و کورنگ ک جلد سن بولدی
 جلد عظمه و آتیه انک و انک غلطی اولاد لادن و تعالی کبریا متعانه دنی مناسکت کبریا ی
 بوجیه اولون و پس از گذارش در دو فزنده در دنی ملک کبی بارک انکلی کورک کلان
 سکره بر پیشوا ی که برا و کج کبی اوزر که هر اسم از اما حسنی که هر اسم اما حسنی دق
 برابر باب و عز و یا رفرا و اشارت اید اوزر که ساکنان نظم سلسله وجود که وجود

این کتاب در حقیقت از احوال
 و این کتاب را باید به یزید
 بکشید و در پیشانی
 وای و این را بشناسد و این
 انشا خود را بخواند و بر او
 بکشد و کوی اید و کده

این کتاب در حقیقت از احوال
 و این کتاب را باید به یزید
 بکشید و در پیشانی
 وای و این را بشناسد و این
 انشا خود را بخواند و بر او
 بکشد و کوی اید و کده

نه در احوال بنا به که با طلال انجاء تفصیل در اول مشاهده و کل احوال
 و نه در اجازت به که با طلال بود و نهی چاره اول مرتبه و کل احوال اول
 سوخ بالقاب مایون و دعای دولت روز افزون حضرت بادشاهی برنش بر
 بادشاه حضرت که مبارک لقب لری ایل و کم کون اربابی و دعای ایل که خود
 خرد بهین روانی دارد که خرد کور بی عقل و طالع و عقل که دان ادب
 نمی نماید و نکته پیل عقل ادب صایز که نام حبه فرجامش که انکی صکی
 مبارک نامی نکاشته خار نکشته زبان ولی ضمن فلک نقش اولوش و
 کوش زده مره انا و مانان کرد و نهی مرعاکه و جاکه و لاق اور و نشی اول
 لاجرم در ضمن چند معالایه برقی تماشاخانه برود انشاده و یا انشاده و یا و یا
 اندراج می باید اندراج بود **مشوی** نام شاه اندر خاکش به شکاک اوی
 معا جده و نشی بکیر زانکه آن درست و در مسقطه زیرا اول ایل و اول و نشی
 بکیر نامش از خاتم بگویم انکار انکه ادنی کردیم که دیم انکار از سکوه
 افتد زبان من زکار بهشتن و دشر نیم دلم این من ان که انک انفا کی کم
 اول کوری شد کرم و نهی و نهی که کم نهاد و نهی و نهی **شاه**
 است شاه اندر سکوه افزون زکوه شاه بهشته زبانه در طالع

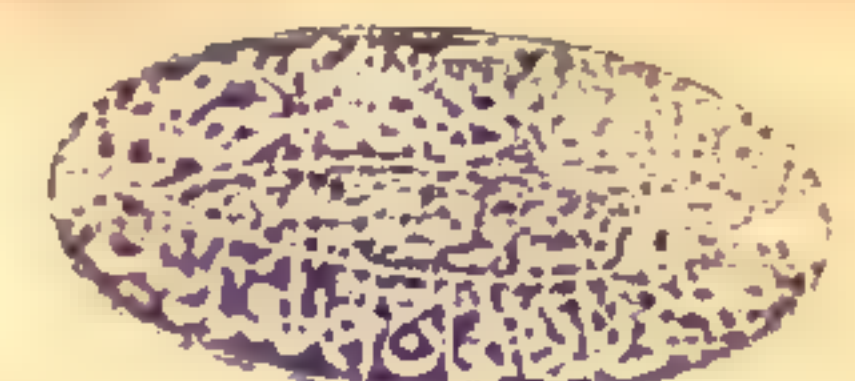
این شعر در
 کتاب
 تاریخ
 ایران
 در
 عهد
 صفوی
 در
 عهد
 شاه
 عباس
 در
 عهد
 شاه
 محمد
 در
 عهد
 شاه
 سید
 علی
 در
 عهد
 شاه
 محمد
 در
 عهد
 شاه
 سید
 علی

بجو او خود کوچی اندر سکوه انکی کی بر سه قنی بهته با جده مصرع ثانی دن شاه
 جز طریق استخراجی اول که لفظ سکوه با جده لفظ کو که کاف و او در چون برین الف
 اول شاه اول **ابوال** ماه و ماهی که کند زابر مال آیه و بالذبح عطا بودن
 جود او جوان کرامت ماه و سال انک نحاسی کرامت سفره سن ای و پیل مصرع اول
 ابوالقاسم قنقلک پیش اول حرفی جز طریق استخراجی اول که کاف و او در چون برین الف
 صافی را مکتبی در او پیل ماه دن حرف را و نشی در و بالقی لفظ عوده خون در چو
 ابر نوال لفظ دن را و نشی در و بالقی لفظ اول **ابوال** قلور **ق**
 از کاشش بر کردن کوشه کیر انک بایندن فلک اوقی کوشه طوطی در
 دل بیکده ز سمش چرخ بر کول بر قشدر انک سفدن پر چرخ بوییت دن فام
 جز طریق استخراجی اول که کاف و او در چون برین الف و او در چون برین الف
 که اسم قرینه سی ایل کاف و او در چون برین الف و او در چون برین الف
 با جده کی مادر دوشتم قلور بهی فام اول **بابر** شد زبیرش تارک دمن دیم
 انک شاه قدن اولی و نهی و نهی که بایر **زیر** پایشان کند جان را ز بیم
 ابانق انکه انک بایر جان بکریانی و نهی و نهی که بایر **زیر** پایشان کند جان را ز بیم
 برون مراد الف در لفظ و نهی و نهی که بایر **زیر** پایشان کند جان را ز بیم

این شعر در
 کتاب
 تاریخ
 ایران
 در
 عهد
 صفوی
 در
 عهد
 شاه
 عباس
 در
 عهد
 شاه
 محمد
 در
 عهد
 شاه
 سید
 علی

انی کی بار بار و ب اور تیکه مظهری کی مس م جانی با اول باب اول باب
 نکل ایانی الی جان ای بیگ با بر اول باب در مد که بنویسی به پیش کنی
 ای که به نام اول به کسک او کند بر فداوی بی با بند بسی آنک نبوی او زده به نام
 اول یعنی قیصر اول و پنجم معراج نانی دن با در هر طریق استخراج اول که برود یعنی نقطه
 در او زده بی سینه سمانی یا با بعضی ناید اول به در اول **نک** پائین از اوج آسمان
 آنک باقی طراغی کوکب بندن **م** چه پیش رخ بند چو بران ای چو کوه بکاف و ز
 چو آنک او زده معراج نانی دن خان بهر طریق استخراجی اول که در مد او نش در تقویم
 ا قیاری به رام او در رخ کی قمر یعنی راست اول و نقطه آن او زده اول خان اول
نک چون بطاقت را یکی دم بند کوز چون آنک جلالت بر دم ظهور او در
 کوه رادل رفت از با چو طور طائف کوکبی کنای بر من طو کبی بوبیت دن
 نکه مکه بهر طریق استخراجی اول که نقطه چون بوبیت معنای سمانی سنده مثل خانه مور
 جلالت کی طلال در اندک که الف در چون نقطه دم اول و خط مل و کوه کوه نکل و کی که و او در
 کوه کاف و با قدر خط مکه اول و چون ز نام او مقام یافت چون آنک آزدن
 نما او بودی نظم را به ز خورشید کام است **نک** که کدک مد فتن مراد بودی
 ای در او صفات نکات نطق الی ای پادشاه کک کاک و صف سنده نطق و سز

بیت

بیت مدحت عبارت از جمال شک مد کله بود عبارت از جمال هر چه چشم آن فتن چشم ترا
 م که کور و دم آذن زباده کور و دم سنی از مد کله برود چشم ترا فکر مددن طین کسک
 من چه اندیشم که اقدت صورت بن فکر ایلم که که لایق دوست ای مد و کله بوسان
 ای پادشاه ای و کون شک یک طو بر غن او پوچی لرور **نک** خضر خلی تو مهر
 شک بود چه هر شک **نک** کون سایه بهر شک است بهر شک فکلی سود بی
 مایا شک کو کوی دز شک خاطر این بهر شک با شک بر این در بخور صاف بی
 راز و دادی در و بده فاش پاک سزی و دن اند که سز فاش بش طبع بک آن
 شک پاک شک او کند و بهر شک در بهر شک هم تیز نش مده شک ای شک
 او کند او بر ادبی رک **نک** مدت از طین انرقان شک شک و شک شک
 دخی پاک جانی انسی جمله عالم قاب و حکمت روان جمله عالم قاب شک شک جان
 ایرات چون در خزانای شاکت حق خالی سنی چون شایان لایق بدی
 مانت از نظر من به بر و انت نصر من از دن سخا قلدی که اعدایت از بیت
 و شمردی حق و کله شک شک بن بعد از آنکه با او است ختم فخر قریب زیرا که فخر
 فخر قریب ما سزا سزا بهر جهان صد ایدی شک شک دن مر برده به اند
 به نام اندر ما شایان او کی نما ایله او شد که کوه بیت او را چو فتن زده با ف

نکته ای که در این بیت آمده است

نکته ای که در این بیت آمده است

نکته ای که در این بیت آمده است

نکته ای که در این بیت آمده است

نیکانی شک کی زبولی چون نماید کی ساعت شگفت سماکی بر سافه باروی
 وید در بخشش پوست تو کوردی در کز شک منقل خشکی زد کف جفت بروی از دست
 او متعلق ایسن اوروی بوزنه شکا کن باکت کو بر در دوی بیج دکره دی شک
 ابلا دوی بطوشمون ناگه بود در بخشش جوارچ زیرا که اباسنده اولم بدن نیز
 در آن سال مانع خود بجز بوزیک بل غل غانی کر بر من از راه دست سپرد
 اگر شک مدک بولدن طشه امیر طاعت با صد جات مجوس طاعت بوز غایت
 ابدیم کی معرف کرد و بجز خویشین افرا بیدی اولم که بفرزد باز کرد و توس ازین
 کرد و دوزده فکر کرد سی یزی نان مساف از کی ناکرده علی اهل مساف دن ازین دور
 مین چون ندارد غایتی مع ونا چون مع ونا غایت طوشتر اختصار املی ناپرد ما
 اختصار او کی کور زردا اوزده من نامم جز نا خود بشد بن ثادن بغری خود صفت
 طوشتم جز دعا خوش نامم اندیشه دعا دن بغری بر فکرت بکا خوشی کلیم چون نا
 خواهم شک پسین کند چون نا او فیم شک پسین ایدر در دعا گویم ملک این کند اگر دعا
 ویم ملک این ایدر بر زبانه جانی نه بباد و لهر اوزده شک تا سدن بغری اولسون
 ورو جانها جزو غایت نه بباد جانکر وروی شک دعا سدن غیر اولسون
 دولت بی نهاد اوشن خا غایت نزدوت ویدی اکا نگر نام بود مکن بجا با دوزخا

نابا

این شعر در وصف
 یک کس است که
 در دنیا
 کارهای
 بسیار
 کرده
 و
 در آخرت
 پشیمان
 شده
 است

نابا مکن اولم اکا بقا اولسون کل من ناباک بو نام نجیب کمر که کسانجا
 ایدی برکون نو مید اولمی ربنا فاقین عانا واجب ای بنم زبیر قبول ایدی دعا من
 دخی استجابت ایدی ایند واری ایند وارین بنایت بی علت حضرت بار بے
 حق تعالی خضر تک علت من غایت غوغا ایدی الله که خبر بزرگ اولدی است که اولدی که
 چون این خبر که چون بوسوده که کلیم طل بوسوم می کرد طل ایدی غل غل
 بزور افری و سه عقده طالی ایست که بربناج وراج و بقی و بر طحال بنکی ایدی بربناج اولدی
 از طو کاهوت و توری غت دخی سترک غلو کاهوتن جلوه کاهوت عرض بر جانی
 بر شد باک جانی اوزده عرض جلوه کاهوت خراک صانه جال ماسک انک مالک جالی
 بمن قبول نظر فرمده اتران حضرت اول خضر که اثری بارک نظر تک قبولی برکتی ایدی
 و حاجی دیگر کرد بر وراج دخی طوطه و فروغی نام تر پذیرد بر ضیائی مرنه که نام
 قبول ایدی **رباعی** این نامه پرده کی بعد پرده دخی بر پرده منسوب اولن طیب
 بوز پرده بر غل ایدی از جمله مازی که جلوه کردی ناز پرده سدن کر بکی ایدر
 از چرخ کنا و زلف و زلف کرده بر وزن زلفی آیدی و زلفدن باغی آیدی **ایستاده**
 جیت ما تودوی نگر می بولم و دکل ندر تاسن اکا بقه من و الشکلان طل الکلا
 شگل بوم ملک اوزده در اذین اذنه لاکال زیرا که الله در این طو کار ری

این شعر در وصف
 یک کس است که
 در دنیا
 کارهای
 بسیار
 کرده
 و
 در آخرت
 پشیمان
 شده
 است

تست ای هر طریق استخراجی اول که حرف تخیل اینجی یکی نقطه اول حرف اوچ بری
 نامد بری قاف بری یاد چون دیدی و یکی حرف ناک تشک کلاسی در
 یعنی اول حرف که نامد و حرف آخر یا نقطه بانی ر یعنی اول حرف که یاد چون که
 بولری بلکه اوسط حرفی قاف اند و یکی تین اول و **ترتیب** هر نحای که است با اول
 قبل است که دلالت بیکه بر تخیل حرفی چند با ترتیب خاص که بعینه اسم مقصود است
 هر سه تا که دارد با اول قبلین در که دلالت بر هر یک حرفک تخیلی از زمره ترتیب
 خاص ای که بعینه اسم مقصود در یا بر تصرف ای از اما یکی علی از اعمال سکا یا بوقبلین
 در که دلالت بر تصرف از زمره اسامی در برای ده اهل نحای دن یا بصری یا بجزای
 تصرف حاصل آمده بصری اول تصرف منکره حاصل کلمات بر وجهی که درین مثل
 شود بان اسم بر وجه از زمره که ذهن مستقل اول اسم و می تواند بود که آن تصرف
 زیاده کردن حرفی بود و یا پیشتر برای اسم مقصود کوچ بزر که اول تصرف بر حرف زیاده
 ایکه اول اول و یا بر حرف دن ارتق زیاده انک اول اسم مقصود از زمره چنانکه دریم
باب اول کم با بر اعده نامی که از افزایه یا غیر بود بر اول که اول کنش تا خیدن
 با خبر اول جانی بجا که نام نه بخور بود جانی اره که در دوری تا بیک اولی
 معنی اولین با هر طریق استخراجی اول که حرف تخیل اینجی یکی نقطه اول حرف اوچ بری

نکته در این است که هر وقت که می خواهیم یک حرف را از یک کلمه جدا کنیم یا یک کلمه را از یک جمله جدا کنیم باید که اول حرف آن کلمه یا جمله را با یک نقطه مشخص کنیم تا بتوانیم به راحتی آن را از بقیه جدا کنیم.

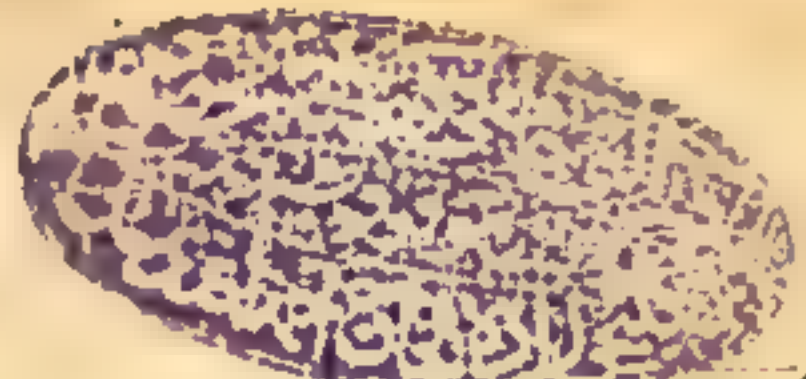
کند و در

مکتوبی در بر اول که خاز با ده انگ ابد لفظ یا خبر اول با بر در شده کم کند و دخی ذکر ایدر
 تشک نیست ای که از ز یاد کردن حرف خ که افسر خور کنایت از انت نقطه
 با خبر شود در این نام نمی تواند بود تشک بود که برای کم حرف خ زیاده امکان
 که نام خوراندن کنایت در لفظ یا خبر اول با اسم دن غیر اولی و چنانکه در اسم
بها دخی اول کم بها آمده چون نوشتیم در نکود نام یاد چون باز دم چکده بار کانی
 زان نکود حاصل آمد تو بها اول یکچین حاصل کدی نو بخار بو پست دن بها خبر طریق
 استخراجی اول که نکود تشک عربی نور در فتح نون ایداده بارک اوی یا زین
 چون نقطه نو بها حاصل اول معلوم اولی که اول اسم بها ایش روی شاید که آن
 نقصان یعنی حرف باشد دخی بار که اول تصرف یعنی حرف تک نقصانی ایدالو
 چنانکه در **مارون** اول یکم مارون اسمند برون آراز معنا نام من گفت
 آن بیت موزون چرخان بنم او دیدی اول موزون بیت عین با بود
 بر آن دم که اید نام و برون عین ایدی اینی اول کم که نک اوی شکر
 بو بستن مارون هر طریق استخراجی اول که نقطه برون تحلیل نوشتیم دخی
 یعنی دن نزد یک اول و شول اسم که نقطه دن نزد بیتی مان تا فال اول اسم
 مارون دنت کم کند و دخی ذکر ایدر بو بستن باشد که ای بعد از اسقاط دمن که

نکته در این است که هر وقت که می خواهیم یک حرف را از یک کلمه جدا کنیم یا یک کلمه را از یک جمله جدا کنیم باید که اول حرف آن کلمه یا جمله را با یک نقطه مشخص کنیم تا بتوانیم به راحتی آن را از بقیه جدا کنیم.

از کلمه بیرون نمی شود بین لفظ ناماد مارون است او پیش از این
که لفظ دون استعاط اول نقد منکره که کلمه بیرون دن نفس اولیوم بین لفظی قلا
مارون در وگاه باشد که آن تعریف به قلب واقع شود و گاه اولیوم که اولیوم
عمل قلب ایلد واقع اولیوم چنانکه در اسم **طاهر** چون نام من پریشان ساخت بهرین
چو کند و ادنی طاعتی تا بنم اوزر مد شکل اولیوم نمودن طرما کاذر پریشان می نمایان حاصل
که ستردی اولیوم طر که طاعتی اینچنین اولیوم به حاصل می نمایان طاهر جز
طریق استخراجی اولیوم طرما کاذر مد و فن طاعتی قلب ایلد یک که الف طاعتی
و نامار متصل الا طاهر اولیوم و تواند بود که بتجیف باشد و کوچ بهر که تعین ایلد
چنان که **نام من** **غیاث** ان شوخ که دی زود و زیاده نمود اول شوخ که دون ایرقن
دی زود که ستردی برداشت غیب زلف و زسار نمود فالور دی زلف تعانی
دنی بجاق که ستردی گفتیم که زنام خویش غیبی با دیدم که کند و ادکن بخشش کو ستر
زود نند و غیب شکر بار نمود که دی دنی شکر با غیبی غیبی غیبی که ستردی است
اخیر دن غیبی طر طریق استخراجی اولیوم که غیب غیبی یعنی صورت و غیبی
ادکن بخشش کو ستردی بوب اولیوم غیبی که ستر یک معلوم اولیوم که غیبی
ایش و چنانکه در اسم **طاهر** که زود نام آن است از نظر چنان کیده اول

یک لول

مکت اوی خاطر دن کر یکی نقط می شود طاهر که بر نقط دن طاهر اولیوم
مطالع ثانی دن طاهر طر طریق استخراجی اولیوم که بر نقط فوین ایلد لفظ طاهر اولیوم
اسم طاهر در و گاه است که آن تعریف تبدیل حرفی دیگری بود دیگر و فلن در
اول تعریف بر حرفی بر غیر تبدیل ایلد وجود طر چنانکه در اسم **بنام** که نام است
که ای کوی دیدم ای سن دیدی که بر سن گفتیم که ترا گفت چو ای کوی
دیدم که سکا دیدی بخون دیرین **بر حرف** تحت نامش اندم که یکی آذک
اول حرف او نده اولیوم که بری افزون کردم گفت چو ای کوی زیاده ایلد
طر دیرین اینچنین است دن با طر طریق استخراجی اولیوم که بر اسم که انک اول حرفی افزون
بر زیاده ایلد **یک** ایلد لفظ چو اولیوم اسم با در زیر اول حرفی با در با حساب
ای در بر زیاده ایلد یک اوج اولیوم و چو در و چو در سابر اصل سبابی دین صنف طاهر
است و صاحب فکر صایب و طبع صافی و عین قدر کافی و اد سوکافی
سبابه منسوب اولیوم سابر خاک بوضف ده جاری اولیوم لفظ طاهر در فکر صایب
و طبع صافی صاحب بود کافنی در و اد کفایت ایلد **در صبح**
قسمتین از سما که دلالت می کند بر تحصیل حرفی بنده با ترتیب خاص گاه
آن دلالتی واسطه می باشد و اکثر معانی برین پنج واقع می شود سادون اولیوم

دلالت دارد که بر یک حرف یک تخلص نسبت خاص الی کاه اول ثلاث واسطه نزد او را که
 سطر بر طبق اوزر و واقع اولور و کاه بود واسطه که در هیچ مرتبه که در هیچ
 آن بر پس نیز دایما شمر باشد باقی از اما و کاه واسطه اولور که معاده بر مرکب
 هیچ اولوشش اولور که انگ مضمونی نیز و اشارت طریق این شمر اولور برای امان
 چنانکه در ام با بر کفر ای طرف است در باره فنی نمود دیدم ای دیر شک افروخته
 بکجا ادبی بر فتح بجای گو ستری جای ضم نان در که ستم حاصلش نام تو بود ضم
 اول بخون که دلم حاصلی شک ادک ادبی معراج اولور با بر هر طریق استخراج اولور
 لب لفظک گوشه شدن مراد با کتبی در در بار لفظک اول حرفی که دال در ضم
 چنین هم بر نیز اولور در اولور معنای بار اچده و یک اولور چون که با کتبی بار لفظک
 اچده اولور با بر اولور چنانکه ام طی چون ساخت نام های آن شمع چو نام
 الی برای اول شمع در در و کتبه و کتبه اندامها بر جگه ده و دوش اولور
 اندر احتیاج جای ز سر فکر این در در و حق جای فکر باشند بواجب اشارت
 نامی بر او در ز می که میج بر او چرخ ز می فکر میج است اولور علی هر طریق
 استخراج اولور که نام اولور ای دن مراد دایما اعتباری الی لام در که صابده
 او تزد و لفظ غریبه غلیل اولور معنای کلام شود اولور که لفظ غریبه اولور ای که

تقری

تقوی اعتباری را کتبی در چون نام الی یعنی لام الی علی اولور و لفظ
 برده که صریح اولور یعنی مال الی صریح الی لفظ اولور بدو اولور ب معنای ده
 الی یک اولور و ده الی صابده یا کتبی در بطریق علی اولور و چنانکه در ام حسین
 کتی که عوض کم هر خود باین در کاه بر و قده که عوض الی کم کتبی بود کاه
 ز نام خویش مضمون آن شودی کاه کتبه و ادکن انگ مضمونی الی کاه اولور
 معراج اولور حسین هر طریق استخراج اولور که مراد معنای معاده شمس
 تعویج اعتباری مراد حسین کتبی در لفظ در کاه غلیل اولور معنای کاه ده و یک
 اولور کاه دن مراد حسین در چون حسین کتبی لفظ حسین الی اولور حسین اولور
 و چنانکه در ام امین بار با چون پای در بدان بند پیش از یکی نیم با تر
 چون ایانی بداده فیه بردن او کدین نامش از مضمون او معلوم کردی یکی
 اکسادی بونک مضمونه معلوم اولور شکسته معراج اولور این هر طریق استخراج
 اولور که بار لفظک ابانی یعنی حرف اخیری مراد را لفظ بدانه اولور بردن
 او کدین که الف در ای در آن اولور معنای ای لفظ دیگر اولور لفظی که آن لفظ
 اچده اولور امین اولور و چنانکه در ام بر ان بر و جای ده سوی دیان
 عجب در غی شید جای بولی چوبی یا نه الی عجب بر بر اشاره اشتی

که اعداد از کثرت در آن نام دلاری بدید که اینه خانم کلمه فکر در آن برداراک
 ادی سرچ اولدن برمان چتر طریق استخراجی اولور که لفظ ده لفظ در بان جائید اونی
 ده در بان اولور و لفظ در بان تخیل اولور در بان ده و یک اولور لفظ ده بان
 لفظ ده ادی برمان اولور و چون سلوک این طریق غایتی دارد اگر در کتابها
 حصول اسم از معنی این در کتابها مذکور است واضح شود مرآت اولی و انب و بنهم اولی
 باشد چون بوطی سلوک بوطی سلوک بر طوطی سلوک بر طوطی سلوک بر طوطی سلوک
 طوطی سلوک اولانک معنی ده البه اولی و انب خوارق اولور **ترجمه**
 این در کتابها مذکور است که بنام طوطی سلوک است اولانکه که
 طوطی سلوک در آنک حرفک تخیلی در که ماه شاپ سنده در و دلالت بر ترتیب آن
 بحسب تقییم و ماخیز که بنام صورت و فی آنک ترتیب دلالت در تقییم و ماخیز
 که صورت آنرا سنده در چنانکه در اسم **باب** ز شوق تو برکت بلبل زنجار شکسته
 ووندی بلبل باغدن چه حاصل نیکو بی تو جز درد و دانه نه حاصل من سرگردن
 در و داندن غری سرچ اولدن بابر چتر طریق استخراجی اولور که بلبل هزار در هزار
 یک مراد او بی غین کسبی مراد اولور که حساب یک در چو یک بی لفظه غین کسبی
 یعنی بر اولی بابر اولور و اگر رعایت کیفیت حرکات و سکات که از آن صورت

کر

اگر حرکات و سکات کیفیت یک ر عایتی که صورت تمهیدن در بان جمع شود
 انوکلی جمع اول موجب فزین و کمال لطافت کرد و حسن زیاده که و لطافت
 کالذیب اولور خواه آن کیفیت مذکور که اول ذکر اولان کیفیت در ضمن
 حصول چوند ماده فمیده حصول اولش چنانکه در بین اسم ای که مان بوازم ده یعنی بابر
 اینه صبا بر نام تو و من ز رنگ صبا ایله رنگ او کی بن کونی دن فروریم
 صده از دیده اشک اشک دو که م بوز بول کوزون کون ماشی بو بیت دن بابر
 چتر طریق استخراجی اولور که صبا بر لفظن حد لفظن اشک دو کوب یعنی اسقاط
 ای یک اولدن چهار و اخذن دال کیدر بابر فاور و خواه بعد از حصول ماده اصلا
 بدید که که ماده یک حصولن حکم اصلاح قبول اید چنانکه در اسم **شاه بابر**
 در انالی شایب آن ماه چون پوشیده رخ دیدم بکت کاتان سنده اولی چون
 یکانی اور نمش کوسدم که منم ندانمش باطوف خراز رنگ مالیدم که منم
 اولی آنک آنکی کونشک او بی کونی دن ایچلم بو بیت دن شاه بابر چتر طریق
 استخراجی اولور که ماه لفظک بونی او ز کوب یعنی اول حنی کیدوب شایب
 لفظک ایچله او بی شاه باب اولور و آنکی با نمانه در چون نم اول یعنی منم اول
 طرف خور که اسم قرینه سی البراه ساکه در چون اول بو نخل اول شاه بابر اولور **ترجمه**

هر چه از حروف کلمات بنظم متاخر برستند که در حروف فتحی کلمات تنسی نظیر کلمه
انسان چنان می نماید که انسان اول و کورینو که از او در معانی جای مدخلی باشد که
 معانی متاخری ده مدخلی اول خواهد بود پس چنانکه انسان که در حروف تنسی ایلا اولی
بج ماده یا صوته ماده یا صوته بحسب ایلا که ملاحظه آن نام نباشد ملاحظه سنر
 نام اول باشد چنانکه در ابوالقاسم ابرو و حال وفات بناخت نشان کنی تاخی
 و یکی و تاخی کوسترنگی کرد تغشی ز طرف ان لب پیش از دمان عیان کن
 برغشی اول لب طغش از دمن او که بن اشکاره ایلا بوبیت دن ابو القاسم چه
 طابق استیجابی اول که ابرو و حال وفات نظر از نظر رحمت کید یکج او که لفظن
 را که را کج لفظ دن خاکید را بوجنی لفظ دن تاکید را ابو القاسم اول و رب دن مراد
 شود در آنکه اوجی ام قرینه ایلا بین کتوبی در و کتغشی سین کتوبی در و دمان
 مراد تشبیه ملاحظه سی ایلا بین در چونکه بین هم دن اول عیان اول ابو القاسم اول و نور
 و خواه بر سبیل استخوان که اگر که استخوان طریقی اوزره اول و سن که بج معانی
 تناسبی معانی متاخری بحسب ایلا ضروری می نماید ضروری کورینو اما حال کاش را
 می تواند اما کالک باطنی از نور چنانکه در بین ام اول و کم مان بوام ده
 یعنی ابو القاسم آمده کوظم از بوم نام نه ز تو تغشی یکش کورینو شایک اوزن

او توری یکی دن برغش یکج ای دل افلام بویت بنام شاه خوشن
 ای که قلم لک کو کلمی متغش شاه آدی ایله خوشدربوبیت دن ابو القاسم
 چه طابق استیجابی اول که قلم دن مراد تشبیه ملاحظه سی ایلا الف در نو فظک
 تغشی بود در افلام لفظک متغش اول و لری اوج ایچره اول و فظ در اول اول و
 یعنی قلب اول و لری اوج ایچره اول و لری اوج ایچره اول و لری اوج ایچره اول و
 ابو القاسم اول و لری اوج ایچره اول و لری اوج ایچره اول و لری اوج ایچره اول و
 ش عبارت اول و لری اوج ایچره اول و لری اوج ایچره اول و لری اوج ایچره اول و
 نظم ملاحظه سنر و این استخوانی است ضروری بواستحسانی در
 ضروری دکل اما ایچره در نما از برای رعایت معانی شری مذکور شود اما اول
 که ساده معانی شری رعایت دن او توری مذکور اول و لری اوج ایچره اول و
 از او در معانی تناسبی باشد آنکه معانی معانی ده مدخلی اول و لری اوج ایچره اول و
 ابرادان که در که انی کتورک بطریقی واقع شود که بطریق اول و لری اوج ایچره اول و
 طاق باشد خلاق ایهام ابر اول و لری اوج ایچره اول و لری اوج ایچره اول و
 زنی ماه و زنی ضروری کج سلطان با براننده ضروری را طلب است که پوست
 برین در کونک دخی ایک طلی اول و لری اوج ایچره اول و لری اوج ایچره اول و

قنات الهی سبکی چون قند اوردند که معراج نانی دن تا بر چهر طریق استخانی
 اولد که قنات و لفظن لفظ قد اوردن چک یعنی اول حرفی که قاف در واخورد
 که دال اول چک بابر قنات و خواه بر ضیلت دوم کر که ایکنی ضیلت اولسون چکان
 در بین اسم اولدکم بمن بیاید ای صابدار خوشبختی گنا ای صبا و یان بر کونج
 مت باقی پای کل کم بودا باقی دکل کل ایکنی الگ است ای بریدن بابر
 چهر طریق استخانی اولد که لفظ صبا کونی اجتنی یعنی حرف صاد که چک با قنات لفظ صبا
 کلل اولدند معنای حرفی طوت دیک اولور اولد باب حاصل اولور حرف
 راک تحصیل اولدی بیت ده اولور و جاورزه در و فرو تر این مرآت است که بو
 مرتبه لون اشرف اولد که حتی بر چ یک این دو ضیلت با سعی بوکی ضیلت
 برج بری افزوده اولد و اکثر نجات برین نهج و ریح می شود اکثر شمار بطریق
 افزوده و ریح اولور چنانکه دنام **بابر بهادر خان** چون در آمد دست بر رخ برنج
 جان منج چون کدی الی بانی اوزره پنجه ضامش جان کرد و بابر باز دست او
 نهی شد ایکن بابر اید ایکن الکن بوش اولدی و بزرگ بویت دن بابر
 بهادر خان چهر طریق استخانی اولد که در دن مراد باب در دست دن مراد یزد
 ریح افزوده اوچ باب **باب** یزد و اولور لفظ یزد اولور بانی که توی لفظ یزد

بابر بهادر خان اولور ایکن لفظ ایکی بوش اوچنی مان اول حرفی ایکن افزوده
 یعنی الف و نون قنات و لفظ بابر بهادر خان اولور و الله قنات ب ذی القنات
 شل بانه ایکنشش ایکی به در که عطا و نعت صابدر **ترجمه** نموده شد که مایم
 معارا ما جابر باشد از دو کار کوسترش اولدی که قنات ایکی به ضروری اولور ایکی
 ایکن من یکی تحصیل ماده و یکی کل صورت بری ماده تحصیل و بری صورت یکلی
 پس ایکن سماجی بر سه کونه تواند بود اولدیه احوال سماجی اوج در و اولد کونج بر بعضی
 خاص تحصیل ماده بعضی تحصیل ماده به خصوص و بعضی خاص یکلی صورت بعضی یکلی
 صورت مخصوص و بعضی عام که خصوصیت ندارد یکی ازین دو جابت و بعضی عام که
 خصوصیت طوتر ایکی جابدن بر نه بلکه فایده آن بلکه آنک فایده سی تسهیل و تسهیم
 عمل و کرات غیری کل سان و نام ایکن خواه تعلق با دانه داشته باشد و خواه بصورت
 کر که ماده به تعلق طویش اولسون کر که صورت و قسم اول با حال تحصیل مذکور خواهد شد
 اوکل قسم حال تحصیل دیک اید مذکور اولد کر که و قسم دوم با حال یکلی ایکنی قسم
 احوال یکلی اید و قسم سوم با حال تسهیل اوچنی قسم احوال تسهیل اید لاجرم جوامع و احوال
 معاصره لابد مقصود کر که روشن جوامع کر که بیان احوال به کانه است که
 اوج نوک احوالک بیانی در در ضمن به حد اوج حدک ضمتده صورت انتظام می پذیرد

انتظام صورتی قبل اید چون هر قسم چون هر اوج قسم از اقسام خود شنا
 اوج در لغت هر قسم ازین قسم است بر وزن فاعله و لای فاعله که شکل از فاعله در
 انجونی و شاه دانه لوری که با ماس تکرر شده فکرا لای اید و نشانه و در
 عبارت منظم می گردد عبارت ابلکنده و زیاده را از ابط که عبارت رسته در
 اگرانی مطلق که لغت صبی اید انجودانه شک ای در و اجزاء مبط را بعد که دخی مطلق افغانی
 فاعله که عبارت از در یکانه است شاه دانه انجودان عبارت در موی دارد
 علامتش طوطی مناسب می نماید و لایق مناسب کورنر و لایق و اید اعم بالحق
 نقد **تین** در اعالی نسبتی آن چهار مبط است او که عقد اعالی نسبتی در
 و اول درت مبط در **مط** اول در عمل ابتداء مبط اول اتحاد مبط در اتحاد عبارت
 است از اشارت کردن بتین بعضی حرف انجراج یافته در نظم اتحاد عبارت در اشارت
 اکنون نظم در مخرج اول بعضی حرف تین از برای تصرف کردن در آن بعد از انگاه
 اذه تصرف انگ ایون اعالی بر عمل اید و این اشارت با بحر فی واحد است
 با بیشتر بشارت با بر حرف در یا زیاده به و بر مبط بر شاره معین است با هم
 هر نقد بر وزن نشانه اید معین در با هم و بهم با در کال اتمام است که مصوبت
 بعضی دون بعضی ندارد بهم دخی با کال اتمام ده در که بعضی خاطر و لوب بعضی امانی

طوبه با خصوص است بعضی اگر به مقصود متین میت با خصوص اول بعضی اگر به مقصود
 متین و کله و هم یک ازین اقسام شش کانه بر بری بوالقی در دو قسم در بطریق مختلف
 و اسباب متغیر واقع می شود مختلف طبع اید و متغیر اسلوب اید واقع اول در
 و تین بر بعضی از آنها میت ماکزیر و المردن بعضی تین ام ضروری در دوم علی باشد و تین
 اولاد دیکه و کی نه اوزر نه قادر در **قد** قسم اول اشارت کردن است
 بحر فی واحد معین قسم اول اشارت انگ بر حرف معینه چنانکه از حرف نخستین کلمه
 نه کم کلمه اول حرف زن با ول و منفی و ضروری و نای و بالا و اشارت آن تغییر کنند
 اول اید و منفی اید و باشد اید و بوز اید و نای اید و بوز اید و نای اید و بوز اید
 و از حرف آخر کلمه آخر حرف زن با خ و نهایت و پای و پایان و نظایر آن نشان
 دهند از اول نهایت اید و ایل اید و پایان اید و آنک نظر لری ایل نشان و بر ر
 و باطل بر بیشتر باشد بطرف مبداء و جانب مملو مختل کلام نهسته اید که شعرا و
 مبداء طرف و مملو جانب اشارت با ول کلمه توان کرد کلمه که اول اشارت انگه کوچک
 و مقابل آن از حرف آخر نشان تواند داد و آنک مقابل اید حرف آخر نشان و در که
 کوچ نیز چنانکه در **شمس** کردست و مبداء پات اکنون سر اگر ال و بر
 اما آنکه بر شقی با شقی با شم سر سر در آن خورشید افتر کنش تا به سر در رک با شقی اولم

معنی ثانی دن شمس هر طریق استخراج اوله که لفظ باشم تحلیل اولمشده معانی
 شمس اوله دیک اولور نقطه سرو رانک باشی بین مکتوبی در اول که شمس اوله
 اوله شمس اولور و چنانکه در اتم **شکل** چون زنب باشی شده شکل بالایش
جشم چون که دن بر باره کدی انگ بالایی شکل کدی کوزه ریخته صد کوم
 برابر در پایش چشم دو کدم بوز صوبه طویش کومری انگ ایاخته کوزاید
 مصرع اولدن شکل هر طریق استخراج اوله که لفظ باشی تحلیل اولمشده چون
 شب لفظدن ایاق که با مکتوبی در سه یعنی اوج اوله که چشم در شج اولور
 و شکل بالادن مراد الف در چشم دن مراد عین در بطوی شکل اولور و همچنین
 ثانی و ثالث و اشغال آن کوبند و یکی از حروف ما بین الطریقین خوانند
 و بونک یکی اکبر و او چنی و انگ مثل لری در لفظ فیک اولمشده اولن
 حرف ردن برین و یلر لر چنانکه در اتم **بقره** کرجه دل مابود بعد چرا
 اگر چه برنم کو کلمه بوز میر الملق ایلد و ایدم باشی که نذر دمانی و پردک
 برابر که اکبر طمیز بویست دن باقر هر طریق استخراج اوله که مادن مراد
 اب در آب که دل یعنی قلب اوله با اولور ماه دن مراد قدر انگ اکبر یعنی
 اوره و فی اوله فر قلو بطوی باقر اولور و برین قیاس دل و مرکز

ذکر کنند و حرف وسط کلا ارادت نمایند بوقایع زنده دل و مرکز ذکر ایلر
 کلا تک اوره حرف دن دیک کو ستر ر چنانکه در اتم **البس** چون بر دل تک
 مایا سود چون برنم صفتش کو کلمه اوزره مایا سود رنجی مکرر دجانی ازین باجرا
 بر رجم اتدی ای جانی بوجا دادن نفایده مصرع اولدن البس هر طریق استخراج
 اوله که لفظ تک تک دلی یعنی اوره حرفی بین در و لفظ سود تحلیل اولمشده
 سنای سنای حرف عالی از دی دیک اولور چون بین اوزره مایا لفظ تک مایا
 مکتوبی از لایا بس اولور چنانکه در اتم **سلطان عبد اللطیف** ای کرده سال
 ز سالت خان خطا ای که ایش کنی تک و یکجک دن خطا شای در بوز
 احسان و قنای عطا احسان دینی کمن و عطا قنای بین چون مت دلت بر کمن
 عدل خط چون تک کو کلمه عدل مرکزی خط در زان صورت صیف راطی خط
 اذن او توری صیف صورتی بر خط او قوی خط مصرع اول ایلد ای یعنی بیت دن
 سلطان عبد اللطیف هر طریق استخراج اوله که سائل لفظدن کلمه ای که الف و یا
 کزن مل قلو لفظ خطا تحلیل اولمشده معنای خا مکتوبی طای مکتوبی در دیک اولور
 چون خان لفظه خا مکتوبی طای مکتوبی اوله طان اولور لفظ شکل ایله سلطان
 اولور و لدن مراد بال در عدل لفظ تک مرکزی دال در چون لفظ بال عدل

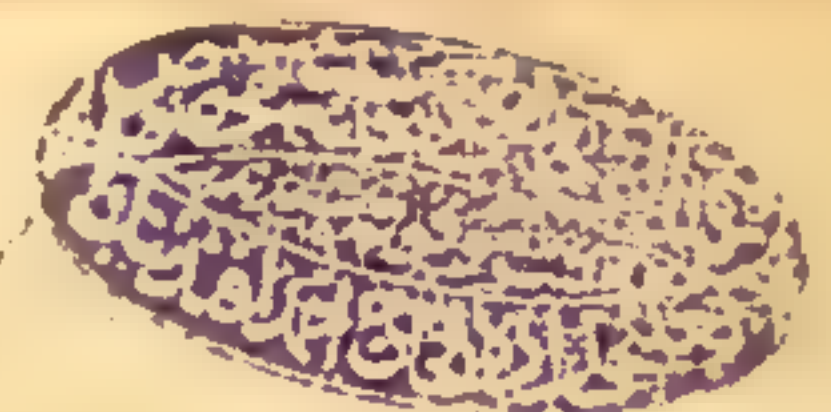
نقطه اولان حرف دالی خط اوله عبد اکث اولور صورت حیف دن مراد
 حیف درانده که فاء مکتوبی طاء مکتوبی اولو لطیف اولور بخوبی سلطان عبداللطیف
 اولور چون از مایعات دردی در زیر و صافی بر بالاس چون صیغی
 نکرک چکی التذ و صافی او سنده اولور ازین اول کلام و ازین آخر خوان
 بودند کلک اولن و ازین آخرین دیکله کوچ ستر چنانکه در اسم **بابر بهادر** است
 چون جانی دری نیازه را با او بگو بولدی چون جانی نیازه قوسن او کادی در
 باده متصل با صاف بن و از باکو شراکب چرکنی صافه متصل یعنی اکسینی بلیکور
 آنی است بویست دن بابر بهادر چرکنی استخراجی اولدر که در دن مراد باب در
 حرف را که اوله اوله بابر اولور باده لفظک دردی که آخر حرفی یعنی مادر و
 صافی که اول حرفی یعنی بادر اکا متصل اولوب باقی حرف بریده طوره بهادر اولور
 را حرفی که استیسن بهادر اولور و از بدایع صور اتعادات است اتعاد صور
 نک بجاییدن در تعیین بعضی از حروف کلک کلک فطرندن بعضی تعیین
 ایک نظر کیفیت صدور آن از خارج اک فطرندن صد و نک کیفیت نظر
 چنانکه در اسم **بهلول** کفتم بتول نام تو کفتم بیان نام دیدم تو را بد شک
 ادکی دیک اداور سنده کو حرفی ازیم که زیانت رسد بکام بر حرف

دی بنم طراغدن که دیک طراغیش بویست دن بهلول چرکنی استخراجی اولدر که
 نقطه اول حرف که آنی تلفظ اید چک دل طراغیش لام در چون آنی لفظ بهلول
 اچند و پس بهلول اولور چه شک است که آن حرف که از لب شک بوقدر که
 اول حرف که لب دن در ادای آن تک داننده زبان بکام رسد دل طراغیش
 جزم است هم دن غیری دکلر و چنانکه در اسم **بابا** از بور آن طلب که لب اولی بلب
 بوسه دن آنی است که لب اندن به ایشته اینها خوش است جانی کزنی طلب رسد
 بوندر خوشتر جانی اگر طلب سزا یشته بویست دن بهادر چرکنی استخراجی اولدر که لفظ
 بوسه دن شول حرف که آنی تلفظ اید چک طواق طودا یشته بادر لفظ آنها
 تجلی اولدر این بویستی با ناخوش دیک اولور با که ماله اوله با اولور و چنانکه در
حسن ایچ از طوای نوامد نصیب طاقی اول نشه که شک طواکدن بنم بوغازکت
 نصیب کندی که بدان دندان رسانم شک پداوم من اگر اکا دش یشته درم که ظلم
 طاشن اورم بویست دن حسن چرکنی استخراجی اولدر که لفظ طواوه حرف طاقی اولی
 ماله مکتوبی در دندان دن مراد حسن در چون اکایش حسن اولور چه آن حرف از
 کلام طواکدن غنچ آن طاقی است طاقی کلام طواوه دن اول حرف که آنک خبری طاقی اول
 ماله پس نصیب طاقی توان گفت و آن حرات او بلیه نصیب طاقی دیوب

انی دیگر اولور و این اختراعت غریب بر این اختراع در غریب کالایخی علی العطن
 البیب نه کم کز لو دکلدر پلسی اولین عاقل **ق** نانی اشارت کردن است بیک
 حرف بهم که خصوص باشد یعنی از حرف ک که یکی قسم اشارت انگیز بر حرف بهم که خصوص
 اول ک که یک حرف درین بعضی اگر چه مقصود متعین نباشد مگر نظر غریب باقی حرف
 اسم اگر چه مقصود متعین اولیه مگر اسم باقی حرفی قرینه است نظر متعین اولیه چنانکه
 گذار و طرف و جانب و سود و گوشه و اشال آن گویند اول با آخر خوانند چنانکه دریم
بملول گوشه بنام و گذار بزه جوی و پای کل بانک گوشه سن و بزرگ کنار ن
 ایستد و فی کل ایمن گشت اگر بایر باشد خود را بر دای کل اگر بایر بطریق اول
 یک اولور کل بر دای بوبیت دن بملول هر طریقی اختاجی اولور که گوشه بنام دن
 مراد بنام تلفظ اول حرفی در که با گذار بزه دن مراد لفظ بزرگ آخر حرفی در که با
 و لفظ کل با فتن مراد آخر حرفی در که لام در و اگر لفظ دن مراد نو در نو که گشت اول یعنی
 قلب اول و اولور بخوبی بملول اولور **ق** قسم سوم اشارت کردن است
 بر حرفی بهم ادجی قسم اشارت انگیز بر حرف بهم بر وجهی که خصوصیت بعضی داشته
 بر وجهی که بعضی خصوصیت طریقه چنانکه در اسم **ابوالقاسم** دوست دیبا و ن
 اندر نام یکیش فی شک دوست و کرد بر بنام ابوادیه اجده شک سر فکر کردم

در فی بایم ز قلم اندکی فکر ایلم بوبیلم قلم دن بوبیت دن ابوالقاسم هر طریقی
 اختاجی اولور که لفظ دوست و لفظ در یا کلل اولور یعنی دوست است یکی در دیگر اولور
 و در بابا اجده و یک اولور و دو دن مراد با در و با در مراد او در بر اعزنی ده او بجز
 حرف عطف ایستد فارسی ده یا وید در چون با د مکتوبی لفظ او اجده اولو او اولور
 نام دن مراد اسم در و دن مراد لاد و اندر لفظ دن هم اولور که لفظ اسم اجده اولوب
 اسم اولو و قلم دن اندکی اسم باقی حرف قرینه سی ایله قاف در و در لفظ دن هم اولور
 قاف لا اجده اولو او بیه بخوبی ابوالقاسم اولور بلطف اندکی یکی از حرف قلم خوانند
است که قی است و شک نیست که خصوصیت او بقرینه باقی حرف نام مفهوم می گردد
 لفظ اندکی ایله حرف قلم دن بری و بلند که قی در شک بود که انکه خصوصیت
 اسم حرف شک باقی سی قرینه سی ایله معلوم اولور چنانکه در اسم **شیخ احمد** بگوید
 بگوید گفتند یک حرف از لب کو یا میانه غله شده وید بزرگ بکدن بر حرف میانه
 که می ده هم ز سر بر و ن شده و هم در قاف از پاکه شراب باشند چندی و کوب ایاقن
 و دندی بوبیت دن شیخ احمد هر طریقی اختاجی اولور که کف دن مراد شده در
 انکه بر حرف دن مراد اسم باقی حرف قرینه سی ایله شین در و لفظ کو یا کلل اولور
 شین ایله بایر دیگر شین اولور و فی دن مراد یح در و یح م ده او بیه حاحم اولور

و باح باشند و شوب یعنی حرف اولی که را در یک یک خام اول و با یکی هم دن
 مراد دن در که کو یک عسی در ابتدا دن و شوب یعنی آخر حرفی که نون در یک یک
 دال قور بخوبی شیخ اید اول و را کرد در مطلق معیار این حرف بهم با قوی کند که مناسب
 بباقی کلام بود اگر بر بر فله اول حرف بهم دن بر لفظه تغییر اید و که بباقی
 کلام مناسب اول چیست معای شعری نیز معنی باشد معای شعری چیستی دخی در
 اول حاکم در **سرو** از درخت کل اگر بر کی شود پیوند سرو اگر کل
 اغا جدن بر بر سرده اول و لاشی اول و قدر خای ترا کشن توان مانند **سرو**
 شک رخا که دیک اول و سرو مانند می معراج اول دن سر و در طریقی استخوانی
 اول و که بر که در خدن مراد امک باقی حرف لری فریسی اید فاء مکتوبی در
 چون سرده متعل و که **سرو** اول و **ق** قسم چهارم اشارت کردنت
 با کز از حرفی در دخی قسم اشارت امک در بر خدن اکثر بر سیل یعنی تعیین طریقی
 چنانکه پوست گویند سلا اول آخر خوانند و نیز ذکر کنند بیچ ما بین الظرفین لاده
 نایبند ته کم دوی و بر ل سلا اول دخی آخر و بر ل و پنی و بر ل ط فیک اور سنده
 اولن بخوبی مراد اید نک که سر ل چنانکه در **سوی** پوست از مدی و نیز از **س**
 مدی دن در دی و دوست دن پنی خواه کاین سر آمد و ان پوست است که

بو پنی کلدی و اول دری بو بیت دن موسی هر طریقی استخارجی اول و که
 مدی لفظک در بسی اول حرفی اید آخر حرفی در یعنی هم و یا در و دوست
 لفظک پنی که اید اول و او و بین در اول دری اولانی بو نیز اولانی که
 دری اید یک موسی اول و ازین قبل است غلانی کفن و اول و آخر خواستن
 بو پنی دن در قین دیوب اول و آخر دیک چنانکه در **انیم** **بسم** ای
 دیدم کشیده خجرا علف ای دلم دیدم بکش سن طش خجری قین دن
 بر روق من نه که نامم سر طلاف بنم دیدم استه توانی که خلاف باشن طلمم
 بو بیت دن نیم هر طریقی استخارجی اول و که خجرا لفظک خلاف حرف اولی و آخری یعنی
 خا و را در و لفظ خجرا بو کی حرف دن جفتی مع قور بونی من لفظک دیو سی او زنده
 قویعی که نیم در نیم اول و همچنین دلمان توان گفت و مجمع ما بین الظرفین خواست
 و چون که می گویند دیوب طریفک اور سنده ما و لاک بخوبی دیک اول و چنانکه در
بایزید ای صابک ز سر گرفته ان نازین ای صبل ک باشند دی اول نازیک
 مرده سین کام اندر دست تو آرام دل های خری که شک اکه کلدی فیه ر
 کو کل لک دکنسی بو بیت دن بایزید هر طریقی استخارجی اول و که لفظ صا باشند
 یکجک با قور و دوست دن مرید و درین لفظک کو کل لری زاء مکتوبی و یا و

مکتوبی در بواکی حرف پیاپیچه و پیتی با برید و اولور و از نوادر طریق استعاده است
 تعیین حروف نظر با حوالی که در صورت کتابت عارض می شود استعاده طریق دیگر
 نام در نزدن در حروفی تعیین ایک اول بر احواله نظر که صورت کتابت ده عارض اولور
 چنانکه در اسم **بابر** از اجاب خورده داران آن سرور است به اجاب بن خورده دار اولور
 اول سرور یکش اندر بیان و جانی از ارد و در دیده آورده و با پیده جانی افی
 ابراهیم کوشش بویست دن با بر جوی طریق استعاده اولور که اجاب لفظک خورده
 و اما و لا نری تقطو اولور که اکای بادر و سرودن مراد الف در اکای بالفی اور به یکجک
 با لب اولور راجع فنی کو یکجک با بر اولور و چنانکه در اسم **جنید** خورده و چون که دولت که
 الفون خورده سن است که هر دولت که وار خورده داران چهار داد دست چنانکه خورده
 دار لره و برودی آل معراج نانی دن جنید جوی طریق استعاده اولور که جان لفظک تقطو
 حروفی چم در و خون در دست دن مرادید در اولاک خورده و بر یکجک جنید اولور
 مقصود از خورده داران درین دو مثال حروف مشروط است و در بیان بر خورده داران
 پوشیده نیست مقصود خورده دار لرون بواکی شماره حروف مشروط در واک و همین خورده
 بل لره اور بخش و کله و چنانکه در اسم **بابر** که بخورده و جان صاحب کمر
 اول که که اول به جانده کمر صاحب جای آن دارد که اقدیر در بدر انگ برین

طوز که دو شش قبو قبو بویست دن با در جوی طریق استعاده اولور که جان لفظک
 کمر نیز یعنی نقطه سر اولن مادر مایه لفظک اچنه دو یکجک با در اولور و چنانکه در اسم
حسین ماز روی جور راندی راسان را ز راسان مایه بویست دن بودک
 طوز که انگدن است ازین صورت بیان دوستان ممد داسان وارد
 بویست دن دو سطر اولور سنده بویست دن داسان بویست دن حسین جوی طریق استعاده
 اولور که جور لفظک بویست دن مراد چم در علی استعاده اولور داسان لفظک طوز که اکای الف
 لرد و چک بویست دن و شش جستن اولور و صورت جستن حسین در شده نیست
 که از صورت رقی کلامه اسان شک بود که اسان کلامه شک رقی صورت دن
 اچنه بر نبات استقامت است اولر که استقامت یعنی اوزده در حسین
 دو الفات مان ایکی الف در راسان انابت بانست لفظ راسان اکا اشارت
 و ازین قبل است یعنی حروف نسبت بواکی که در ترکیب طاری می گردد بویست دن
 در حروفی تعیین ایک شول وار فنیست که ترکیب ده طاری اولور چون حرکت
 و سکون و تشدید و تخفیف و غیر ما حرکت و سکون و تشدید و تخفیف و بوندرک
 غیر یکی چنانکه در اسم **بابر** سرور از ایا کانه بر کوشه ایوان خوشش ای باشی
 بویست دن بویست دن بویست دن بویست دن بویست دن بویست دن بویست دن بویست دن

خویش سدره تک ساکن برین کور کند و اکدن اشخا و نلرون بومیدن پانده جبر طریق
 استخارج اولدر که لفظ پانی کوثره ایوان اوزده که نون در تون پان اولور و لفظ سده
 ساکن اولن حرفی که دال و ثا در تک الله اول پانده اولور روشن و سوادیک
 ایا در لفظ سدره تحوکت نیست دال و ثا است روشن و خام در که او که سده لفظه
 متحرک کله دال و ثا در پس ساکنان توان گفت وان خوات اولیه ساکنان
 و بوب انی دیکه کوچ بزوی نماید که از ساکنان صیغه تیاراده کند که صوصیت
 نیز مفهوم گردد و بار که ساکنان صیغه ثب و بلیکه که صوصیت هر دو مخی معلوم
 و حاکم درام **علی** آنکه در عالم زنجی بود یافت اول که که عالم بر فتح دن نصیب
 بولدی پس روی بار ما خواهد شافت بزم مار فرک بوزی او که ایوبک و پلر بومیدن
 علی جبر طریق استخارج اولدر که عالم لفظه فتوح دن نصیب اولن عین و لام در روی بار دن
 مراد بای مکتوبی در چو که عین مکتوبی و لام مکتوبی یانک او که اول علی اولور **قد** قسم
 بخشیم اشارت کردن است یا که از حرفی بروی که صوصیت بعضی داشته باشد
 بخشی قسم اشارت آنکه بر حرف دن اکثره بروی اوزره که بعضی صوصیت طوشت اول
 اگر چه مقصود تعیین نپند برد مکرر تون اگر چه مقصود تعیین قبل اند که تون نظر
 حاکم دریم **حسن** تا علی نعم سودان تمنع وصل افروختی یا سودر که نلند

و مل شمعنی بیکندر یک پشته و لهای ایش از سرست موختی بوندر که کوکل لرن
 حمرندن زیاده رک بندک بومیدن حسن جبر طریق استخارج اولدر که سوادیک
 لفظک کوکل لرنک یعنی اچده اولن حرف لرنک زیاده سی که و او در و حال الف در
 بانه حسن فلور **قد** قسم ششم اشارت کردنت یا که از حرفی البقی قسم اشارت
 آنکه بر حرف دن اکثره بروی که صوصیت بعضی داشته باشد بروی اوزره که بعضی
 صوصیت طوشت چنانکه درام **نعمت** جانی از تحت تو گفت دو حرف جانی سنگ
 خشکن دبی کی حرف اکثره او در ان نه حرف آنک عرک اکثری آنک اولدی حرف
 بومیدن نعمت جبر طریق استخارج اولدر که تحت لفظک کی حرف دن مراد نون و تا در و
 لفظک اکثر حرفی عین و بزم در چون بواکی حرف اول کی حرف اچده اول نعمت
 اولور و هو المستعان و علی التکلان و **سمط** ثانی در علی تحلیل ابکی سمط تحلیل غلظه در
 تحلیل بوف این صامت چنانکه از کتاب طلل معلوم می شود تحلیل بوضا عک غلظه
 او بل کم کتاب طلل دن معلوم اولور عبارت از تجزیه لفظی بالفاظ متعدده باراده
 استعمال مرکب عبارت در بر لفظی الفاظ متعدده بر تجزیه دن یعنی بر لفظ که معنی شری
 اعتباری ایل مغرب اولوب معنای بتالی اعتباری بر تجزیه جوده هر یک استقلال
 و بیک ایل و تنگ نیست که در تجزیه لفظ استقلال ابراهیم نیست شک بومدن که

لفظک تجزیه شده اجزا استقلال و لفظ لازم و کلمه زیرا که می تواند بود که جز لفظی
 بواسطه ترکیب با لفظی دیگر مستقل گردد زیرا اولی و کلمه کوچ نیز که بر لفظک جزئی بر غیره
 لفظ ترکیب اولی و لفظی است استقلال اولی چنانکه در اسم زکریا تا جایی که شد رخ ز مردم زانکه
 تا جایی که اولی هم صارد و یوزم کوز یا شنیده کوزه می گوییم و مردم زانکه کوزه طو تریم
 مردم کوزه یا شنیدن بوبیتن زکریا چه طریق استخراجه اولی که لفظ جبری تحلیل اولی شد
 چم تا بیل بر چه اولوب کری جز استقلال اولی و زور و لفظک نمی یعنی حرف اولی زار
 معنای زور و لفظک نامی نایج کری اولی و یک اولی و اولی زکریا اولی و آنکه
 لفظک کوزه سی الف درانی طو یخی ذکر یا اولی ظاهر است که کوزه جبری که تحلیل شده است
 به وجه ظاهر در کوزه جبری که سی که تحلیل اولی و نموده را کی جز و جز و آخر استقلال است آخر کی
 استقلال در یعنی کری و جز اول تا با لفظ تا ترکیب یافته و کلمه نایج حاصل نبوده
 استقلال نکرده و اولی جز تا لفظ تا بیل ترکیب بولید و تیج کلمه سی حاصل اولی استقلال
 طو تر پس اگر تعریف تحلیل بر وجهی کرده شود که اولی که تحلیلک تعریف بر وجه اولی و زور
 قلتمش اولی که صوره مذکور و امثال آن را شامل و کرا اولی صورت و آنکه مثل لر ز نعل
 اولی حاکم گویند اولی کم و بر لر تحلیل عبارت است از تجزیه لفظ واحد با جزا مستند و
 با راد استقلال آن اجزای اراده ترکیب آن مع الف و اراده استقلال بخش مرکب

تحلیل

تحلیل عبارتند بر لفظی اجزا مستند به تجزیه دن اول اجزای استقلال و یک
 ایل یا آنکه تجزیه ترکیب و یخی مرکب استقلال و یک ایل هر آنکه است باشد
 البته است و اولی اولی قذ اقل مرتبه تحلیل است که تحلیل اقل مرتبه سی اولی که
 لفظ واحد تحلیلی گردد به وجه بر لفظ کی جز و جز و تحلیل اولی خواه اراده استقلال مرکب
 شود و خواه نکند که هر بری استقلال یک کرم و یخی و بهر تقدیر نباید که مراد همان
 ملحوظ باشد و نباید که مراد معنی آن باشد بهر تقدیر باید که مراد همان ملحوظ اولی و باید
 مراد آنکه معنای اولی چنانکه در اسم ابوالقاسم در اساس عشرت القاب و روح مار کلمه
 عشرت بنیاد نه نام یک لقب برین بنده وید سرکن غم که جایی نم کند جاست
 کو یک با شراج که جایی کو یک دستنی بر نه بوبیتن ابوالقاسم چه طریق استخراجه
 اولی که اساس لفظی که درت حرف در القاب بونده اولوب کی حرفی بر جانده
 و کی حرفی بر جانده او یخی اس القاب اس و لور و ما دن مراد اب درانی و یک
 اس القاس طو تر لفظک با شراج لوب یعنی حرف اولی که خاور و و یکیم طو تر
 اس القاس اولی و لفظ سبو تحلیل اولی یعنی حرف سین بر نه لفظ بود یک اولی
 چنانکه اس القاس لفظه سین بر نه بر او و ابوالقاسم اولی چنانکه در اسم

شکل چون ز شب باسی نداده شکل با پیش چشم بیختم صد کوم سرب
 در پیش چشم بر یک سناسی و طریق استخراجی استعد سخته ذکر او نموده معنی
 با تمیز لفظ باسی در که بلفظ در کی جز و نه نخل اولوب معنی مراد اولش لفظی
 مراد و کلام و حاکم در اسم **عبد العاد** در غلام غالب بهفت ان زید زوی تا اگر باشد
 بقادر با پیش از من شیدا بویت دن عبد العاد هر طریق استخراجی اولد که ذوال
 لفظک بدن مراد حرف اولی در که غین در و یک خالندن مراد لفظ در لفظ اور تو یک
 غمال اولور و زید تحلیل اولش در غمال لفظک حرف ز لفظ با او یعنی عبال اولور و لفظ
 با دخی تحلیل اولش در لفظ در اید ترکیب اولوب قادر اید یک اولور بخوبی عبد العاد
 و چنانکه در اسم **عابد و عابد و عابد** ز روی عیده ناما بدل می کردیم چک بو زدن
 بز تا بدل ایدر ک ز چهل سر زش مال می کردیم چل دن این خالی باش کافز
 بویتدن بواج ام چتر عابد اسمک طریق استخراجی اولد که عوده لفظک بویتدن مراد
 چن در و ما دن مراد اب در لفظ تا بدل تحلیل اولش در اک باجی یک اولور
 عوده لفظن چن اولوب و لفظ اب حرف داک باجی اولچ عابد اولور
 و قادر اسمک طریق استخراجی اولد که تحلیل لفظ حرف اولش یعنی انوب حرف
 داک تا جی لفظی اندک یک اولور اولد اولچ عابد اولور **ق**

چون

چون مراد از الفاظ تحلیلی مان موقوف باشد بر بادت از دور و منکر و چون
 مراد الفاظ تحلیلی دن مان موقوف اولد کی جز دن زیاده به نخل اولد و اگر مقصود از
 بعضی معنی باشد که زیاده از ان اخلال پذیرد اگر بعضی نه مقصود معنی اولد بر که
 ان دن زیاده به اخلال قبول اید چنانکه در اسم **بابا قلی** دولت وصل عزیز خانی
 بر عزیزون بکلر تک و صلی و تنی هر که دریافت اقبالی هر کم که بولی بودی بر دولت
 معنی ثانی دن بابا قلی هر طریق استخراجی اولد که در دن مراد باب در و لفظ
 اقبالی اوج جو و تحلیل اولش در بری اقبالی بری با بری لفظ اقبالی اید یک
 اولور بخوبی بابا قلی اولور و الله تبارک و تعالی **سقط ثالث در تل ترکیب**
 ترکیب عبارت از انت که دو لفظ بیشتر که بجه معنی شری مغر و بنوده باشد
 ترکیب ان دن عبارت در که کی لفظ یا دخی زیاده که معنای شری جتی اید مغر و اولش
 یعنی حرکت اوله نسبت یعنی معنای مغر و دارند معنی معنای نسبت مغر و تر
 و آن بر دو وجه تواند بود و اولی کی وجه اولد که کوچ تریکی انکه مراد از وی موقوف باشد
 بعینه بری اولد که مراد ان دن موقوف اولد بعینه و این از اصناف علی تفصیل است که در اخل
 تحلیلی مذکور خواهد شد و بوجه تفصیل اصناف دن در که اخل تحلیلی ده مذکور اولد
 که در و دیگر انکه مراد از وی معنی باشد لفظ دخی اولد که مراد ان دن معنی اولد لفظ

اولیه و اینست که در افعال سهیل است و مقصود بالکرامت و درین مقام
بود که افعال سهیل در مقصود بالکرامت در مقامه و اقل مرتبه این فرانت که
بوقلمانی مرتبه سی اول که ترکیب میان دو جز واقع شده باشد ترکیب یکی جز
اورتسده واقع اولش و خواه هر یک از آن دو جز قبل ترکیب لغظی مستقل بوده
که هر یکی اولی کی جز در ترکیب دن اول بر لفظ مستقل اولش و در چنانکه دم
مردند در دل مردم چو هر شس یافت جای کشنگ کو کلنده چون انگ بطریق بر دور
دی جای آخر سوی آن مردم کشلی جای خا اول کشی اول در پنج یک جابنه کل بو
بیدن در شش جز طریق استخوانی اول که هر دن ماد غش اول و غنی تقدیر برده رقی
بین کبی شین در مردم لفظنگ دلنده یعنی جان اورتسده و او بچن مرشم
اول در کشلی ترکیب اول و نوب کشی اول و مردم لفظنگ جابنی که بیم در
اچلی تم حذف اول و نوب مرشد فکور لفظ کشلی بحسب معنای شری مرکب است
و نسبت یعنی معنای مفرد است و وسیله عمل اسما و کشلی لغظی سنای شری
حسب مرکب در معنای معانی نسبت مفرد و عمل اسما و وسیله در و خواص
یک از آن دو لفظ قبل ترکیب مستقل بوده باشد که هر یکی بری اول کی لفظ دن
ترکیب دن اول مستقل اولش اول بلکه هر یک بر سبیل تحلیل از کلام دیگر گرفته شده باشد

بک هر یکی تحلیل طریق اوزره غیری کل دن طومش اول چنانکه در اسم سبیل یک جز
چشمه جانم از جام الت بر جود طامی بنم جانم الت قد حزن بعد و احرام مردم
پنود اول طامی مردم احرام جلدی مردم چو طوف کعبه را از سر سوز ایلام چو کعبه طوافین
حرارت باشند دیدم ز شراب شوق او جانی که مردم انگ شده فی نازنین
حاجی است ابکی پست دن سلج چو طریق استخراجی اول که سوز لفظنگ سری سوز
و شراب دن مراد راج در سلج اولی و لفظ حاجی است ترکیب و تحلیل اولشده
سلج لفظنگ حرف حاجی است دیگر اول و اولیه سلج اول و کلام چم مرکب است اردو
جز در غیر مستقل که اردو لفظ حاجی است بطریق تحلیل گرفته شده و وسیله عمل
تبدیل گشته چم کلامی مرکب در یکی جز غیر مستقطن که یکی لفظنگ که حاجی است
تحلیل طریق اول طومش و غنی تبدیل غلظ و وسیله اولشده و می تواند بود که یکی از آن
دو جز مستقل باشد و یکی غیر مستقل و اول لفظ کج نیز که اول کی جز دن بری مستقل اول
بری غیر مستقل اول چنانکه در اسم سبیل ز شکل جان فود زن کافا چیت
شک جان بکلنده بی شکله کن که برکش در حراج پنه سوز چون سوزو
بنم سبیل غیری یا ز پنه یا غشون بو بیندن سبیل چو طریق استخراجی اول که

لفظ کاف است ترکیب و تحلیل اولشده یعنی شکل لفظ کاف تا با در او پیش
 اول و دوم و در اولی در شبلی اول و در جرسینه سوز و تحلیل اول و ب معنای سی و ن
 غیر باغش و یک اول و سی که او تو زور و او تو زلام در لام که یک شبلی اول و
کاف کاف است از لفظ که قبل از ترکیب مستقل بوده و از الف جدا شده و
 که تحلیل گرفته شد از کاف ا ف ب کاف کاف سی مرکب در که لفظ کاف که ترکیب و ن
 اول مستقل ایدی و فی الف جدا شده و ن و سی حرف ف و ن که تحلیل اید بطریق دیگر
 ا ف ب ن و آنکه در هر یک از طالع منتخب تعرض بتل ترکیب واقع نشده است
 شاید که بنا بر قاعده از باشد نسبت تحلیل اول که طالع و منتخب و ن چه برده ترکیب
 طالع عوض واقع اولشده بار که آنک فاعله بنا و اول تحلیل نسبت واده بولانی
و هو یبدی السبل محمط این در غل تبدیل عبارت است از
 بدل کردن بعضی حروف حاصله بغير حاصله تبدیل عبارت در حاصل اولی و فلک
 بعضی حاصل اولین حرف را بدل فاعله ن بر وجهی که سقوط را بل و حاصل
 مقصود جای آن از یک عبارت مستفاد گردد بر وجه اوزره که زاید یک دو کی
 آنکه بر نه مقصود اول آنکه صوری بر عبارت ن مستفاد اولی و نسل

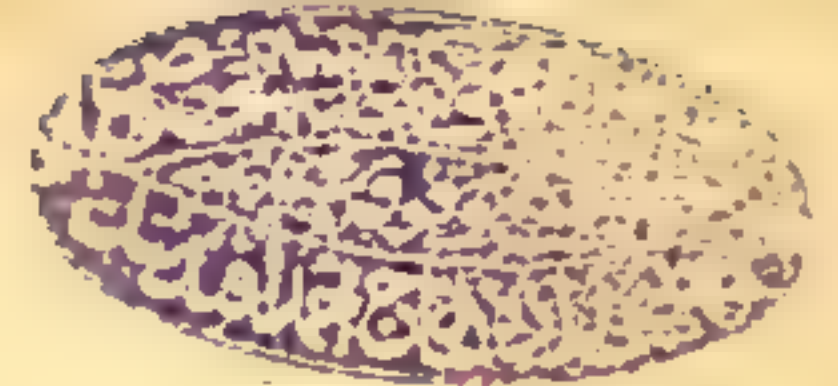
بصورت کتابی و حروف و فلک کتابی صورتی اید و سید انفر و این بر دو گونه
 تواند بود بواکی نوع اوزره اوله که کوچ بتر یکی آنکه مرکب از مبدل و تبدل
 که بعضی این فن از نشان بجای و فاسد تغییر کردی شود در معنی اندراج یافته فاسد
 بجای مبدل شود بری اوله که تبدل و تبدل و ن و ن که بون فلک و فاعله
 بون کردن کاین اید و فاسد اید تغییر اوله و معنی اندراج بولوب فاسد کاین مبدل
 اول و دیگری آنکه فاسد بدون کاین اندراج بای بری و ن اوله که فاسد کاین
 اندراج بولا و بعضی از تعقبات بجای منقلب گردد و تعقرون بر تعریف
 اید کاین منقلب اول و بر تعریف اول می تواند بود که فاسد در ضمن لفظی که متضمن
 یکی از طرف تعیین ثانی و ناوک تصدق شده بجای مبدل گردد و ادکی تقدیر اوزره
 کوچ بتر که فاسد که بر لفظ که منتهی که افی متضمن در تعیین طریق لرزیدن برسی
 قصد اوله که نشانی اولوب کاین مبدل اول و فی شاید که بعد در نانی حال
 بر سبیل استقلال در جن ذکر آمده بجای استبدال پذیرد و فی بار که بعد اکتفی طالع
 استقلال طریق اوزره ذکر غیر از کلوب کاین استبدال قبول اید پس جمیع صور تبدل
 منقسم می شود بر قسم که نا باری است از شرح هر یکی تفصیل و محسب و نیم اویل
 اول و تبدل صورت ترکیب منقسم اول و اوج قسم که ضروری در هر یکی تفصیل اید

شون **قد** وقتی که فاسد در ضمن لفظی که متضمن اوست بکار از طرق تعیین
 نشان و نام و ک تصدیق بکارین مبدل گردد و تواند بود که آن **صل** بوسیله
 کلیل با نام انجام بر وقته که فاسد بر لفظک خنثه که افی متضمن در ضمن طریق
 لرغین بری ایل تصدا و فک نشانی اولوب کاینه بدل اولد که کوچ بزرگ
 اول غل کلیل و سید سی ایل نام ایش چنانکه در اسم **خلیل** خلقی شده چاک دامن
 از کل روی بر لفظک انکی بر نمیش بر روزی کلدن کو باد که اور واران
 کل بوی دی بد که کتوره اول کلدن بر قوی مصرع اولدن خلیل چهر طریق احوال
 اولد که خلق لفظک انکی معین حرف اخری که فان در چون بر نموب ابره
 فل طور لفظ روی خلیل اولوب فاسده و کاینه اشارت اولد بر یعنی
 لفظ کلدن روی یعنی بزرگ کاف در بی دیک اولور کل لفظدن کاف حرف
 با اولی بل اولور بوی خلیل اولور و از برای این قسم است که اسم هر یک از فایده
 کاین در ضمن لفظی که مفرد بود یعنی شعر مندرج کرد و در نظم و بر پیل کلیل استغلا
 کرد فاسد بکارین تبدیل باید بوسیله کاینه بدل اولد که فاسد دن و کاین دن
 بر بزرگ اسمی بر لفظک خنثه که سنای شعریه مفرد اولور نظم و مذبره اولوب
 خلیل طریق ایل استغلا طوب فاسد کاینه تبدیل بود چنانکه در اسم **مزید**

مزید عشق را رازیت در دل عشق مزید یک بر رازی وارد کرد و کلده
 نهفتن و کفن نیز شکل کز لک شکل بویک و فی شکل مصرع اولدن مزید چهر
 طریق احتیاجی اولد که لفظ رازیت خلیل اولد در مزید لفظه حرف رازی
 دیک اولور اولوب مزید اولور دی تواند بود که بی توسل عمل کلیل سر غایم پذیرد
 و کوچ بزرگ خلیل علی ایل سید طغر نوزین نهایت قبول اید چنانکه در اسم **معین**
 نازین دامن کشیدی ای بی مثل مثل تا بدن اکمل چکد ای شکر لک ایل مثل
 گوشه غنم کچ نامادی شده بدل بنم یک گوشه سی مراد سرتق بوجان اولدی
 بدل بویتدن معین چهر طریق احتیاجی اولد که من لفظک انکی که نودر بکوب
 کید یک هم مکتوبی قلور و شیش لفظک گوشه سی شین مکتوبی در نام اول لفظک
 بوجان نون مکتوبه اکا بدل اولی لفظ عشق لفظ معین اولور بوی معین اولور
 و ازین قبل است توسل باین حرف مقطع که در اوایل سور وانی مذکور است
 بو قیلدن در قرآن سور لرنیک اول لفظ مذکور اولن حرف مقطع ایل و سید
 طوق چنانکه در اسم **مظفر** ای حافظ دبی که بر دی دل خروج ای کوکل از ای
 حافظ که لک خروج کوکلی تم چو حالی رودار شوق تو لم روح چو حایم اوقه سن
 کید رسک شوکلدن بنم بویتدن مظفر چهر طریق استغلا ای اولد که

حافظ دبلوی عبارتند فط قلب و منقظ قلب و پنجم حافظ اول و در هر حرف
لفظی که دل آورنده اولی حرف را در آنی ابعثی حافظ اول و در لفظ هم تخیل المکرر
یعنی حافظی که بیم او پیش سن مطلق اول و در واژه هر صامت صواب این قسم است این
مثال در اسم **شاه باب** بوسه که صورت لفظی اقراء اول و شکر شدن در بوشال
شاه باب آمده یا در جواب را در صورت سروی که ای سوچی لریا بر
صورتی که در آن برای که ابعثی طبیعت کوید در سخن بی را بهی که ابعثی طبع در در سوزده
حالی که اید بوبیدن شاه باب هر حرفی استخراج اول و در صورت هر حرف را در شکر
لفظی که اید بوبیدن شاه باب هر حرفی استخراج اول و در صورت هر حرف را در شکر
مثال دیگر در اسم **زین** ان ساده رخ و شک دل و کیم دقن اول ساده بکاف و طاش
کوکل کو کوی بر یاد زانای سخن و بر یابی یا اید سوزاننده در
بر سر غره بند که دانی نامش اتونی کوشش است و تا پله سن او فی
که خود زبان آور داین نکته ز من که او کند و در کتور بونکه بن و کل بیت اول
مصلح ثانی سی اید بیت ثانی که مصلح اول و در زین هر حرفی استخراج اول و در
لفظ در لغت که باشی اوزره او بی که نون در زین اول و در حرف را با دیگر
زین اول و در آن صورت نیز که فاسد بعینه در ثانی حال بر سبیل استقلال

در خبر

در خبر ذکر کرده بکاین استبدال پذیرد اول صورتی که فاسد بعینه بکین حالت
استقلال طریق اوزره ذکر خبر کاش اول و کاین استبدال قبول اید فی ساید که ثانی
عمل تخیل باشد یا در که اول شک نامی تخیل اید اول چنانکه در اسم **مزید** که جان رست
و سوزی باید که جان شک بکین کوکل او خشمی بولور که دل زخم بوجان که اوزی باید
که کوکل شک بکین جان از بی که بولور زخم بولور که جان شک زخم که در
اید جایی که عروسی از آن در در زنی باید که عروسی اول حدودن اوز و نطق بولور مصلح
اخرین مزید هر حرفی استخراج اول و در لفظ در زنی اوج خود تخیل اید در
در بری را بری را در لفظ و سبای دانی چنین زید تبدیل اید سن مزید اول و
وی شاید که بفر طریق تخیل باشد و فی باید که تخیل هر تخیل غری اید اول چنانکه در اسم
علی بی دلی که کش هوای هر وقت در رات بر کوکل که شک سر و شک هوای که
باشد در شانی از حوای پدیدین خوشتر است عروسی بر بودانی سبک و سوز
کوکل خوشتر که در بوبیدن علی هر حرفی استخراج اول و در کاین اسم بی سبک و سوز
بر بدق صین کنونی در بدلی لفظ و لفظ پدیدین علی اول و در اخطاف
این قسمت که کاین یک حرف باشد فاسد با اسم ان حرف در ضمن لفظی که
معنی معنی معنی باشد در نظم اید لیج باید بوسه که لطافتی لولور که کاین بر حرف

اول و فاسد اول حرفک ایی الیه بر لفظک ضمتده که معنی شری سبب خود اورد نظم ده
 اندراج بود و بر سبیل تحلیل مستقل بجایین بدل کرد تحلیل طریقی اوزره مستقل
 اولش اولوب کاینه بدل اوله چنانکه درام نوح ماه یلی صفر چون بیفر یرون شد
 بنم یلی صفر ایام چون صفر چندی سوت از غم دل خروج من و بخون شد باندی خدن
 بنم خروج کو کلمه دخی بخون اولدی معراج ثانی دن نوح چو طریق استخراجی اولدر که
 بخروج لفظک دلی مین اوردن سنده اولن حرف ادر چون باندی یعنی طاولدی کند
 بخرج قالدی و لفظ بخون تحلیل اولوب لفظ نج حرف نون در دیکه اولور بخرج لفظده
 نقطه نج نون مکتوبی او پچی نوح اولور قد بران تقدیر که فاسد برون کاین در نظم
 اندراج باید اول تقدیر اوزره که فاسد کاین نون نظم ده اندراج بود و بتصرفی از تصرف
 بجای بجایین منقلب کرد و سبابه منسوب اولن تصرف کردن بر تصرف ایله کاینه
 منقلب اولای نباید که ان تصرف بستنی باشد بر احوال حسابی بار که اول تصرف
 بستنی اوله احوال حسابی اوزره چنانکه درام بابر سلطان دل که باز آمد شد کوی تو
 و سودای منم کو کل که شک ظلمه کلوب گمکن ایانی اشندی ای منم عاقبت
 از رسم دربان تو سودای منم عاقبت شک فابو بکه عادتندن و کلمه های منم
 جویندن بابر سلطان چو طریق استخراجی اولدر که دلون مراد بال در ایانی که لام در

اشتی

اشتی بیکر با قور لفظ دربان تحلیل اولدر لفظ رسم بان لفظده دیکه اولور او یلی
 بر تمان اولور لفظ رسم دن عاقبت بیم در بیم سابه فرق در لفظ اسودنی تحلیل
 اولدر لفظ آ یعنی الف سود یعنی از لیدی و الف برده بر که فرق دن اوزر کیده اوزر
 طوز قور اوزر لام در و طوز طاور اولیه بر همان لفظده بیم بر نه لام و طاک کلچک
 بر سلطان اولور با یلی طوی بابر سلطان اولور و چنانکه درام عروامین می که
 پرشش نمش نمی توانستم برای که آنک اذن صورده کویم تیر ایدی میں که رلف
 نوح بر گرفت دانستم مین که زلفی بکا قدن بو قار و طودی بدیم جویندن عمر چو
 و معنی ثانی سندن این چو عمر که طریق استخراجی اولدر که مراد مرور در زدن
 مراد قاف در و قاف یوز در زلف دن مراد لام در و لام اوزر در بوندن که اوزر کیده
 یتمش قور و تمش مین در او یلی طر اولور اییک استخراجی اولدر که مین لفظک دخی
 نادر و نادر و زلف دن مراد دال در و دال درت در بشدن درت کیده چک بر قور
 بر الف در او یلی امین اولور و می نباید کاین تصرف متوج بود بر صورت کاینه
 و باید که اول تصرف متوج اوله کاین صورت مکرر چنانکه درام خواجه بابر
 وار در دل آن خود کام کز هیار کی بابر نه طر کز کلمه اول کند و مراد بخا اولی
 هیار لفظن که راست سازد زلفی کای دمان پنهان کند گاه طوز لدر اگری زلفی

کامی انونی کرر بوبیدن خواجه کا چه طریق استخرابی اوله که لفظ چه لفظ خود کام
 اچند او پنی خود چه کام اولور زلف کج دن مراد وال در طری او پنی الف اولور خواجه کام اولور
 دمان مرادیم در کر کچک خواجه کا اولور مراد و از زلف دل است و راست ساقین او کاتب
 است از وضع رقی او بر نیات استقامت تا بالین تنگ کرد و زلف دن مراد وال
 در وانی طغز و انگ کاتب در انگ صورت رقی سن استقامت اوزره وضع انگدن ماله
 متطاب اوله و برین قیاس ابدال الف بال نیز ممکن است بوقاس اوزره الف و ال
 ابدال دخی ممکن در چنانکه در اسم **مود** پشت الف از هوای قد تو فید الف که ارتد سی شک فک
 هواسنه اکلدی وال است بران که بارشش تو کشید وال در اکا که شک شک بوکن
 بکدی مهمل اولون هو در چه طریق استخرابی اولور که هو الفظه الف قدی بو بکچک
 وال اولوب هو دا اولور و جلع مرد و تعرف افاده است این سما در اسم **الله** و او
 بوکی تعرفی جالس دو و شمشد بو سماه واداسنده وال کرع بو الف قایم خدایین
 که چون وال راکع ابدی الف قایم ابدی ابو کور که بخ شکس آن شد در ادای شد
مست کنون آنک مکسی اولدی شک فک او اسنه شدی بوبیدن الله واد
 چه طریق استخرابی اولور که فزاد مراد الله در واد الفظدن مکسی اولوب راکع
 اولان که وال قد قایم اولوب یعنی الف اولوب و قایم اولان که کی الف در

کرع اولوب یعنی وال اولی لفظ و الفظ واد اولور بخوبی الله واد اولور و اولور
 تعرف در صورتی حرفت ان علی که در طری بر تق و فوق التسم با ف و فک
 کتابی صورت لفظه تعرف مقول شدن در اول علی که طله رتق و فوق الیه فلا شکک
 بولش در چنانکه در اسم **ملک محمد میرک** ان کام دل پیوسته چون از طری مارده
 اول کوکل مرادی متصل بزم غم کزدن او کرار از بر حرمان اگر از خاک ماری رده
 غم و ملق ملشن کتور را کر بزم طر پرخون بر دکن تپ بوبت دن مک محمد میرک
 چه طریق استخرابی اولور که لفظ کام قلب اولوب متصل او پنی ملک اولور و لفظ
 رده تحلیل المثل سطر لفظدن حرف رلفظ مد او پنی ملک طری اولور و لفظ
 ماری دخی تحلیل اولش در خاک لفظدن لفظ ماحرف را او پنی رک اولور
 بخوبی ملک محمد میرک اولور چنانکه در اسم **سلیمان** ان غره شیخ و ابروان پیوسته
 اول شیخ غره و فاشل متصل تری دخی قلم بکان پیوسته برا و تی نیم قلم ایچون باب
 اولش ریش چون من زپی نام تو سامان جویم چون بن سنگ اول ایچون
 سامان سیستم بیا بهر ان قد و دمان پیوسته کوسر پلا اول بوبی و اغنی متصل
 بیت ایچون سلیمان چه طریق استخرابی اولور که قد دن مراد الف در و دمان مراد
 بیم در چون سامان لفظه الف بجه متصل اول سلیمان اولور و چنانکه در اسم **بابر**

در گفتن بت نزد چن زبان بکام شک یکی سو یکده ار شمر چن دل طافه
 بکنا ی ب که آن دل بروج را نام اچ لب که اول بروج کو کل نام در بریدن
 با بر چن طریق استخوانی اول که لب لعلک حرف لرزه شکل که انی تلفظ اید یک
 دل طافه ابریه با کنتی ده ولفظ لب با لبوب یعنی لام با دن ابر یعنی ابر اول
 و بروج لعلک دی حرف را در غوی با بر اولور مار سیدن زبان بکام شک نام تلفظ
 بکله لب اشارت است با ساط لام دل طافه ابر شک لب کله سن تلفظ و قند
 اشارت در لای دوشر که والا عظام بالمین العلام قد کاه باشد که در بعضی صور
 تبدیل از برای تبیین خل کاین بلفظ جای و موضع و اشغال آن تو مل جوید و بنام
 اضافت کنند کاه اولور که بند یک بعضی صور تکررند کاینک خلل تبیین ایدون لفظ
 جای اید و موضع و آنک شل لری اید و سبیل طریق استوب و فاسده لفظ
 ایدر ر چنانکه در اسم شاه جمشید چون از سر هر ماه من رخ بکشد و چوین خبت
 باشند بنم آیم بکاف اجدی در جمع بان جای فر کشید نمود بکر جمعه کیش
 بر نه کو نزدی بویتدن شاه جمشید چن طریق استخوانی اول که هر دن
 مراد بوینک معنای معانی کشده شمس در باشی شین در ماه لعلک رخی هم در
 ا جلیق یعنی ابریه لب که کاه اولور شین اید شاه اولور و فر کشش مناسده

اول

و شک بر معانی کشش در دفع لفظه چن میرد شید اولسون و یک اولور
 اولیچوئی شایسته اولور چنانکه در اسم وحد فتح کیر بردت و قل نشین
 فتح طوت اک اوزره دانی فارغ او تور جای حدش پای سروی کیرین اک
 قدی بر نه سرو این اختیار اید بویتدن وید چن طریق استخوانی اول که فتح دست
 اوزره اولیچوئی که مراد اندن ید در قد جدا اولور بلفظ قد بر نه سروی اینی اولیچوئی
 که وادور وید اولور و اینجای بیان صور است که کاین فاعله بلفظ جای بیامد
 اضافت با فاعله از لفظ مغر و اخلال پدیر فاعله مقصود کده بوضو ملرک بجاییدن
 که کاین دخی فاعله بی لفظی اید فاعله اضافت بروب لفظ مغر و دن اخلال قبول
 اید ب فاعله مقصود اید چنانکه در اسم علی ویدم بجایسته ز بلای است کران
 بر جایب کوردم شک شک بلا شدن که انده شک رود و شین و رات ز شین
 بخت کیدر سیدن دخی راحت ایدر شرعانه معراج اولور علا چن طریق استخوانی
 اول که کینا بی لفظی اید چن طریق اولور کوردم و لفظی با بر نه و یک اولور رطا
 لفظه با بر نه چن اولیچوئی علام اولور شک الفضل و الانسان با وایم المعروف با وایم الانسان
عدد دوم احوال تحصیل و ان شمل است برمت خط اول در عقل تقصیر
 و تقصیر و ان عبارت است از ذکر کردن بعضی حروف بهر یک و اید تبیین

ان بوجهی از وجهه اکبری عقد اعمال تجلی ده در و اول سکر عظمی ششم در عطا اول
 علی تفصیل ده و مختصص ده در و اول عبارت در بعضی حرف روی دیگر انگشت
 تصریح اید و آنک تعیین دیگر در وجه لزدن بر وجهه و چون مراد از این علی و چون
 بود عین تجلی حرف مفوظ است بی ملاحظه معنی آن حرف مفوظ که تجلی در
 آنک معنای ملاحظه سنسز آنکه مذکور شود در یک محل از نظم اول آنکه که مذکور
 اول آنکه در محل ده بی شاکه که در یک موقوف باشد یا در که موقوفه اوله عا
 بحسب معنی شعری نیز موقوف باشد که معنای شعری ایله دنی موقوف اوله
 چنانکه در **درام سعدی** در سنی بگوی تو قدم سود و دم سک خلکده سی ده ایانی
 از دی غم گویم تا خاک در دست نشاند یا سود و دم تا شک فک طبری اولدی و کلندی
 گویم معنی اولدن سعدی هر طریق استخراجه اولدی که دل گفتک قدی که لایم در
 چون از آن دال مکتوبی فلور اول که سی لفظه اوله سعدی اولور مراد بر یک لایم
 و دل حرف مفوظه اوست که بحسب معنی شعری نیز موقوف است مراد سی دن و دوزن
 هر بزرگ حرف مفوظ سی در که معنای شعری ایله دنی موقوف در و خواه بحسب
 معنی شعری کلمات متعدد بود که معنای شعری ایله کلمات متعدد اوله
 چنانکه در **درام سلطان بابر** میل چید چون بافت ز سلطانی حیز میب
 چون

چون بولق اولدی سلطانی طلب اید یزدن در کرباری و از جانب سلطانی طلب این
 نظر اید باری سلطانی جابیدن طلب ایدانی بویت دن سلطان با هر طریق استخرا
 اولدی که میل لفظه حرف با حد و لحنی میباید و چون میل لفظی سلطانی طلبان
 لفظه بولنیه سلطان اولور و در دن مراد باب در لفظ باری لفظی اولدی و شد باب
 که ایله کورده بابر اولور مجموعی سلطان بابر اولور لفظ سلطانی طلبان در معنی اول
 معنی تاجی موقوف است و بحسب معنی شعری مرکب سلطانی طلبان لفظی معنی اوله معنای
 تاجی سبب موقوف در و معنای شعری سبب مرکب در و پوشیده ماند که مراد میل
 بی حد است که حرف **ب** با خوا و ملحق شد تا با ساطات آن از حرف سلطانی طلبان
 حاصل آید و معنی کونیز که مراد میل بی حد اولدی که حرف **ب** بیک افزای ملحق اولش
 اولوب تا سلطانی طلبان هر فردن آنک استعالی ایله سلطان حاصل کل و می تواند
 بود که بحسب معنای شعری موقوفی باشد که بر سبیل کمال استقلال پذیرد در نظم
 امر تاج باید و بار که معنای شعری سبب بر جز موقوف اولاکه اخلال طریقی اوزره
 استقلال قبول اید ب نظم ده اندراج بول چنانکه در **درام شیر علی** شمع با این تراشید
 از معارض به شک بعد و شک شمع ط معارض دن یک در نیست چون ثابت قدم
 گونج را کردن به چون ثابت قدم و کلردی بنده بوین تو بویندن شیر علی چو

جز قافله نمازی او غان آوی بومیدن با بر جهر طریق استخارجی اولی که قافله
 نطقه قافله دیکه اولی و آخری تعیین اولی معلوم اولی که اسم کی قاف
 او رتبه اولان لفظ ایشان خواه بغیر هر که هر است اولی و معلوم چنانکه داریم
لحان دلق ماند از عاشق مسکین از آغاز سخن دلق قافله عاشق مسکین دن لولند
 در دو چار قافله نمیشد جایا هر که بکن دو چارده و دوشده اولی بجای بر فکر
 بومیدن لحان جهر طریق استخارجی اولی که سوز اولی و دلق ماند لفظی در چار دال
 در که صابده و در که چار دن مراد کی دال و دال لفظه کی دال و رتبه اولان
لحان لفظی در و از غایب این اسلوب است تعیین بدایت و نهایت اسم مقصود بواسطه
نظم بر اسلوب که غایبند در اسم مقصود که اولی و آخری تعیین ایک لفظی واسطه
 چنانکه داریم نظم بر طریق جان کوهه جان جان قافله اولی بانده دی جان بهشت
 ز نظم جان طلب کن نام جانان قافله جان طلب ای جانان آری بومیدن پنج جهر طریق
 استخارجی اولی که نظم جان لفظی غلیل الخشخشی دن جان و دیکه اولی قافله جان
 نطقه جان لفظه و دیکه اولان لفظ پنج در و در همین اسم و همین ماده بطریق
 دیگر و جاری نظر و بواسطه و بوده و بر غیر طریق ای و بر ظاهر رک عبارت شد
 ای که هر ساعت چو بجای نام ان خبرین لقب ای که هر ساعت بجای سبک

اول ملقب بقافله آوی بومیدن با بر جهر طریق استخارجی اولی که قافله
 قافله دن انی قافله دن است مصرع ثانی دن پنج جهر طریق استخارجی اولی که
 یکی دیکه نیست که لفظ قافله جان که به جهر نظم با قافله است هر که ازین دو معانی
 کی کند بر بدایت و نهایت اسم پنج که در بدایت قافله جان نظم با قافله است یک بود که
 لفظ قافله جان که اوج خود نظم با قافله جان که معانی هر یک دالت است پنج یک ازین
 و نهایت که قافله جان عبارتند از پنج بود و می نماید که بغیر این طریق ذکر
 پذیرد بار که طریق مذکور دن غیر ای تعیین قبول ای چنانکه داریم نظم با قافله دارد در نطقه
 اولی است که نظم با قافله جان نام بار است که اسم استخارجی درم بار که آوی دریم
 استخارجی اولی که نظم با قافله جان اولی که نظم با قافله جان مراد نور در بر نطقه اول
 بود که نظم با قافله جان حاصل اولی با در معلوم اولی که اسم با ایشان و بر دیکه
 پوشیده نماید که مقصود از اطاب کلام وین مقام تنیاست بر تنوع اسباب علم
 ذکی و زره او و تلمش فکر که کلامی تفصیل منقصود بود و تمام و هر اداسیا یک
 تنیه در بیان نظم با قافله جان و انضباط نظم با قافله جان و انضباط پانی و کلدر و هو الی
 الی سوا نظم با قافله جان و بدایت ای در نظم با قافله جان و در نظم با قافله جان
 و ان برف این فن عبارت است از مزج کردن اسمی از اما حروف درم

و اراده میانی و اول بونفک عتفه عبارت در حرف ک اسم لریدن بر اسمی نظم
 ورج ای ب انگ می بین بیکدن با اشارت بحر فی و اراده اسم او با بر حرف اشارت
 ای ب انگ اسمی بیکدن و این اسم که با نمرانج او در نظم اراده می کنی کرده باشد و بگویم
 نظم دهانی می باید و بسمی بین و بلس اولار عام راست از آن که یکی از اسمها بخوبی
 چون الف و با و غیر عام را دانند که اما مخصوص درین برای اولاش الف و با و غیر عام
 بالظروف که موضوع است باز با مطلق حرف یا حرف لفظی که مطلق حرف دارند
 موضوع زبانی تواند بود که کلیه حرف را شامل کند و بواسطه قرینه حرف بین از آنکه
 زبر کج بر حرف ک اسمی شامل آید و قرینه واسطی ای بر حرف بین و یک کونه در
 جمله که اسم حرفی می آید و خواهد بود که بر حرف ک اسمی شامل آید و قرینه واسطی ای بر حرف بین و یک کونه در
 اسم ان حرف بین خوانند بواسطه کسبی یا بر که اول حرف بینک اسمی و یک کسبی واسطی
 ای چنانکه اشارت بحر فی بین کنند و مراد اسم او باشد و اول بر حرف بین اشارت ای ب
 مراد انگ اسمی اولور و سخن خود و قسم است این سال در اسم **تجد** بواکی قسمی سخن
 بوشال می آید چون از خود حرفی و زو حرفی پیش دی بخند و علقن بر حرفی
 و ازین بر فی اوردت **تجد** هر حرفی شاید گفت جز با امل بوش ازین او توری که
 هر برسد بر مدیک امل علقن غیر ی به صراح اولون مجهر طریق استخراج اولور

بخند بر حرف دی دید و کندن مراد دال مکتوبی در و بخندن بر حرف اوردت
 دید و کندن لفظ بخنده اولن نون لفظی در اول بخندن لفظ دال و بر لوب نون
 مکتوبی او ز لوب یک یک بخند اولور عام است که مراد از حرف اول دال فرد است
 کسبی است و از حرف اخیر نون که از قبل اسم است عام که مراد حرف اولون
 خوک دالی در کسبی در و مراد حرف اخیر نون که اسم قبلند **تجد** چون اسمی
 از اسماء حرفی مذکور کرد و مراد از کسبی باشد چون حرف لایم لریدن
 بر اسم صراحت آید مذکور اولور مراد ازین اسمی اولور می نماید که بحسب معنی شعر می شناسند
 و می شناسد که باشد بار که سخا می خوری بسی ایستقل اولور و بار اولی اسم اول
 چنانکه در اسم **کجد** حالت یکی که است جود است حالت ده یک از در دست
 نامان روی با جانب است مگر لوزیم یوزومر انگ جانبد در و بیند مک مک
 جز طریق استخراج اولور که حالت لفظی بر که الف در چون لفظ کم اولور مک تحت اولور
 حرف ماکر که نو فله مکسح قلور بالظنک یوزی هم در لفظ او دو کسب اشارت
 انگ جابخی دال و بگویم مک فله اولور و قسم ثانی می تواند بود که بحسب معنی سخا می برسل
 تحلیل استقلال پذیرد و با کج قسم کج بر که سخا می بسنج تحلیل طریق ای استقلال قبول
 چنانکه در اسم **زیر** هر طوطی دمنده جلوه ریایی که هر طوطی جلوه ویر در بر بر اشتغال

مراد س در لفظ یعنی اوین سین مقوله به در لفظ ماکر واک و کاف و تاسین قلبی و سابع الی
 شاه حسین اول و لفظ مقولاً به صورت مراد اول و دونه اشارت در اولیه شاه حسین اول و
 وی تواند بود که ادا و او به وضوح لفظ دیگر باشد که بزرگ انکه ادا به بر غیر لفظ متشن
 اولیه ضایع در اسم **ابوالقاسم بابرخان** جو ابرو را کشا و قد خود آمد و مان پندار
 در اسباب لطافت تشبیه و رخ بزرگ و فراوان بودن ابوالقاسم بابرخان چو طرح سحر
 اولد که چون لفظ ابرو و مرقیابی ایدی و اولدی و قد و در مراد لفظ الف و اغ و در
 مراد میم در میم که لیسبا لفظن اول و ابوالقاسم بابرخان لفظن تشبیه اشارت در لفظ
 نچ آن لفظک او ز ز اولی و مجموع القاسم بابرخان اول و چنانکه در اسم **جال کشیدم**
 آنک زلفین چون شست برون شد رشتبه اقام از دست **میرزا اولدن جال**
 چو طرح اجزای اولد که بر زلفدن مراد تشبیه لفظ به ایلیم در بون اسمی مراد
 و بر زلفدن دال مراد در اکیسی برین یکجک میم دال اولد و دست دن مراد دیدن
 بواکی شدن یکدیگرین جمال لور و چون اسم هر حرف عبارت است از مجموع مستی و یک
 حرف و یاد و بی دیگر از آن معنی تعبیر گردی شود پس درین ملک اشارت به غریبه
 و اراده استعش اگر ایمانی کرده شود بنامی آن احسن و اللف باشد چنانکه **بنام**
 ای قامت و زلف تو دلا و پیرمه وی قال و خط توقفت انکه پیرمه شد و زلف تو ای

شاه لفظ اشارت به صورت مراد اول و دونه اشارت در اولیه شاه حسین اول و
 و فالبی که چو طرح سحر و قار و لام و فالبی که چو طرح سحر و قار و لام

مراد س در لفظ

لفظن تشبیه اشارت در لفظ

از بعد صافی فیروز پیرمه جیشانی دن غریب الله چو طرح سحر ای اولد که لفظ اولد
 شمع غلیظ و ترکیب لیش در وی یعنی روز شمع لفظ شمع دن شمای کار تمام او لفظی یعنی
 اولد که لفظ غریب غریب اولد و مراد داده در صافدن مراد اول حرف که با در سید
 لفظن تشبیه اشارت در لفظ **فد زان** اولد که لفظ اولد
 اسم حرفی مشبیه است بر مینوی و یک حرف یاد و حرف دیگر که بعد التخیل فتن و فتن
 مشبیه و فضل اسم بر آن که مشبیه است به بیات و مجموع میسبای اسم عبارت از آنست
 و صاف آسمان است و لفظ بیا و هر دو اسم اسم می تواند بود که در ادا و بعضی از اسماء
 تمام اجزای افند پس می تواند بود که در ادا و بعضی از اسماء افند بصری در یکی
 این امور باشد نسبت دیگر چنانکه در اسم **کالی گرز حشمت** افند که شد تمام
 زان تمام حاشی که غیر نام اول تمام لفظن بزرگ حاصل فنی آردن غیر می فعل اولدن
 کافی چو طرح سحر اولد که کی افند که جی کافی مکتوبی در چون نام اول یعنی کافی
 مافونلی اولد کافی اولد و پوشیدن باشد که این حرف بانواع مختلفه و مکرر کواکون
 و تواند بود و استقصای آن غیر نیست از مسترید کاه و مافونلی لایا باشد و در ب
 انک نامه نه ابر شمس بعد دکلر **سقط ثالث در عالم** و آن عبارت از نشان دادن
 تا هم معنی عرفی یا بیشتر که در محل معروف و مشهور رستلو باشد مذکور و شهرت محل

لفظن تشبیه اشارت در لفظ

کالی گرز حشمت افند که شد تمام

اعتبار کرده شد تا نسبت به هر کس میبایست و ازین عمل آنچه میان قوم متعارفت اشارت کرده است
 بارقام تقویمی دیگر که اصحاب جماعت تهجم و وضع ارقام نهادیم از برای اختصار اصطلاح چند
 مثلا در ثبت اسامی که کواکب بسیار و حرف آخر کتبها نمایند از برای تمییز و تمیز می نمایند
 و از برای قمر و علی هذا العباس بهین دستور از برای سبیل رقم می دهند و از برای روز
 گاه باعتبار نهار و گاه باعتبار یوم و علامت غرض می دهند و از آن مبسوط به مبسوط
 ثبت ایام اسامی اولی که ثبت گیرند باز از آن آهند و از برای دو شب و در شب و در شب
 ابد باز از هر روز و هر روز و هر روز و هر روز و هر روز و هر روز و هر روز و هر روز
 اسامی بروج و دوازده گاه از برای حمله و اندامی نور و اوج و اوج و اوج و اوج و اوج و اوج و اوج و اوج
 علامت نماید باشد و بر همین مبنای اصطلاح چند دارند که بر واقعان ارقام تقویمی پیشین
 مانند پس دیگر هر یک از این امور اشاره توان کرده حرفی که باز او در تعالیم که از مواضع متعارف
 مشهور است ثبت منوط کرده چنانکه در اسم **شمس** گفتیم که آفتاب یعنی ریح زمین مثاب
 و تابان است و گفتیم که آفتاب **شمس** نام از آن شمس هر طریق استخراج اولد که آفتاب
 لغظندن بین کنون مراد در ویشتم قلیل و طریقه میان مکتوبه شمس لغظندن و اوج شمس
 ایما و این شمس دلو چنانکه در اسم **میرزا** که گفته شد و از هر استوری **شمس**
 باز اگر یافتم ز غلامت سروری بویست دن میرزا که هر طریق استخراج اولد که زمره دن

که هر حرف مضمون نموده و از آن کلمات در آثار خاص ده مضمون نگارند و از آن کلمات در آثار خاص ده مضمون نگارند

و شتر و در حرف آخر لری مراد در که با و یا در چون هر لغظندن با و یا اولد میرا و اولد لفظ
 باز که تحلیل اولمشد در آنکه ایله دیگر از لری مجموعی میرزا که اولد **شمس** و در تلخیص تقویمی
 آنست که آنچه رقم مقصود باز او با و یا در چون هر لغظندن با و یا اولد میرا و اولد لفظ
 بود که علامت او است چنانکه گذشت و می تواند بود که بهر خلاف این اشاره کنند حرف مقصود
 از و اسم گویند باشد و از برای مثلا چنانکه در اسم **عطا** نادین بران بعکس بران افاده **عطا**
 از گوشه دین در کنون سارا فاده **میرزا** نام از آن عطا جعفر طریق استخراج اولد که گوشه
 دین دن مراد را که کنونی که عطا در دینی مکتوبه ایست اشغال اولد و اولد عطا در
 لغظندن در کنون سارا که در دو و یک عطا قالو مراد از آن که بطریق اتماد تعیین یافته لفظ
 عطا در است که بعد از استعاطه دیکه کنون سارا بشارت است عطا می بود **عطا** هر صغیر از
 مراد است هر دو و یک بطریق تلخیص عمل بشارت و تلخیص کردی شاید که از قبل هر دو و یک مقطوع
 بجهت باشد چون حرفی که در سور و بعضی سور قرآنی موضح است آن چنانکه در **اعلام**
 هر دم ز شوق بام قوای معدن کهر **شمس** افکنم بقای اعظم سوره سوره بتو در آن
 فایده بی نام لغظندن در چون بین آنها بر امله عالم اولد و در شاید که از جنبه کلمات باشد چنانکه
 در اسم **شمس** من ابی شیرین تو گفتیم بویست **شمس** ان تو که گفتندم روزا است بویست
 شمس جعفر طریق استخراج اولد که غیرین لغظندن شمس مکتوبه و فایده است سیم بکم در

کونن از واکه دید و کلفظ بی ایی چون چون شبانه متقبل اوله سبلی اولور و ازین
 مقوله است تین خشتن به برکات کلمات فرقانی چنانکه در اسم **تفسیر الله** و فتح زود و
 اینم طلبه سوره نصرای جیب از خشتین نام خود یواز دوم نام رقیب مصرع
 اولدن نصر الله و الفتح هر طرفی احتراجمی اولدر که اذاجا نصر الله الفتح سوره سمنه ایکی
 کلچیکه ی نصر الله و سوری فتح در و چنانکه در اسم **اینا** سوره ایچ کوهرا که در خشم
 شد مکتوب بیچ جانام بکار من شمر بوبدن اینا سوره هر طرفی احتراجمی اولدر که فتم سوندن مراد
 قل اعوذ بترکائیس سوره بی در بش کوهرا دن مراد بش مرده ذکر او بیان لفظا لاس در اناس
 سوره قیایا سوره التوفیق من حاجب القوی و التوفیق **سمط رابع در غل تراد و اختصار**
 دو لفظ با بیشتر که باز ایکی معنی و منوع باشند ترادوی کوهرا چون است و بیش که هر یک
 منوع و عدا باز و حیوانی که بلفظ بی شبیه باز اوان وضع کرده شد پس لفظ شیر نیز مراد
 ایشان باشد و اگر چه زبان مختلف است و چون غوسه و آفتاب بزبان فارسی در برابر یک
 معنی و موضوعند اگر عکس ترادوی لفظ را در معنی و عدا بیشتر که باز او هر یک وضع کرده باشند
 آنرا لفظ مشترک خواهند چون لفظ عین که باز او هر یک از چشم و چشمه و زر و غور
 و زرف مخصوص غیران وضع کرده اند و چون لفظ مهر که لغت فارسی منوع از برای آفتاب
 و دگرستی پس می تواند بود که در نظم معنی لفظی درج کرده شود که بعینه مقصود نباشد بلکه مراد

مراد و او باشد و ازین غل تعبیر کرده می شود بعل پس آن عبارت باشد از ذکر لفظی فاراد و
 لفظ دیگر بواسطه منوی که هر یک این دو لفظ باز او وضع کرده باشند بلفظی از لغات چنانکه در
 اسم **بایر** قدرت تلکین ترادوی ام بروی تعبیر آورده ام هر دو معنی در بایر معنی
 اولدن است و ایچ طرفی اولدر که قدن مراد الف مکتوبی در و ای که بایر منی طلب آب اولور و لفظ
 آب تر لفظند و اولایا بایر اولور و مصرع ثانی دن است و ایچ طرفی اولدر که تعبیر مراد
 یوزی حرفی در در دن مراد بایر چون که لفظ بایر حرفی اوزن اول و بایر اولدر اسم مقصود
 اولایا در هر یک معنی این اندیاج یافت است اما مقصود بالتمییز لفظی آخرت
 از ثبت رخ خواسته شدن است بطریق ترادوی و از بابی علم بالفتوب **ف** ظاهر طریق
 ترادوی آنست که ذکر کرده شود مراد از و مراد و ی و باشد بجهت معنی شعری چنانکه در اسم
ابو الغلام کشت دلهای بر تیرد و شست بیدون میر و دزان ترادوی با شکر
 بوبیت و ابوالغلام هر طرفی احتراجمی اولدر که دلهای دن مراد قلوب لفظی و دلهای
 قلوب بولق اولور و مصرع اولدن اولدن تیردن مراد الف فتن بیک معنی و طایفه الف بولق
 ابوالغلام اولور و مصرع ثانی دن اولدن لفظ تیرد و غلبه اولمش تیردن یکدیر یکدیر اولور و یو
 تیردن مراد سهم لفظی چونکه با یکین سهم قلوب مجموعی ابوالغلام اولور مراد از دلهای قلوب
 و مقصود از ترادوی تیرد و مصرع اخیر هم کمالیخ علی ذوالهم و بسیار افند که مذکور فی النظم

از الفاظ مشترکه باشد و مراد او غیر معنی شعری چنانکه در اسم **علی** مذکور شد که در حدیث آمده است
 یک لفظ را به مخالف گذاشتی برین دلیل است اگر افزودیم **خفا** که خلاف از میان برداری
 ایضاً مندرج علی بطریق استخراجه و لکن که خلاف لفظی است معنای شود در فارسی پس باید بود که
 بتثانی که متعارف اولین بودی لفظی که از برین چشم معنی بین دو شبه عبیدی اولی
 بولفتنک او را سندن بید لفظی مکرر معنی علی و لوز مقصود از خلاف محسب معنای معانی
 و آن خلاف مقصود است عین شعری می تواند بود که لفظ مقصود که مراد مذکور فی النظم
 از الفاظ مشترکه باشد و مراد از وی غیر آن معنی باشد که بتثانی کشته است چنانکه در اسم
عطاء الله میان چشم است و طرف خیال ترا دیدیم غم من شد ز صد سیر و ن خطا کردم و دیدیم
 بوییدن عطاء الله بطریق استخراجه و لکن که چشم ن مراد بین مکتوب در و لفظ لفظی که لام
 مکتوب در لفظی که بولکه شکل بخند اولی غایب و لوز و غم مراد هم در حدیث مذکور
 اگر سوزنا و بی میم بیدر با کز با قور و لفظ قضا خلیل او باشد معنی غایب لفظی که
 طاء مکتوب در یک او و اولیه مجموعی عطاء الله او لوز مراد از چشم معنی است و مقصود
 از عین حرف محسوس و غیر آن است که بر موجب ترادف کشته است چنانکه در اسم **شعیب**
 هر چه دارد غایتی چون دل آن نتوان نهاد بست جام مهر در چیزی که با بان نهاد
 میفرغ ثانی در شعیب بطریق استخراجه و لکن که مراد معنای معنای می باشد در حدیث مذکور

اصل تمام معنی بر این است که لفظی که در حدیث مذکور است
 و سایر معنی اولی است که در حدیث مذکور است
 و لکن که در حدیث مذکور است

و جری از مرادش در چون عین مکتوبی شد و اولی سببی و لوز و حرفی که با بان اولی
 شعیب او لوز از مراد بواسطه این که ترادف بین خواسته شده است و از این
 بسبب است که حرف معین **فد** لفظ مذکور فی النظم که مقصود مراد او است شاید که
شعیب معنی شعری مستقیلاً باشد چنانکه در امثال با بعد می شاید که مستقل باشد
 بلکه بواسطه استقلال مستقلان نیز در چنانکه در اسم **سلطان عبداللطیف**
 یکی در سلطنت تائید بین خود شد فرامی که در حدیث مذکور است و هر چه در حدیث
 بوییدن سلطان عبداللطیف حق بر تو استخراجه و لکن که مراد از لفظ مکتوبی در
 چون سلطنت لفظی که اول سلطان او لوز و لفظی که خلیل او لوز در حدیث مذکور
 سلطنت لفظی که مکتوبی در حدیث مذکور است و مراد از آن اعتبار از لام
 مکتوبی در حدیث لفظی که لفظی که لفظی که لفظی که لفظی که لفظی که لفظی که
 بوزی عین مکتوبی در اول بین کی عین مکتوبی در حدیث مذکور است و هر چه در حدیث
 الفد لفظی که الف چند اولی اللطیف و لوز مجموعی عبداللطیف او لوز مقصود
 از بین عبداللطیف است که آن سبب استقلال از کلمه تائید استقلال یافته است
 و بتعکس آن شاید که مراد مذکور که مقصود او باشد استقلال مذکور باشد چنانکه در اسم
عمر دل ز غایت یافت فرغم نیست غم که خود در آن غم صد زخم چشم میفرغ اولی

طریق استخوانی اولدیر که فعل لفظی بی یان در مسم لفظی بولیم غیر مسم اولور غنم کلام
 نهم اولما یی عرا و لر و می تواند بود که لفظ کور نسبت معنی شعری مرکب باشد و نظری
 معانی مژد و مقصود مراد و ای بود بجهت افرادی چنانکه در ایتم **قاسمی** از رخ منہ دور کن
 دامن زلفای منیم **کاه** یستم بن بسوخت خرمین حاجت یتم که ظلم کور که ای بدی ظلم
 فرمین بوبیندن کاهیم غیر طریقی استخوانی اولدیر که منہ دین مراد قدری کما یی فانی
 زلف لفظی لفظی ای شسته فادری که فاق لفظیندن فاق کتون اراغ اولر قافا کاه
 همان در عن پیس مژد در یستم بن لفظیندن که بن بانب کین جی قاور مجموعی کاه اولور
 کاه کاه مرکب است از لفظ کاه که به مرکب بجهت شعری لفظی است مثلاً قافا نظر عنای
 متعجب مژد است و مراد و ای یی خواسته شدن است **قد** وقوع مترادف در معنی
 بجهت لفظ مرکب نادر است فایده درین باب عزیز استهما را اختصار فی فای مستکلم است
 کلام باز چنانکه در ایتم **علی و ولی و شبلی** از غلو قدر خود بجای کور **کاه**
 سرو من توان کمتر خان ز خاک کور **کاه** مصرع اولدن علی جی غلو دن حرف غنی
 الوب مرا که کی در انیکه **جیک** علی اولور و ولی جی غلو دن حرف فای الوب ای جیک
 ولی اولور و شبلی جی غلو دن لام که بیل یقین یی ایله اولیجی کاه اولور و این معنی
 در کلام نام و سایر مرکبات مقصود است اما سلات طبع و استقامت زمین از قول این
 میاید

لفظ اولر که در این در مسم
 در لفظ مژد و کور اولور لفظ کاه کور

نه کمال جند در کور
 ده سیم لفظی و کور کور
 اولر کور کور کور کور
 بر و کور کور کور کور

تخصیص کلام بود که مراد و ای یی خواسته شدن است
 مراد و ای یی خواسته شدن است
 مراد و ای یی خواسته شدن است

قبله ادب استخوانی با صناعت متعارف و مشهور نیست و اما در مغزات الفاظ و قی آن
 اکثر و انما باشد چنانکه در ایتم **برهان** هر که خبری خبر آن می گویم موفی ز غنم آن میان
 بوبیت دن برهان چو طریقی استخوانی اولدیر که بن بانب کین جی قاور مجموعی کاه اولور
 و برهان دیکه اولور و لفظ خبر دن حرف فاق و الوب آن لفظ کاه اولور و این معنی
 اولور و غنم مراد مژد در یستم بن لفظیندن که بن بانب کین جی قاور مجموعی کاه اولور
 اولیجی برهان اولور و در حرف فاق و الوب ای جی کور چنانکه در ایتم **صد** ر صناعه
 میخانه مقامت مرا و ز غنای لب پیشی است مرا مصرع اولدن صنف جی
 طریقی استخوانی اولدیر که صنف لفظی غنی الوب ای جی کور چنانکه در ایتم **صد** ر صناعه
 و لفظ دن مراد و ای یی خواسته شدن است **قد** وقوع مترادف در معنی
 کند و ای مراد اولیجی صدر اولور مقصود از لفظ و قی که ایتم مراد باشد کاه فی است
 که از مژد و جاره است چنانکه در ایتم **علاء الدوله** چشمت که بلاست چون بلای
 کرد دل پیش کشت و وی چه دواست طریقی استخوانی اولدیر که بن بانب کین جی قاور
 بلا لفظی غنی الوب ای جی کور چنانکه در ایتم **علاء الدوله** چشمت که بلاست چون بلای
 اولال اولور اگر کور دریش لفظی بی معنی حرف اولیجی کاه اولور و این معنی
 نوده لفظ کاه ایچین قبله لب چون فلا و لاد و اولر مجموعی علاء الدوله اولور و این

در لفظ مژد و کور اولور لفظ کاه کور

نه کمال جند در کور
 ده سیم لفظی و کور کور
 اولر کور کور کور کور
 بر و کور کور کور کور

که لواده رفت است که از حروف شرط است و اما ضایع واقع می شود اما بسبب این است
 چنانکه در اینم **حقیقه** سر نیز زدن غرضشید رخ و اگر شیدم از این کاری باید هر دو را از اینم
 مخرج اولدن بجز هر طریق استخارجی اولد که زدن لفظیک نزدیک در خوشید که در بیجه
 حرف اولی فاد قرب اندر اولی صفت اولور و دامن دین مراد حرف افیر اولور که بار اینم
 یکیک بجز قنور و بالبله چون مناط صفت قبول این است که لفظ مقصود که از مذکور در نظم
 براده آن می نمایند ازین قبیل باشد که در محاورات مکالمات فارسی زبانان شد اول و مشهور
 لامر که وقوع این غلط است و منفرد باشد زیرا که وقوع مرکباتی در محاورات غریب است
 و ازینجا لازم می آید که وقوع موقوف و اتصال به ایزاد آنها منع وقوع شرع است چنانکه پیشین
 نیست بر این که **فاد** باشد که اشارت کرده شود بتکرار کلمه و او بسبب این مراد باشد
 بالفظ دیگر که مراد فاد باشد چنانکه در اسم **چشم** چشمت از آن و چشم غمخورانرا
 کنونی نبود نصیب و در آنرا مصلح اولدن بین جبر طریق استخارجی اولد که اگر چشمت مراد
 چشم بین در لفظ چشمت تحیل اولمشد چون چشم بین لفظند چشمت و چشمه بین فالور
 و چنانکه در اینم **در ویش** علی زلف مشکین هر که بر روی تو دیدای نه عیان باشد با
 دوش با آفتاب در میان با بوبیندن در ویش علی جبر طریق استخارجی اولد که زلفدن مراد
 دال مکتوبی در حق لفظ روا و زنده اولد در وی اولور و ای که کجده مراد دوش و زلف

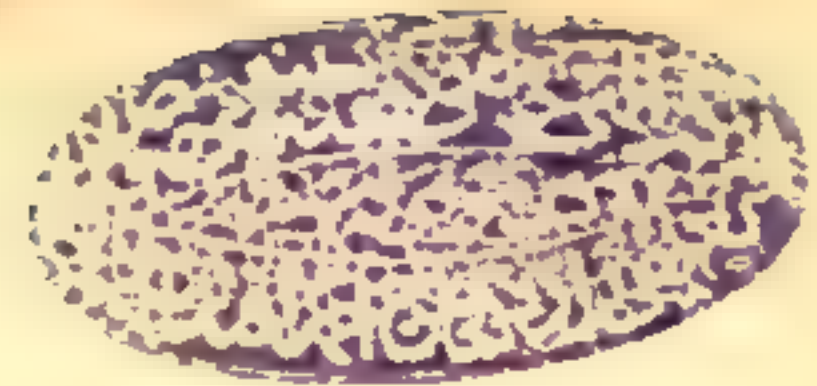
سینه و لفظند که بر ویش استخارجی
 سینه و لفظند که بر ویش استخارجی

بود که کسی فرستد و این شی و اولور و آفتابدن مراد این که با ویش استخارجی اولد
 مجموعی در ویش علی اولور و **گاه** باشد که مذکور بعینه مراد باشد که مقصود دو لفظ دیگر باشد
 با اولور و آفتابدن چنانکه در اسم **سعدی** مراد دال زدن چون چکر نوشته دو چشم **گاه**
 در سینه مراد است مراد نوشته دو چشم **گاه** مصلح غایتی بین سعدی جبر طریق استخارجی اولد که لفظ
 سینه که در سینه یعنی آفرین اولد بی اولور و اگر چشم دین مراد این و در بین در جملو که کوفه بی
 بین مکتوبی و دال مکتوبی در لفظیک حرف لفظی است چنانکه اولی و سعدی اولور و **فاد** از جبر طریق
 طریق مراد فاد که لفظی است و آفته لفظ دیگر که یکی زدن دو لفظ مختلف آن دیگر باشد مثلاً
 و ماه و شش و شاه و زه و راه و نظایر آن گویند که **گاه** طاه بنیبه سیاه چنانکه در اسم **فام**
 مراد که در آه نه بود جایی **ز** در وقت بر سر گردون نیم پای **گاه** مصلح اولدن تمام جبر طریق
 استخارجی اولد که لفظ غلط تحیل اولد مراد ذکر ایوب **گاه** مراد اولش و دال اولش استخارجی
 جام اولور و ستماییم چنانکه اولی تمام اولور **سمط** **حام** **میر** **عمر** **کنایه**
 آن نیز دو قسم است قسم اول در بزرگ کردن لفظیست و آفته لفظ دیگر نوشتن لفظیست
 موصوع لفظ مراد باشد و لفظند کور با زدن آن بعینه وضع نگرده باشند چنانکه
 اسم **ماه** طرف سمت بنام ای آفتاب لیلان **ماه** فاد از جبر طریق استخارجی اولد که
 بوبیندن با اینم جبر طریق استخارجی اولد که طرف دین مراد مکتوبی در دال نام گویند

جبر طریق استخارجی

ملفوظی و اور که خادمو و شش نفرین اخرا اندن مراد شمس علی نقی که باغی است بین
 دو جنگ شمس قلو و مجموعی شمس اول و قسم دوم ایراد نقی و ایراد لفظی که در وسط معنی
 بسط آنکه لایق اول و ثانی مبینی بکن باشد که ثانی و مجموع لفظ باشد یا در محل معنی
 مشهور مذکور باشد یا مستطوع چنانکه ما شمس **شاه** یا **شاه** صورت آن جو که باقی بود سابق
 هر در بابی در شش زیات باقی بود. بوییدن شاه یا بر هر طریق استخارج اولد که مطرغ
 اولن لفظ یا فکسل اولند اولن است که نقطه باقی یا اولی لفظ شاق مایل اولن لفظ
 ساد آنکه مؤدی شاد و لفظ در بابی تجلیل اولند بر بولاسن دیگر اولد در دین مراد
 با بر دو هر لفظی که آنکه لفظ یا لفظ هب یا بر اول مجموعی شاه یا بر اول و عین از صاحب
 حل و منتخب که در تعریف کنایت بر قسم اول بقصر نموده است و در اشائی تعداد
 اقسام و ایراد احکام بر نیات قسم ثانی را ذکر فرموده **فد** یک از شغلات صور کنایت
 طریق اقامات و آن بر دو وجه تواند بود یکی آنکه ایشان با شمس و اجرائی بکر او است
 و لوالی آن کرده شود چنانکه در **کتاب** نام یازم بود سه فرق از آن هر چه لایق
 بن ز سابق کم. آخر اول است و سبط آن **فد** اشراک یا نیمه فافهم او و او که
 طریق استخارج اولد که معنی اول لایق است که با شمس مقصود او و مؤدی و نیمه فرق
 و لام او تر در و کافی بکر می در هر لایق سابق او و آنکه در آنکه و نه مرفی اول

لفظ او که نیم در اول لفظ یا باقی در اول لفظ یا باقی

لفظی که آخری و لایق که نام در معلوم اولدی که با شمس یکیش و ظاهر است که این از مرتب
 قسم ثانی است از کنایت و وجه دوم آنکه چیزی غیر از ایشم و اجرائی در نظم ایند را با بد
 تا دین لفظا انتقال نماید بلفظی که بازاء او موضوع است چنانکه در **کتاب** یا **کتاب**
 لب غم جو را آنکه فصل **همان** کذره ز در یا بگویشار. بوییدن یا بر هر طریق استخارج
 اولد که عکس استمای بار و شول نشسته که آنکه بهار فطی ذکر کردن انچه بهی قطع
 مواه بهار این که ابر در مجموع یا بر اول و شک نیست که این از قبل قسم اول است
فد و از تنوعات صور کنایت اشعار و آن ایراد صریح رافع باشد بلفظ سابق
 فواه مراد از همان لفظ سابق باشد یعنی چنانکه در **کتاب** یا **کتاب**
 بگو نام رخ جان زجر و صور سابقین. چو بهر از غریب برداشتی دامن از و
 بوییدن عابیه و جعفر طریق یا بر اولی اولد که رخ جانان در مراد جم مکتوبی در اشعار
 مراد جم ملفوظی در جیک صوراتی ظاهر شده چون جم ملفوظی که مرفی اولد
 ملفوظی که بر طرف مکتوبی و در عابیه چ او بود و بهر دین مراد شمس اعتباری یا بدین
 و مدعی لفظی که یکدیگر می تالور و آنکه که یاد یکدیگر در قلوب مجموعی یا بر اول
 و غواه لفظی که از و اراده توان کرد که چنانکه در **کتاب** یا **کتاب** یا **کتاب** یا **کتاب**
 که قسم اشعاری ویش. ولیکن از میان گشت پنهان شکل ابرویش بوییدن نام چیزه

چنانکه در کتاب
 یا بر اولی لفظی

در اشعار و غیره

فَدَوَانِ مِیَا تِ طَرِیْقِ کِنَا یَتِ اسْتِ اِضَافَتِ کَرْدَنِ ضَدِّ وَ تَقْیِیْضِ وَاِشْاَلِ اَنْ بَا حَقِّ الْمَقْیَلِیْنِ
وَاِیْرَادَهٗ کَرْدَنِ مُقَابِلِ دِیْکَرِ ضَدِّ بَا تَقْیِیْضِ نَعْمَ کُوْنِیْدَ وَلَا فَوَاقِدُ وَاِلْغَاکُ فِیْهَا کَرْدَنِ
بَعْدِ دُو شَمِ چُو خَرِیْفِ کَشْتِ جَانِ بَابِ قُ کُنْتُمْ سَخْنُ نَوْسَهٗ نِهَانِ بَابِ قُ لَا کُنْتُ لَمْ یَكُنْ
لَا کُنْتُ جَوَابُ مَنْ وَاِکْرَ جَانِ فَوَاقِدُ کُوْنِیْمُ مِنْ خَشْتَهٗ ضِدِّ اَنْ بَابِ قُ مَضَرَعُ اَنْفَرْدَنِ غَمِ
چُو طَرِیْقِ اِخْلَاصِ اُولَدِ لَکَ ضِدِّ لَدِهٖ وَاِلْغَاظِ نَعْمَ دَرِ تَوَلُّفْ لَکَ لَبَّایْ مَکُونِیْمُ دَرِ حُورِ نَعْمَ
نَا یِلَهٗ اَوَّلَهٗ نَعْمَ اُولُو رَفْدِ وَاِزْ طَرِیْقِ کِنَا یَتِ تَوَکُلِ اَنْفَرْدَنِ اسْتِ مَضْطَبْ اَرْبَاعِ لُومِ وِصْنَا تَا
بِهِنَا کِهٖ دَرِ اسْمِ خَالِدِ سَرِ عَافَا نِ اَمْرِیْنِ اَزْ نَدَیْ کَا نَ اَشِیْخَا خَتِ مَضَرَعِ لَکَ اَزْ خُو دِ پَرِیْ
تَغْیِرِ نَفْسَا خَتِ مَضَرَعِ ثَانِیْنِ خَالِدِ چُو طَرِیْقِ اَسْوَا حِ اُولَدِ کِهٖ خُو دِ لَقَطْنِ مَضَرَعِ ثَلَاثِ
وَارِدِ پَرِیْ اَهٗ تَعْرِیْفِ نِ مُرَادِ اَلْاَیْدِ چُو نِ فَعْلِ لَقَطْنِ وَاِالْفَلَامِ اُولَا خَالِدِ
وَقَرِیْبِ بَدِیْجِ اُسْلُو شَا اَنِکِهٖ مَادَهٗ اِسْمِ مِثْلِ کَرْدَنِیْنِ وَجْهِ سَاخْتِ وَ تَصْبِیْهِ کَرْدَنِ اَلْاَیْدِ
کَمِیْلِ اَبَدِ بِنَا کِهٖ دَرِ اسْمِ نَعْمَانِ مَحِیْثِ اَزْ خُو دِ دَاشْتِ جَامِعِ اَزَانِ جَانِ وِجْهَانِ
نَعْمَ اَوْ شَدِ مِیْثِیْ تَابِ رُوْنِ رَفْتِ اَزِ مِیْا نِ مَضَرَعِ ثَانِیْنِ نَعْمَانِ چُو طَرِیْقِ اِخْلَاصِ اُولَدِ
لَقَطْنِ نَعْمَ کِهٖ نِشِیْ اَوَّلَهٗ نِیْمَانِ اُولُو رُ حُورِ نَاطِرَهٗ چَهٗ عَیْنِ کِبَرِ نَعْمَانِ اُولُو رُ وِجْهَانِ
دَرِ اسْمِ قَوَامِ اَزِ بَا اَبَشْدِ دَلِ زَا حِلِ پَرِیْ جَمْعِ کُنْ اَنْ قَوْمُ رَا وِسْ سَبْرِ مَضَرَعِ ثَانِیْنِ
قَوَامِ چُو طَرِیْقِ اِخْلَاصِ اُولَدِ کِهٖ لَقَطْنِ قَوْمِ جَمْعِ اُولِیْجِ اقْوَامِ اُولُو رُ اَشِیْ اَبَشْدِ قَوْمِ اُولُو

اکثر اقطار است و مقدار او را استعمال
اولیاد او میسر است و باین مکتب می کند و در
اولیاد او میسر است و باین مکتب می کند و در

بیت

چنانکه در این **عبد** بند و انصاف کردی که در تعظیم تو کرد **داشت** جای از جهان نیز ندیم
 میخاع اولده عیسید قورطرینا سواجی اولدر که بندونه مراد عیددر که تغییر اولده عیسید اولدر
 والایمکه علی القدر الفرد **سمط سادین در غل** **تصیف** در اصطلاح این فن عبارت
 از اشارت کردن تغییر صورت رقی لفظ نحو و اثبات نقطه ایضاً کات و نکات مروف
 و تعیم این تعریف بر وجهی که تغییر محسوس و سکون را شامل شود بنابر آنکه بعضی صیغه
 تصحیف را درین نوع تغییر نیز ایستعمال ده اند چنانکه قوا جو در اینم نور گفته **بیت**
 تصحیف شکوفه را بدست آر **مانام** یکا رمن بدانی از شکوفه بطریق ترداد نور خواسته
 بیفتن نون و بتصحیف نیم آن اراده کرده **ند** مروف بحسب موافقت و مخالفت **صوت**
 نقلی از سه قبیل اند بعضی متوافقتند در حالت بساطت و ترکیب چنانکه بآن و جهان **تشارک**
 ثلثه و دایره تا عین در شمار که ثنائی و عدد درین باب این مروف چون کانه است که کلم
 تصحیف در ایشان بهر صورت که واقع می شود درواست و بعضی با آنکه متوافقتند در صورت
 بساطت بعد از ترکیب بعضی نور متوافقتند چون مروف ق بشرط آنکه در آخر کلمه واقع
 نشد بخند و چون وی نیست با یکدیگر با ایات ثلث بهانه شرط مذکور پس بنور
 بیکانه را در بعضی صور ترکیبی **تشارک** عایه باشد تفصیل تحقیق پیوست که حکم تصحیف است
 و دو حرف پیش خاری نیست و هر یک از شش حرف هزاق که کوا مل مکان ایشانست

اوہ شکر ہی تادہ غینہ وار نیہ دکر
وہ ذی کمال فوہ فوہ فوہ فوہ

جنون ادا و ناپا
مجموعہ پشاور و دیگر شہر کے
تصنیف کنندہ یعنی شریف

Ch. 19.

سین در چون سین فامت لفظی که پاره اید و زبانه کیره فامت اول و چون نامی
 فامت کلور و از بدایع مورثیه سین است این میان هابیم **ششم** مورثیه من بگویم
 و در توری خود جهان را دیده بر کنکری سدره نه پایه زده شاید سرتو بکلف باشد
 شاید بیتانیدن **ششم** چیز سدره لفظی که در اندین مراد سین مکتوبه در
 قدر لفظی که باغی ناده و را سینک استیم اولی رس اول و در تو لفظی که با شوا در
 و باغ لفظی که فامیم در مجموعی **ششم** اولی **فد** و از قبیل مروف و کور است
 جیم و لام و دال هر یک ازین حروف سیاه را بزلت تشبیه کرده اند چنانکه در ایام
حاجی ذر ویش خویش را کم کرد ذل چون زلفت آوردیم بدست
 رعیت آفرید آن کم گشته را هر جا که دست بودیت ذل حاجی ویش چو
 ذل ذل مراد مشاد و حشاک بلی قل در چون حشاکه و پی پی در بلان شینی
 یا و قبله خالور و زلفدن مراد و در دستن مراد بد در روی لفظی که کنوایی
 مراد در اوینه حاجی وری و لور روی لفظی اول و و قولی که از یو لپی رفته
 حاجی ویش و لور **ع** یک طرف آن چشم و یکست زلف اندر میان **لحظه**
 آیم و کاهی مست آن **ششم** ذل مراد بین در و زلفدن مراد دال در و لایه بر
 طرف اول لفظی که او را ازین اولی علامه و لور چنانکه در ایام **فد** الله بیت

عالم مکتوب و لفظی که کنوایی

یابند شکستگان نبوی از توشان **ع** مزجاری و زلف در ماه گشان
 تو لفظی که نشان بود که زلفدن مراد که لام در چون ای که لام لفظی که در اول
 نور الله اولور **فد** و از جمله منور بگویند است تشبیه میم بدمان و نو
 بابر وی خوابان چنانکه در ایام **یوسف** چون من بر شمس بوس سوی آن شکر دهن
 بر دم دهن کشید دمان از دمان من **یوسف** لفظی که سیمی بوس لفظی در و اولی
 دماندن مراد فم و اکبر دماندن مراد میم مکتوبی در چو که فم لفظی که میم مکتوبی
 چکوبت کین فای مکتوبی کلور مجموعی **یوسف** اولی و چنانکه در ایام **سنان** بیت
 آن شوخ که مکتوبت عالم بینید **ع** بر صفحه خورشید شکل عالم بینید **ع**
 ابرو بهفت در میان سخنان **ع** و آنکه بگریخته گفت که عالم بینید **ع**
 اگر میشدن سلمان چو ابرو دهن مراد چون مکتوبی سخنان لفظی که چون اولی
 کز لفظی که سخنان او و زلفدن اولی سخنان اولی و کما باشد که تشبیه فم بلال
 کشته چنانکه در ایام **نعمان** فم زوی عشق چو سخنانی مرا بگوشه ابرو **ع** عجب اگر که طالع
 شود بلال از من سو بویستن نعمان چو طالعی استعجابی اولی که عشق لفظی که
 عین مکتوبی در و لفظی که خلیل اولی و ابرو لفظی که کوشه سندن مراد اولی در
 اوینه عا اولی و بلال دهن مراد چون مکتوبی چون که طرف اولی نعمان اولی

جیم مراد در وارکان در دست در که دال مراد در مجموعی میم و جیم و دال اول و ر ضا که در
 اسم **معیق** تا طرف به روی تو نظاره کنند **هستم** به شب شمار بسیار کنند
 نه لفظ طریقه میم و چشم دن مراد عین در و سیان اولت کوکت میم و دیدی
 زاد مجموعی مراد اول و این قبل است ایراد لفظ ماه در نظم و اراده لام بنا بر آن که
 ماه سی و زاست چنانکه در **اثر** بر مذهبیان حال دلم نیست عیان
 که ماه کران کرده شد از دین همان حال قبل از بنوب لام اولت مذهبیان لفظ
 اوزر نه اولی لایح مد عیان اول و لفظ عیان اولی لایح مد قلوب کناره اول
 ماه دن مراد لام در او کز لفظ احمد قلوب و اگر لفظ تمام بان انضمام باید و افاد و
 مقصود نام باشد چنانکه در اسم **لقان** ای زهر نامت که فلک شمس ماه از میان
 نهان شد چون آمدی تو پیدا تمام آید مراد لام در و ماه فلک قمر و شب
 اولی قمر اول و در و معکریا بندن دن مراد در را که اوزر نه کوله نقاد
 و برین قیاس که توان که ماه کم یا نام گویند و حرف کط فاعل و جامع هر دو است
 این مثال در اسم **ملک** ظاهر آن ماه دیدم بنکت دو ماه یکی نه تمام و یکی نام تمام
 باخر چه بنوشت ماه دیگر نیز آورد جامع از آن جمله نام اول که ماه ده مراد
 کند و لفظ که تمام آید مراد لام و نام آید مراد کاف و مکتوب در بر او

در این
 کتاب
 در
 این
 کتاب

اول که ماه لفظ لکن اولی ملک طاه اول و ماه دیگر دن مراد در چون لفظ
 اول که ملک طاهر اول و مراد از ماه اول لفظ ماه است بطریق تفسیر و از ماه تمام
 لام و از ماه تمام کط و از ماه آخرت بطریق تلیم تقویمی و گاه باشد که سال ذکر کنند
 و اراده شمس کنند یا شهرت آنکه سال سعد و شمس و زاست چنانکه در
سید جیش که از جزین فصلت بدست آرد یکی دانه که کرد دیگر آن سالی
 کرد شمس پروانه دست دن مراد بدو دانه دن مراد صید در و سال ده مراد
 شمس در یزد و جت لفظ لری ش و س طو لفظی سید جیش اول و ر و برین اول
 هفته توان گفت و ز خواست چنانکه در **اسم** در و از ماه دو هفته عاریم و
 که بنید در دو هفته روی بار خود عیان **بمنه** مراد بنی که هفته ده مراد
 که زار و روی بار ده مراد یازدهن یا که از اینجند اول و غنی و **لرف** اول
 و فی عبارت آن اشارت کردن بر فی از او قیاس حینا برو و بهی زوجه تا زین
 ایشال کند بعد روی که آن رقم یازدهن و تعیین تدبیرت **اک** **دو** **م**
سه **چهار** **پنج** **شش** **هفت** **هشت** **نه** **ده**
 و مطابق در بنیان منور است که اول رقم از جانب عین ناظر مرتبه اعداد است
 و ثانی مثلث و ثالث و رابع الوف و خامش مثلث الوف و سادس مثلث الوف

ستم نظام می پدید **سطح اول** در عمل آید آن با ضبط این فن عبارتست
 از اشارت کردن جمیع مراد متفرّد که در مواضع متعدّد از نظم اندراج یافته باشد
 و چون غرض اصلی ازین عمل حصول صورتیست در صورتی اسم رعایت ترتیب واجب
 لایزم در اغلب موارد وقوع آن ترتیب بیان می شود که باطن این اقبال که
 اینها هم پیوندی آنکه جزوی داخل شود در دیگری چنانکه در اسم **جمله**
 جام خود را بلی عمل تو بست دردی جام بضا فی پوست اول لفظی که نام
 چون لفظ جام الکه اول است جابل اولور جام لفظی که در دهن مراد و اخیر در کیم
 صافدن مراد حرف اول در کیم در چون کما اول است جمال اولور و این قسم ایستام و با
 بتایف ایستایه و کما بر سبیل استلخ که اهل بهم علامه بدو لفظی در بعضی جایز
 اسم **جمله** غفوق و ظلم بر شش در جرم ماست ترکیبی چون آن ذکر کردیم غفوق
 لفظ غفوق و لفظ جرم کونی نهایت یعنی آخری و اول اعف و جرم قلوب لفظ غفوق لفظ
 جرم اول و با صغیر اول و این قسم موسوم می گردد بتایف استلخ **فد** بسیار افتد
 در تکلیف اقبالی که در تحصیل ارکان اسم اگر چه اشارتیه نباشد ترکیب آن بیکدیگر
 اکتفا نمایند و ترتیب آن از ملاصقه وضع اجزاء نظم بحسب تقدم و تاخر ذکر مستفاد
 گردد بی توکل یا بری دیگر و در چنین صورت تقدیم و تاخر ذکر واجب باشد چنانکه در اسم

عبد القدر چند لایزال دادی هر طرف لایزال شفته یکی در صد شود
 بعد لفظی که هر طرف یعنی قلی و آخری سیده و لیک علی مکتوبی قلور لفظ لایزال شفته
 اولی بدال اولور و یک لفظ صبا بن قرق و قرق مسم در چون هم لفظ صد و اول
 صد اولور و عوی بعد القدر اولور و کما یا شد که تا کیف بخش اوقات چون و اول
 کما یا و شمای و توکل چونید و در ترتیب بوضع اجزاء اکتفا نمایند چنانکه در اسم
 خود برد سوز من از لوی و صبا کما من و صبا کما من و سوز بر امید و صبا
 فن من لفظ صبا کما من لفظ عطف اول و شسته من صبا اولور چون لفظ صبا کما من
 منصور قلور **فد** و می شاید که ترکیب این اوقات تحت بر سبیل تکلیف استلخ
 باید چنانکه در اسم **میر عا شمع** چون میان میوه خندان لایزال و انار شمع میگویم
 بهر مختصر از لعلی **لعل** میوه و تکلیف اول و با و عطف حاصل اول و کما
 اولور و انار در زمان در این لفظ من لفظ کما و انار و انار
 میرا اولور و لفظ شمع مختصر اول و کما میگوید یک شمع قلور مجموع میرا و کما
 و چنانکه در اسم **باید** در انان زمان کودست چپ از راست می دانند
 چو زیاده فذر دست جان در پایش افشاند کادن را در آن چو قلب
 با اولور و لفظ زیاده تکلیف اول و شسته و دست در انان را در آن چو قلب

در کتاب الف و الفبا
در کتاب الف و الفبا

نام و فایده و اینست که اولاً مجموعاً بریند و در کتاب الف و الفبا
و ترکیب آن صتم طرفی و کز میز و یکایید جان چون سبب باشد بر گنم تا جاز
از و دندان طرفی و کز میز و یکایید جان چون سبب باشد بر گنم تا جاز
سبب سبب یکای و در سبب سبب و یکای و در سبب سبب و یکای و در سبب سبب و یکای
سین در چو کید و یکای و در چو کید و یکای و در چو کید و یکای و در چو کید و یکای
مضروف و وصف تو انانی ما کوید و ضو نیست خوش بکن بر تر ز غوشی و یکای
خوش نیست لب لفظ ترکیب یکای و یکای و در لفظ غوشی و یکای و در لفظ غوشی و یکای
خواه زنه او که می شود و در و این قبیل است کوئل جستن بعضی مصادر و مشتقات
آن چون دیدن و طلبیدن و یافتن و خواستن و امثال آن و فنی نیست فاده باشد
باز کان چنانکه در اسم **احمد شرخان** دل لکشت و مدتی طلبیده بخان ماه وافر
انرا دید ماده ملایم در حق لفظیک و در حاصره ملفوظی مراد در قلب اولی
اح اول و لفظ من ایله اولی احمد اول و در لفظ آن آخر اولی و مجموعی بعد
اول و **ف** و می تواند بود که لفظی ذکر کرده شود که ترکیب است از آن مستفاد
کردد چون کلمه برگ ترجمه علی است زیرا که دلالت می کند بر ترکیب بد و خول او
نام دیگر و بر مقدم آن ام بر مد خول او بر چنانکه در اسم **حسن** زختر بن کاه
بمعنی پرشکن بود

7150

Süleyman
İsmail
442/1-2